

Zveřejnění poskytnutých informací dle § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Žádost č. 17/2018 ze dne 12. 9. 2018

informace – kopie rozhodnutí ve věci nepovoleného umístění pevné překážky na veřejně přístupné účelové komunikaci

Vyřizoval: Odbor školství a rozvoje

Informace zaslány do DS žadatele dne 24.9.2018, rozhodnutí o částečném neposkytnutí informace zasláno do DS žadatele dne 24.9.2018

TEXT ODPOVĚDI

K Vaší žádosti o poskytnutí kopií rozhodnutí ve věci nepovoleného umístění pevné překážky na veřejně přístupné účelové komunikaci podle Vámi přiloženého seznamu čísel jednacích a spisových značek rozhodnutí Krajského úřadu MSK, která řešila odvolání proti prvoinstančním rozhodnutím našeho odboru, Vám v přiložených souborech zasíláme tato rozhodnutí:

- rozhodnutí čj.: MMK/145067/2015 + rozhodnutí čj.: MSK 8565/2016 (společně v jednom souboru);
- rozhodnutí čj.: MMK/007926/2016 + rozhodnutí čj.: MSK 57205/2016;
- rozhodnutí čj.: MMK/118037/2016 + rozhodnutí čj.: MSK 145904/2016 (společně v jednom souboru);
- rozhodnutí čj.: MMK/005818/2017 + rozhodnutí čj.: MSK 70465/2017;
- rozhodnutí čj.: MMK/126295/2017 + rozhodnutí čj.: MSK 167510/2017.

Ve výše uvedených rozhodnutích jsou začerněny osobní údaje jednotlivých účastníků řízení (popř. vyslechnutých svědků) a parcelní čísla dotčených pozemků, na základě kterých by bylo možno ve veřejných registrech identifikovat konkrétní osoby (zejména účastníky řízení). Proto je současně přiloženo i rozhodnutí o částečném neposkytnutí informace – požadované informace jsou projevem osobní povahy fyzické osoby. Statutární město Karviná, Magistrát města Karviná žádost o informaci v části týkající se projevů osobní povahy fyzické osoby odmítl.

VÁŠ DOPIS ZN.:
ZE DNE: 21.04.2015

ČÍSLO JEDNACÍ: MMK/005818/2017
SPISOVÁ ZNAČKA: MMK/063375/2015

- dle rozdělovníku -

VYŘIZUJE: Ing. Lumír Marszalek
TELEFON: 596 387 480
E-MAIL: epodatelna@karvina.cz

LISTŮ/PŘÍLOH: 5/0
DATUM: 09.01.2017

Rozhodnutí

Magistrát města Karviné, Odbor rozvoje, jako příslušný silniční správní úřad ve věcech silnic II. a III. třídy a veřejně přístupných účelových komunikací (dále jen „silniční správní úřad“) podle § 40 odst. 4 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), vydává ve smyslu zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve věci zahájeného správního řízení o žádosti, kterou dne 21.04.2015 podal [redacted], [redacted] (dále jen „žadatel“), na vydání deklaratorního rozhodnutí o pozemní komunikaci na části pozemku parc. č. [redacted] v katastrálním území Karviná-město, obec Karviná, doplněné dne 10.06.2015 o odstranění pevné překážky, rozhodl:

1. V souladu s ustanovením § 142 odst. 1 správního řádu, že se na části pozemku parcelní číslo [redacted] v katastrálním území Karviná-město, obec Karviná **nachází komunikace, která sice zajišťovala přístup k pozemkům parc. č. [redacted] a parc. č. [redacted] v katastrálním území Karviná-město, ale v minulosti nebyla a ani v současné době není veřejně přístupnou účelovou komunikací.**
2. V souladu s ustanovením § 29 zákona o pozemních komunikacích, že **nenářizuje odstranění určité překážky v podobě zoraného pole**, umístěné na komunikaci na části pozemku parcelní č. [redacted] v katastrálním území Karviná-město, obec Karviná.

Účastníci řízení podle § 27 odst. 1 písm. b) správního řádu, na něž se vztahuje toto rozhodnutí silničního správního úřadu:

- [redacted];
- [redacted];
- [redacted];
- [redacted];
- [redacted].

Odůvodnění

Dne 21.04.2015 podal žadatel žádost o rozhodnutí podle § 142 správního řádu, týkající se existence a charakteru stávající příjezdové cesty na bližší nespecifikované části pozemku parc. č. [redacted] v katastrálním území Karviná-město, obec Karviná. Žadatel ve své žádosti ze dne 21.04.2015 mimo jiné uvádí (citace kurzívou): „*Jsem majitelem pozemků parcelních čísel [redacted], [redacted] v katastrálním území Karviná – Město. V květnu 2013 jsem požádal o vydání rozhodnutí o dělení pozemků [redacted] a [redacted] s tím, že jsem zde uvedl, že přístup k děleným pozemkům je po stávající účelové komunikaci na pozemku [redacted] majitelů: [redacted]*

u Karviné. V následném územním řízení tito majitelé projevili nesouhlas s dělením pozemků s tím, že tato komunikace, kterou jsem uváděl pro přístup na své pozemky, není účelovou komunikací a řízení bylo na mou žádost zastaveno. Vzhledem k tomu, že ze strany majitelů pozemku [redacted] zvláště [redacted] dochází k tomu, že nechce, abych po této cestě měl přístup ke svým pozemkům,

žádám silniční správní úřad o vydání rozhodnutí, zda v tomto případě popisované komunikace jde o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, či nikoliv.“

Dále žadatel v žádosti popisuje, že tuto cestu na pozemku parc. č. [REDAKCE] kromě něho užívá pro přístup a příjezd i rodina (matka, sestra, švagr), která bydlí v RD čp. [REDAKCE] (pozemek parc. č. [REDAKCE]). Dále je dle žadatele předmětná cesta používána poštou k doručování zásilek, lékaři a sanitními vozy a taktéž širokou veřejností, která tudy prochází do lesoparku Dubina. Tato cesta dle názoru žadatele naplňuje všechny čtyři znaky účelové komunikace a je jako jediná komunikace nezbytnou k tomu, aby mohl na svých nemovitostech řádně hospodařit a tyto užívat. Proto žádá o vydání výše uvedeného rozhodnutí.

V souladu s § 69 odst. 2 správního řádu silniční správní úřad uvádí jména a příjmení všech účastníků řízení: [REDAKCE]

[REDAKCE], kterým dne 15.05.2015 vypravil **oznámení o zahájení řízení** ve věci vydání rozhodnutí podle § 142 správního řádu, týkající se stávající pozemní komunikace na části pozemku parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město, obec Karviná. V tomto oznámení o zahájení řízení byl stanoven termín a místo neveřejného ústního jednání a usnesením byla stanovena lhůta k seznámení se se spisem a k podání návrhů ve smyslu navrhování důkazů, či jiného doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí. Účastníci řízení byli vyzváni zejména **k doložení podkladů (důkazů) potřebných pro posouzení předmětu podané žádosti**, tj. zda se v případě cesty na částech předmětných pozemků jedná o pozemní komunikaci a jaký je její charakter (veřejná přístupnost). Žadatel ve své žádosti uvedl, že v období 08.05.2015 – 08.06.2015 bude mimo území ČR. Silniční správní úřad vzal tuto informaci na vědomí a s ohledem na to stanovil i datum konání neveřejného ústního jednání.

Silniční správní úřad doplnil spis o **protokol z místního šetření dne 12.05.2015**, které provedl za účelem zjištění skutečného stavu na místě samém. Přílohou tohoto protokolu je na místě pořízená fotodokumentace a situační snímek z katastrální mapy s vyznačením vlastnických vztahů, který byl doplněn o částečný výpis z katastru nemovitostí k pozemku parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město, obec Karviná. Toto si silniční správní úřad opatřil zejména jako podklad pro neveřejné ústní jednání dne 10.06.2015 a pro další rozhodování v dané věci. Tímto místním šetřením bylo zjištěno, že na částech pozemku parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město se nachází přístupová cesta k rodinnému domu čp. [REDAKCE], která je částečně zpevněna (vyspaná) v šíři cca 3 metrů a končí u vrat vedle přístupové branky k uvedenému domu, což je zhruba v hranici pozemku parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město. Současně bylo zjištěno, že na pozemcích parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE], které jsou ve vlastnictví [REDAKCE], jsou zřejmě umístěny sloupky budoucího oplocení.

Dne 03.06.2015 pan [REDAKCE] **doplnil spis** zejména o dokumenty k územnímu řízení o dělení pozemků parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město, které proběhlo v roce 2013 u příslušného stavebního úřadu. Z doložených dokumentů je zřejmý nesouhlas spoluvlastníků pozemku parc. č. [REDAKCE] s přístupem k děleným pozemkům ve vlastnictví žadatele po jejich pozemku. Zároveň zde pan [REDAKCE] uvádí, že vůbec nelze akceptovat dělení parcel žadatele pro odprodej části svého pozemku na úkor jeho orné půdy. **Současně stavební úřad tehdy konstatoval, že účelová komunikace není umístěna na pozemku parc. č. [REDAKCE] tak, aby zajistila přístup k nově navrženým (děleným) pozemkům**, neboť tato končí v linii společné hranice pozemku parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE]. Pan [REDAKCE] se téhož dne **vyjádřil k podané žádosti do protokolu**, kde potvrdil dřívější nesouhlasné stanovisko a uvedl, že od roku 2013 již několikrát jednal s paní [REDAKCE] a jejím manželem o odstranění navezené asfaltové drtě, škváry a kontaminované zeminy a zpětný návoz ornice na pozemek parc. č. [REDAKCE] s tím, **aby používali vlastní přístup po svých pozemcích, jak je údajně uvedeno v několika stavebních povoleních vydaných po roce 1994, kde v minulosti nikdy nebyli účastníky stavebních řízení**. Paní [REDAKCE] dle jeho tvrzení již provádí změnu oplocení a vyrovnávání terénu. Závěrem svého vyjádření doporučil žadateli, aby se domluvil se svou sestrou paní [REDAKCE] na příjezdu ke svým pozemkům. Protokol je součástí spisu.

Ing. [REDAKCE] se k silničnímu správnímu úřadu dostavila dne 03.06.2015, kdy sdělila, že se ústního jednání dne 10.06.2015 nemůže zúčastnit z důvodu její nepřítomnosti v ČR (plánovaná dovolená). Z tohoto důvodu **poskytla vyjádření do protokolu**, kdy k dané věci uvedla, že její rodiče zakoupili RD čp. [REDAKCE] a přilehlé pozemky v roce 1962 a již tehdy byl přístup (vyšlapaný chodník) po pozemcích, které jsou dnes vedeny pod parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE]. **Postupem času došlo k rozšíření**

chodníku a k jeho postupnému zpevnění (údržba) na příjezd, umožňující dostupnost RD čp. [REDAKCE] motorovými vozidly. Protokol je součástí spisu.

Silniční správní úřad doplnil spis o protokol z místního šetření dne 03.06.2015, kde byl prošetřen podnět týkající se **narušení stávající cesty** na části pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město. Na tomto místním šetření bylo zjištěno, že částečně zpevněná přístupová cesta k rodinnému domu čp. [REDAKCE], byla na části pozemku parc. č. [REDAKCE] z podstatné části odstraněna, čímž sice byl zachován přístup k uvedené nemovitosti, ale příjezd je do určité míry ztížen a při déle trvajícím deštivém počasí může být i znemožněn, a to i pro vozidla integrovaného záchranného systému.

Dne 10.06.2015 se uskutečnilo neveřejné ústní jednání (dále jen „ústní jednání“), kterého se zúčastnili všichni účastníci řízení (kromě Ing. [REDAKCE] – omluvena) osobně a bez zastoupení. Z průběhu tohoto ústního jednání byl pořízen protokol a zvukový záznam, obojí je součástí spisu. Silniční správní úřad seznámil přítomné účastníky řízení s celým obsahem spisu (včetně protokolu z místního šetření dne 12.05.2015 a 03.06.2015). V úvodu ústního jednání žadatel doplnil svou původní žádost dokumentem pod názvem „Doplnění žádosti ze dne 21.04.2015 a žádost o odstranění pevné překážky podle ustanovení § 29 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích“ ze dne 09.06.2015. V tomto dokumentu žadatel popsal historii předmětné cesty s tím, že je jedinou přístupovou cestou k jeho pozemkům a reálně neexistuje žádná alternativa. Zároveň uvedl, že předmětná cesta je obecně užívána od nepaměti z důvodu trvalého uspokojení naléhavé komunikační potřeby a tímto byl dán konkludentní souhlas s nerušeným užíváním předmětné cesty po několik desetiletí jako veřejně přístupné účelové komunikace a toto omezení vlastnického práva přešlo z předchozích i na současné vlastníky, kdy tito v minulosti nevyslovili kvalifikovaný nesouhlas a strpěli užívání předmětného pozemku jako komunikace. Na základě těchto tvrzení žadatel dospěl k závěru, že jde o účelovou komunikaci vzniklou ze zákona, což podpořil uvedením několika usnesení a rozsudků různých soudních instancí. Dále žadatel v tomto dokumentu konstatuje, že dne 01.06.2015 byla na předmětné cestě **vytvořena pevná překážka** nabagrováním ornice a svršku cesty, čímž byl bez předchozího upozornění a bez rozhodnutí správního orgánu zamezen přístup po předmětné cestě. Proto požádal silniční správní úřad podle ustanovení § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích **o nařízení odstranění této pevné překážky**, a to vlastníkům předmětné cesty. Kopie tohoto dokumentu byla poskytnuta všem přítomným účastníkům řízení s tím, že mají možnost se k němu vyjádřit v termínu do 19.06.2015.

Z vyjádření jednotlivých účastníků řízení na ústním jednání je zřejmé, že ke zpevnění cesty na části pozemku parc. č. [REDAKCE] docházelo od roku 1962 postupným navážením škváry a strusky, a to při tolerování těchto úprav ze strany vlastníků uvedeného pozemku, resp. za neprojevení nesouhlasu s používáním této cesty a jejím zpevněním. V letech 2004-2005 měli současní spoluvlastníci pozemku parc. č. [REDAKCE] projednávat s žadatelem a Ing. [REDAKCE] užívání a zpevnění předmětné cesty s tím, že byly navrženy tři varianty řešení majetkoprávních vztahů. Ovšem nedošlo k dohodě. Až v roce 2010, kdy došlo ze strany žadatele a Ing. [REDAKCE] k podstatnějšímu zpevnění příjezdové cesty navezením asfaltové drtě (recyklátu) bez předchozího souhlasu spoluvlastníků pozemku parc. č. [REDAKCE], vyslovili tito svůj nesouhlas s provedenými úpravami. Oficiální nesouhlas s používáním předmětné cesty byl ze strany rodiny [REDAKCE] vysloven až v roce 2013 v rámci již výše zmíněného řízení o dělení pozemků parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] na příslušném stavebním úřadu. Od roku 1994 měla být uvedená cesta používána k dojezdu k pozemkům žadatele a Ing. [REDAKCE] na základě písemné smlouvy o pronájmu půdy k zemědělským účelům, a to až do roku 2013, kdy byla ústně vypovězena právě stávajícími spoluvlastníky pozemku parc. č. [REDAKCE]. Tito následně měli požadovat uvedení svého pozemku do původního stavu odstraněním recyklátu a kontaminované zeminy. Ing. [REDAKCE] měla souhlasit s realizací tohoto požadavku a s vybudováním nového příjezdu po vlastním pozemku. Přítomní účastníci řízení na ústním jednání **nepředložili žádné nové doklady (důkazy) potřebné pro posouzení předmětu podané žádosti**, tj. zda se v případě cesty na blíže nespecifikovaných částech předmětných pozemků jedná o pozemní komunikaci a jaký je její charakter (veřejná přístupnost).

Na ústním jednání bylo dohodnuto, že uvedená smlouva o pronájmu půdy k zemědělským účelům bude silničnímu správnímu úřadu doručena v termínu do 19.06.2015 a silniční správní úřad si v rámci součinnosti vyžádá na příslušném stavebním úřadu **podklady k povoleným stavbám** (od roku 1962) umístěným na pozemcích ve vlastnictví žadatele a Ing. [REDAKCE], a to **zejména s ohledem na řešení příjezdu k těmto stavbám**. Tyto podklady považuje silniční správní úřad za podpůrné pro posouzení

předběžné otázky.

Silniční správní úřad, na základě obsahu protokolu z tohoto ústního jednání, požádal příslušný stavební úřad o součinnost ve výše uvedené věci, a to v termínu do 30.06.2015. Dne 29.06.2015 bylo doručeno sdělení, které vydal Magistrát města Karviné, Odbor stavební a životního prostředí, stavební úřad dne 24.06.2015 pod čj.: MMK/100568/2015. Ze zjištění, která tento stavební úřad provedl ze spisové dokumentace uložené ve spisovně Magistrátu města Karviné, **vzešla následující skutečnost** (citace kurzívou):

„- dne 22.10.2002 vydal odbor územního plánování a stavebního řízení Magistrátu města Karviné ve sloučeném územním a stavebním řízení rozhodnutí, kterým povolil stavbu garáže u stávajícího rodinného domu č.p. [REDAKCE] na pozemku parc. č. [REDAKCE] v kat. území Karviná-město; stavebníkem byla Ing. [REDAKCE] (v projektové dokumentaci je uvedeno, že **ke stavbě garáže bude využíván stávající příjezd k rodinnému domu na pozemku parc. č. [REDAKCE] v kat. území Karviná-město**).
- spoluvlastníci pozemku parc. č. [REDAKCE] v kat. území Karviná-město, ani jejich předchůdci, nebyli účastníky výše uvedených řízení.“

S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že stavebník do projektové dokumentace **vedl neúplný údaj a stavební úřad se rozporem mezi tímto údajem a skutečností evidentně nezabýval** a vydal stavební povolení na stavbu garáže, která má již od svého vzniku až do dnešní doby faktický příjezd po části pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město, jehož spoluvlastníci **nebyli stavebním úřadem stanoveni za účastníky řízení**.

Dne 15.06.2015 byl účastníkem řízení – p. [REDAKCE] doplněn spis o dva dokumenty, a to o **smlouvu o pronájmu půdy ze dne 14.03.1994**, mezi vlastníkem půdy – [REDAKCE] a nájemcem – [REDAKCE] a o **zápis o fyzickém předání pozemků ze dne 19.02.1994**, mezi Státním statkem Karviná a panem [REDAKCE]. Tento účastník řízení téhož dne uvedl do protokolu **vyjádření k dokumentu** pod názvem „Doplnění žádosti ze dne 21.4.2015 a žádost o odstranění pevné překážky podle ustanovení § 29 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích“, který žadatel předložil na ústním jednání. Uvedené dokumenty jsou spolu s protokolem součástí spisu a vzhledem ke svému obsahu byly silničním správním úřadem shledány jako zásadní pro následné posouzení předběžné otázky. Z obsahu zápisu o fyzickém předání předmětných pozemků z 19.02.1994 vyplývá, že tyto byly uvedeného dne předány Státním statkem Karviná novému vlastníku a uživateli ve stavu orba. Z obsahu smlouvy o pronájmu půdy ze dne 14.03.1994 je zřejmé, že vlastníkem pozemku parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] (později oddělen pozemek parc. č. [REDAKCE]) pronajímá zemědělskou půdu k zemědělským účelům nájemcům – [REDAKCE] a [REDAKCE] bytem [REDAKCE]. Ani jeden z uvedených dokumentů nelze považovat za výslovný souhlas vlastníka pozemku parc. č. [REDAKCE] s využitím jeho části pro přístup a příjezd k RD čp. [REDAKCE]. Taktéž tyto dokumenty **nedokládají skutečnou komunikační potřebu veřejnosti**, ale právě naopak ukazují na **individuální potřebu** konkrétního vlastníka nemovitosti nebo určitého a v tomto případě velmi omezeného okruhu těchto vlastníků.

Dne 15.06.2015 učinil žadatel podání pod názvem „Návrh na vydání předběžného opatření podle § 61 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád“. Žadatel se tímto návrhem dožadoval vydání předběžného opatření, kterým by byly zatímčně upraveny poměry účastníků, takže žádal příslušný odbor Magistrátu města Karviná, aby ve správním řízení rozhodl tak, že přikáže majitelům pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město zdržet se jakýchkoli zásahů do užívání předmětné cesty dosavadními uživateli – rodinou [REDAKCE] a [REDAKCE] a dále, že majitelům tohoto pozemku přikáže strpět toto užívání do doby pravomocného rozhodnutí správního orgánu v této věci. Silniční správní úřad ve věci tohoto návrhu vydal samostatné rozhodnutí dne 24.06.2015 pod čj.: MMK/099005/2015, kterým návrh žadatele na vydání předběžného opatření zamítl. Proti tomuto rozhodnutí nebylo žádným z účastníků řízení podáno odvolání, proto nabylo právní moci dnem 25.07.2015.

Silniční správní úřad vypravil všem účastníkům řízení dne 02.07.2015 písemnost pod názvem „Seznámení s podklady rozhodnutí“ ze dne 30.06.2015, kde formou usnesení prohlásil, že tito účastníci řízení jsou v termínu **do 16.07.2015** oprávněni seznámit se se všemi ve spise obsaženými podklady, navrhovat důkazy, vyjádřit v řízení své stanovisko k podkladům rozhodnutí a činit jiné návrhy. Po uplynutí této stanovené lhůty bude silničním správním úřadem ve věci rozhodnuto. Již předtím možnosti seznámení se se spisem (i opakovaně) využila Ing. [REDAKCE] (24.06.2015), pan [REDAKCE] (29.06.2015 a 14.07.2015) a následně i Mgr. [REDAKCE] (09.07.2015).

Na základě podaného podnětu ze dne 21.04.2015 doplněného dne 11.06.2015, provedeného ústního jednání a shromáždění důkazů a podkladů přistoupil silniční správní úřad v rámci řízení k jejich hodnocení, pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo včetně toho, co bylo k věci v průběhu celého řízení uvedeno jednotlivými účastníky řízení. **Výsledek je zřejmý z výroku tohoto rozhodnutí s tím, že otázku vzniku či zániku určitého právního vztahu posuzuje silniční správní úřad jako otázku předběžnou, kterou se následně zabývá v odůvodnění tohoto rozhodnutí.**

Na základě podání žadatele přistoupil tedy silniční správní úřad k posouzení předběžné otázky, a to zda se na předmětném pozemku nachází účelová komunikace, což je pozemní komunikace (jedna ze čtyř kategorií dle ustanovení § 2 odst. 2 písm. d) zákona o pozemních komunikacích), která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi. Z výkladu tohoto ustanovení vyplývá, že typickým příkladem účelové komunikace jsou polní a lesní cesty, které nemají charakter stavby a vznikly například vyježděním cesty na poli. **Součástí zkoumání silničního správního úřadu v této předběžné otázce je charakter případné účelové komunikace, a to zda se v daném případě jedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci či o účelovou komunikaci neveřejnou.**

Silniční správní úřad vychází ze skutečnosti, že vznik veřejně přístupné účelové komunikace „ze zákona“ je podmíněn současným splněním **všech těchto znaků:**

1. Existující dopravní cesta.
2. Zákonný účel.
3. Souhlas vlastníka s obecným užíváním.
4. Nezbytná komunikační potřeba veřejnosti.

První znak je bezpochyby naplněn, protože zřetelnost cesty je v terénu zcela patrná, což je zřejmé z fotodokumentace pořízené v rámci místního šetření ze dne 12.05.2015. U zjištěné cesty, která je součástí blíže nespécifikované části pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město, se jedná o částečně zpevněný (vysypaný) přístup a příjezd k rodinnému domu čp. [REDAKCE] na ul. [REDAKCE]. **Silniční správní úřad nezpochybňuje ani naplnění druhého znaku splněním zákonného účelu,** který je vymezen ustanovením § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, protože předmětný pozemek opravdu slouží ke spojení uvedené nemovitosti s veřejně přístupnou účelovou komunikací (na částech pozemků parc. č. [REDAKCE], [REDAKCE], vše v k. ú. Karviná-město, ve vlastnictví statutárního města Karviná) na ulici [REDAKCE] a jejím prostřednictvím pak s místní komunikací ul. Na Kopci v Karviné-Mizerově, a to i přesto, že místní šetření dne 06.01.2016 prokázalo vybudování dalšího samostatného (méně komfortního) příjezdu k tomuto rodinnému domu zejména po pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město.

Při posuzování naplnění 3. a 4. výše uvedeného znaku silniční správní úřad vychází z právního názoru Nejvyššího správního soudu, který ve svém rozhodnutí č.j.: 2 As 44/2011 ze dne 16.05.2011 uvádí, že k omezení vlastnického práva bez projevené vůle vlastníka lze veřejnoprávními prostředky přistoupit pouze ve veřejném zájmu, na základě zákona a za náhradu. Zákon o pozemních komunikacích výslovně nepočítá s poskytnutím náhrady za omezení vlastnického práva v důsledku zřízení veřejně přístupné účelové pozemní komunikace. V takovém případě je možné vlastnické právo bez dalšího omezit výhradně **se souhlasem vlastníka** nemovitosti, na které se komunikace nachází. V tomto rozsudku dále Nejvyšší správní soud uvádí, že **předmětem zkoumání** v každém konkrétním případě bude, **zda byl skutečně souhlas vlastníka udělen.** Přitom by mělo platit, že **v případě pochybností** o existenci souhlasu je třeba rozhodnout **ve prospěch vlastníka.** Pokud jde o pozemní komunikaci na soukromém pozemku, vychází silniční správní úřad ze skutečnosti, že se do prokázání opaku nejedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, tedy z „presumpce existence soukromé cesty“.

V dokumentu pod názvem „Doplnění žádosti ze dne 21.04.2015 a žádost o odstranění pevné překážky podle ustanovení § 29 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích“ ze dne 09.06.2015 žadatel uvedl, že předmětná cesta je obecně užívána od nepaměti z důvodu trvalého uspokojení naléhavé komunikační potřeby a tímto byl dán konkludentní souhlas s nerušeným užíváním předmětné cesty po několik desetiletí jako veřejně přístupné účelové komunikace. Následně dospěl k závěru, že jde o účelovou komunikaci vzniklou ze zákona.

Silniční správní úřad k tomuto tvrzení přistupuje ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j.: 1 As 76/2009 ze dne 22.12.2009 kde je uvedeno, že **konkludentní souhlas s veřejným užíváním účelové komunikace nelze bez dalšího vyvodit z toho, že vlastník pozemku nebo jeho právní předchůdce účelovou komunikaci neoplotili nebo neoznačili jako soukromý pozemek se zákazem vjezdu.** Silniční správní úřad je toho názoru, že vlastník pozemku většinou nemá žádný důvod předem vylučovat veřejné (obecné) užívání své soukromé cesty, protože veřejné užívání svého pozemku vůbec nepředpokládá a navíc obvykle nemůže občasnému užití soukromé cesty třetími osobami zabránit, přičemž technické řešení, které zcela zamezí neoprávněnému užívání jeho pozemku, bývá mnohdy složité a finančně náročné.

V této souvislosti považuje silniční správní úřad za podstatné zmínit i dříve zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu (č.j.: 2 As 44/2011 ze dne 16.05.2011), který se zabývá **otázkou nezbytné komunikační potřeby.** Zde je uvedeno, že pokud má silniční správní úřad existenci či neexistenci účelové pozemní komunikace deklarovat, musí mj. zohlednit nutnost omezení vlastnických práv. Aby mohlo dojít k deklaraci existence veřejné přístupové účelové pozemní komunikace, **musí být dostatečným způsobem zjištěn veřejný zájem na obecném užívání** takové komunikace, nikoli veřejný zájem na „soukromém“ užívání. Silniční správní úřad tedy posuzuje komunikační potřebu veřejnosti, nikoli **individuální potřebu** konkrétního vlastníka nemovitosti nebo určitého a v tomto případě velmi omezeného okruhu těchto vlastníků. Silniční správní úřad je toho názoru, že nezbytná komunikační potřeba omezeného okruhu osob nemůže být důvodem pro naprosto zásadní omezení vlastnického práva, ke kterému by došlo v případě existence veřejnoprávního oprávnění užívat pozemní komunikaci obecným způsobem. **K prosazení individuálních zájmů vlastníka** (vlastníků) nemovitostí a osob, které svá užívací práva od jejich vlastnických práv odvozují, dotýkajících se zájmů jiného vlastníka nemovitostí, **jsou určeny jiné právní prostředky.**

Žadatel po celou dobu tohoto řízení nepředložil jediný relevantní důkaz, který by prokazoval jim opakovaně proklamovaný argument o nepamětném užívání předmětné komunikace veřejností. Na návrh žadatele byl silničním správním úřadem dne 19.12.2016 vyslechnut **svědek – paní [redacted]**. Tento svědek uvedl, že dle jeho předpokladu předmětná cesta skutečně vznikla zhruba před 130 lety již při stavbě dnešního rodinného domu čp. [redacted]. Od roku 1962, kdy paní [redacted] s manželem uvedení domek koupili, tato cesta sloužila jim a jejím dětem. Následně byla využívána i pro návoz materiálu při rekonstrukci tohoto domu a při dostavbě dalších staveb v jeho bezprostřední blízkosti, stejně tak i pro přístup k sousedním pozemkům ve vlastnictví rodiny [redacted]. Následně svědek popsal, jak obhospodařovali pozemek [redacted] s jejich souhlasem, a to až do roku 2013, kdy žadatel (syn svědka) podal žádost o dělení pozemků na Magistrátu města Karviné, a od té doby pak [redacted] nesouhlasili s touto příjezdovou cestou po jejich pozemku. V měsíci listopadu 2016 provedli vlastníci pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. Karviná-město orbu pole na tomto pozemku, **takže předmětná cesta byla tímto rozorána a v terénu prakticky zanikla**, což bylo potvrzeno místním šetřením provedeným dne 16.12.2016.

Na základě výše uvedeného **silniční správní úřad dospěl k závěru, že v případě pozemku parc. č. [redacted] v katastrálním území Karviná-město neshledal skutečnou nezbytnou komunikační potřebu veřejnosti, ale pouze individuální potřebu konkrétních vlastníků nemovitostí, respektive zájem předem omezeného okruhu uživatelů, což vylučuje vznik veřejně přístupné účelové komunikace na tomto pozemku.** Z doložených skutečností v průběhu řízení vyplývá existence komunikace (cesty) na části předmětného pozemku. Současně je zřejmé, že ji nelze v žádném případě přiznat charakter veřejně přístupné pozemní komunikace tvořící nezbytnou komunikační spojnici, neboť slouží a vždy sloužila jen omezenému okruhu vlastníků okolních nemovitostí. Konkrétně lze uvést, že cesta na pozemku parcelní č. [redacted] v katastrálním území Karviná-město sloužila jako přístup a příjezd pouze k jednomu rodinnému domu s příslušenstvím (zahrada, garáž, pole apod.) **Silniční správní úřad na základě předložených listin, důkazů, zjištění a svědecké výpovědi v mezích své věcné a místní příslušnosti najisto konstatuje, že**

neexistuje prokazatelný a nevyvratitelný důkaz o vzniku určitého právního vztahu, který by umožnil vyvození závěru, že je dostatečným způsobem zjištěn veřejný zájem na obecném užívání předmětné příjezdové cesty nebo že byl v minulosti vydán kvalifikovaný souhlas, ze kterého jednoznačně vyplývá „darování“ pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Karviná-město veřejnosti k obecnému užívání.

Silniční správní úřad dospěl po posouzení předběžné otázky o existenci a charakteru pozemní komunikace k závěru, že v případě příjezdové cesty na části pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město, obec Karviná, nebyly naplněny podmínky pro vznik veřejně přístupné účelové komunikace. Příjezdovou cestu vždy užíval pouze uvedený uzavřený okruh osob, nikoliv veřejnost, jelikož vlastníci předmětného pozemku buď udělili výslovný souhlas konkrétním osobám s pronájmem zemědělské půdy k zemědělským účelům, nebo užívání části uvedeného pozemku pro přístup a příjezd konkrétními osobami „tolerovali“ a v roce 2013 pak dokonce uvedli písemný nesouhlas s předmětnou cestou. **V daném případě tedy nelze ze strany silničního správního úřadu nařídít odstranění tzv. pevné překážky v podobě zoraného pole, proto bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.**

Silniční správní úřad vydal dne 17.07.2015 rozhodnutí čj.: MMK/012522/2015, kde ve výrokové části mimo jiné uvedl (citace kurzívou): „... , že se na části pozemku parcelní číslo [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město, obec Karviná **nachází účelová komunikace, která není přístupná veřejně, ale v rozsahu a způsobem, který stanoví vlastník (spoluvlastníci) pozemku.**“ Taktéž bylo silničním správním úřadem uvedeno (citace kurzívou): „... **nenařizuje odstranění pevné překážky umístěné na pozemní komunikaci na části pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město.**“ Odvolání proti uvedenému rozhodnutí silničního správního úřadu bylo žadatelem podáno dne 07.08.2015. Silniční správní úřad vydal dne 11.08.2015 vyrozumění o podaném odvolání a vyzval účastníky řízení, aby se k podanému odvolání vyjádřili. Tato možnost nebyla účastníky řízení využita. Včas podané odvolání bylo spolu s úplným spisovým materiálem postoupeno dne 18.09.2015 odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí o odvolání.

Dne 20.11.2015 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno rozhodnutí čj.: MSK 143532/2015 ze dne 18.11.2015, kterým odvolací správní orgán zrušil rozhodnutí silničního správního úřadu čj.: MMK/012522/2015 ze dne 17.07.2015 a věc vrátil k novému projednání. Jedním z důvodů, který vedl odvolací správní orgán k tomuto rozhodnutí je zejména závadějící výrok rozhodnutí, kdy k tomu tento orgán uvádí (citace kurzívou): „**Formulace výroku rozhodnutí je rovněž závadějící. Výrok rozhodnutí lze vyložit tak, že silniční správní úřad deklaruje existenci účelové komunikace v uzavřeném prostoru či objektu.**“

Silniční správní úřad následně vydal oznámení ze dne 17.12.2015, které zaslal účastníkům řízení. V tomto oznámení mimo jiné sdělil, že již nebude v dané věci nařizovat nové ústní jednání a účastníci řízení jsou do vydání rozhodnutí oprávněni k úkonům dle ustanovení § 36 správního řádu. Současně bylo účastníkům řízení sděleno, že dne 06.01.2016 bude provedeno místní šetření. Silniční správní úřad z tohoto místního šetření sepsal protokol, který byl spolu s přílohami (fotodokumentace a sit. snímek se zákresem) vložen do spisu.

Silniční správní úřad vydal dne 18.01.2016 rozhodnutí čj.: MMK/007926/2016, kde ve výrokové části mimo jiné uvedl (citace kurzívou): „... , že na pozemku parcelní číslo [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město, obec Karviná se **nenachází veřejně přístupná účelová komunikace.**“ Odvolání proti uvedenému rozhodnutí silničního správního úřadu bylo žadatelem podáno dne 08.02.2016. Silniční správní úřad vydal dne 12.02.2016 vyrozumění o podaném odvolání a vyzval účastníky řízení, aby se k podanému odvolání vyjádřili. Tato možnost nebyla účastníky řízení využita. Včas podané odvolání bylo spolu s úplným spisovým materiálem postoupeno dne 01.03.2016 odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí o odvolání.

Dne 29.04.2016 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno rozhodnutí čj.: MSK 57205/2016 ze dne 27.04.2016, kterým odvolací správní orgán zrušil rozhodnutí silničního správního úřadu čj.: MMK/007926/2016 ze dne 18.01.2016 a věc vrátil k novému projednání. Silniční správní úřad následně vydal oznámení ze dne 11.05.2016, které zaslal účastníkům řízení, kde mimo jiné sděluje, že doplněním spisu panem [REDAKCE] dne 09.05.2016 nastaly nové skutečnosti a současně stanovil lhůtu do 09.06.2016 k seznámení se s podklady rozhodnutí. Dne 01.06.2016 se dostavil

žadatel a požádal silniční správní úřad o poskytnutí kopie protokolu ze dne 09.05.2016 včetně dokumentů doplněných do spisu, čemuž bylo vyhověno.

Dne 09.06.2016 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno podání žadatele, v němž mimo jiné rozporuje některá tvrzení pana [REDAKCE] obsažená v doplnění spisu ze dne 09.05.2016. Na základě těchto nových skutečností vydal silniční správní úřad oznámení, kterým nařídil neveřejné ústní jednání na den 13.07.2016. O průběhu tohoto jednání byl pořízen protokol, který byl vložen do spisu. Následně bylo silničním správním úřadem v dané věci rozhodnuto.

Odvolání proti rozhodnutí silničního správního úřadu, vydaného dne 27.07.2016 pod čj.: MMK/118037/2016, bylo žadatelem podáno dne 29.07.2016. Silniční správní úřad vydal dne 18.08.2016 vyzvání o podaném odvolání a vyzval účastníky řízení, aby se k podanému odvolání vyjádřili. Tato možnost nebyla účastníky řízení využita. Včas podané odvolání bylo spolu s úplným spisovým materiálem postoupeno dne 08.09.2016 odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí o odvolání.

Dne 11.11.2016 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno rozhodnutí čj.: MSK 145904/2016 ze dne 10.11.2016, kterým odvolací správní orgán zrušil rozhodnutí silničního správního úřadu čj.: MMK/118037/2016 ze dne 27.07.2016 a věc vrátil k novému projednání. Silniční správní úřad následně vydal oznámení ze dne 29.11.2016, které zaslal účastníkům řízení, kterým mimo jiné nařídil ústní jednání na 21.12.2016 a současně sdělil, že dne 16.12.2016 bude provedeno místní šetření za účelem zjištění, zda je na části pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město aktuálně umístěna tzv. pevná překážka (jakého charakteru) či nikoliv. Tímto místním šetřením bylo zjištěno, že **přístupová cesta** k rodinnému domu čp. [REDAKCE], na části pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město, **v terénu prakticky zanikla zoráním pole** na uvedeném pozemku. Z úředního záznamu obvodního oddělení Policie ČR v Karviné-Mizerově ze dne 24.11.2016 mimo jiné vyplývá, že paní [REDAKCE] na místě policistům uvedla, že se na používání uvedené příjezdové cesty ústně dohodla společně s matkou pana [REDAKCE], tato cesta nikdy nebyla vedena jako věcné břemeno a o jejím užívání byla pouze ústní dohoda. Odbor správní Magistrátu města Karviné toto oznámení, které je součástí spisové dokumentace, odložil vzhledem k tomu, že se v daném případě nejedná o přešůpek proti občanskému soužití. Do spisu bylo vloženo sdělení ze dne 06.01.2017 pod čj.: MMK/000367/2017, které bylo žadateli vydáno Magistrátem města Karviné, Odborem rozvoje, úřadem územního plánování, na základě jeho žádosti o novou územní plánovací informaci.

Silniční správní úřad předvolal svědka – paní [REDAKCE] (matka žadatele) k výslechu na den 19.12.2016. Žadatel podání svědectví své matky požadoval z důvodu potvrzení, kdy skutečně vznikla příjezdová cesta k RD čp. [REDAKCE] na ul. [REDAKCE], která se nachází na části pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město a kdo ji v době vzniku užíval. Výslech svědka měl taktéž prokázat „historii“ předmětné pozemní komunikace, popř. objasnit tvrzení o užívání této komunikace veřejností od nepaměti. Protokol o výpovědi svědka je součástí spisu, stejně jako protokol o ústním jednání ze dne 21.12.2016. Následně bylo silničním správním úřadem v dané věci rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

SHRNUTÍ:

Ve věci naplnění znaků účelové komunikace veřejně přístupné silniční správní úřad uvádí, že z výše uvedeného je možno dovodit, že první dva znaky „EXISTUJÍCÍ DOPRAVNÍ CESTA“ a „ZÁKONNÝ ÚČEL“ jsou naplněny. Silniční správní úřad ze zjištěných podkladů a důkazů nemůže na podmínky „SOUHLAS VLASTNÍKA“ a „NEZBYTNÁ KOMUNIKAČNÍ POTŘEBA VEŘEJNOSTI“ bez pochybností odpovědět souhlasně. Přitom by mělo platit, že v případě pochybností o existenci souhlasu je třeba rozhodnout ve prospěch vlastníka. V daném případě **naopak existuje výslovný nesouhlas** spoluvlastníků pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město s přístupem po jejich pozemku, který projevili v minulosti a uvedli v roce 2013 u příslušného stavebního úřadu v rámci územního řízení o dělení pozemků parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město. Žadatel v rámci tohoto řízení, které bylo nakonec zastaveno z důvodu zpětvzetí žádosti, mimo jiné uvedl, že stávající příjezdová cesta po části pozemku parc. č. [REDAKCE] je touto cestou již nejméně 50 let a jiná příjezdová cesta k děleným pozemkům není. Stavební úřad v protokolu o ústním jednání spojeném s ohledáním na místě ze dne 13.08.2013 konstatoval, že je zřejmé, že účelová komunikace není umístěna na pozemku parc. č. [REDAKCE] tak, aby zajistila přístup k nově navrženým pozemkům, neboť tato končí v linii společné hranice pozemku parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE]. Současně je zde **další skutečnost**, která vyplynula ze sdělení, které vydal Magistrát města Karviné, Odbor stavební a životního prostředí, stavební úřad dne 24.06.2015 pod čj.: MMK/100568/2015, kde uvedl, že při povolování stavby garáže u stávajícího rodinného domu č.p. [REDAKCE] bylo v projektové dokumentaci

uvedeno, že ke stavbě garáže bude využíván stávající příjezd k rodinnému domu na pozemku parc. č. [REDAKCE] v kat. území Karviná-město, jehož vlastníkem a zároveň i stavebníkem je Ing. [REDAKCE]. Spoluvlastníci pozemku parc. č. [REDAKCE] v kat. území Karviná-město nebyli účastníky uvedeného řízení a **nemohli tedy vyjádřit svůj souhlas či nesouhlas s faktickým příjezdem po jejich pozemku**, který žadatel považuje za jediný možný a od nepaměti používaný. Zjištění silničního správního úřadu z místního šetření dne 06.01.2016 prokázalo skutečnost, že posunutím původního oplocení zahrady došlo ke zřízení dalšího (méně komfortního) příjezdu k RD čp. [REDAKCE], a to převážně po pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město.

Na základě uvedeného dospěl silniční správní úřad k závěru, že:

1. příjezdová cesta, vedená po blíže nespecifikované části pozemku parc. č. [REDAKCE] není jedinou možnou přístupovou cestou k předmětnému rodinnému domu, ale existuje zde reálná alternativa příjezdové cesty po pozemcích ve vlastnictví Ing. [REDAKCE];

2. příjezdová cesta, vedená po blíže nespecifikované části pozemku parc. č. [REDAKCE] sice do určité míry zajišťovala přístup k pozemkům parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE], které žadatel měl nebo má v úmyslu dělit, ale nikdy se nejednalo o komunikaci, která by byla od nepaměti užívána veřejností.

Silničnímu správnímu úřadu je z úřední činnosti známa projektová dokumentace k umístění stavby ČOV včetně vsakovací jámy a splaškové kanalizace, a to u rodinného domu čp. [REDAKCE] na pozemcích parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE], kde je mimo jiné uvedeno (citace kurzívou): „*Dopravní infrastruktura nebude dotčena. Přístup a příjezd je zajištěn z místní komunikace, ulice [REDAKCE] a dále po stávající manipulační ploše u rodinného domu. Umístěním nemůže dojít k vlivům, které dopadají na sousední pozemky.*“ Z pohledu silničního správního úřadu se sice jedná o **zčásti nepřesnou a velmi obecnou formulaci**, která nicméně nasvědčuje tomu, že již není počítáno s příjezdem po pozemku parc. č. [REDAKCE], ale s nově vybudovaným příjezdem po části pozemku parc. č. [REDAKCE]. Zmíněná část projektové dokumentace je součástí spisu. Z oznámení ze dne 30.05.2016 o zahájení řízení o odstranění stavby pro uskladnění náradí a dvou staveb přístřešků, rozestavěné stavby přístřešku pro uskladnění zemědělských strojů a stavby oplocení na pozemcích parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE], vše v k. ú. Karviná-město, které vydal Magistrát města Karviné, Odbor stavební a životního prostředí, stavební úřad pod čj.: MMK/084834/20016, doloženého do spisu dne 11.07.2016 panem [REDAKCE], vyplývá, že uvedené stavby zřejmě byly v minulosti provedeny bez příslušných povolení, takže pravděpodobně neproběhla ani správní řízení, v rámci kterých by spoluvlastníci pozemku parc. č. [REDAKCE] měli možnost vyjádřit svůj souhlas či nesouhlas s cestou – s vedením přístupu a příjezdu.

V souladu se zásadou proporcionality musí být míra a rozsah omezení přiměřené ve vztahu k cíli, který omezení sleduje, a ve vztahu k prostředkům, jimiž je omezení dosahováno. Aby mohlo dojít k deklaraci existence konkrétní veřejně přístupné účelové komunikace, musí být dostatečným způsobem zjištěn veřejný zájem na obecném užívání takové komunikace. Tento zájem spočívá právě v nezbytné komunikační potřebě, kterou by tato komunikace zajistila, za předpokladu, že neexistují komunikační alternativy, o nichž je možné ještě rozumně uvažovat. Jak totiž vyplývá z definičních znaků účelové pozemní komunikace (§ 7 odst. 1 věta první zákona o pozemních komunikacích) a vůbec z účelu institutu jako takového, jejím primárním smyslem je zajištění přístupu vlastníků k jejich nemovitostem. Vhodnými alternativami nicméně obecně mohou být i ty, které představují zhoršení komunikačních možností (např. co do vzdálenosti přístupu). Zjišťování existence nutné a ničím nenahraditelné komunikační potřeby tedy musí být v souladu se zásadou proporcionality omezení vlastnického práva nedílnou součástí postupu silničního správního úřadu v řízení o deklaraci existence veřejně přístupné účelové komunikace. Existenci nezbytné komunikační potřeby je přitom vždy třeba zkoumat v každém konkrétním případě, na základě analýzy jednotlivých komunikačních možností v daném území.

Je proto možné dospět k obecnému závěru, že k omezení vlastnického práva zřízením veřejně přístupné účelové komunikace je - vedle naplnění pojmových znaků účelové pozemní komunikace – vyžadován souhlas vlastníků a nezbytná komunikační potřeba (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 2 As 84/2010 - 128); v takovém případě je možné přistoupit ke zřízení účelové pozemní komunikace bez toho, aby bylo nutné poskytnout vlastníkovu náhradu za omezení jeho vlastnického práva. Pokud však souhlas vlastníka se zřízením veřejně přístupné účelové komunikace dán není, případně jsou-li o vydání tohoto souhlasu důvodné pochybnosti, je možné deklarovat existenci takové komunikace, jsou-li naplněny její zákonem stanovené znaky a je-li

dostatečným způsobem zjištěna nezbytná komunikační potřeba – pouze v případě, že je vlastníkově za takové omezení vlastnického práva poskytnuta odpovídající náhrada (čl. 11 odst. 4 Listiny).

Silniční správní úřad je toho názoru, že pokud u komunikace, o jejímž charakteru se vede spor, nedojde (vedle naplnění zákonných pojmových znaků) ke zjištění nutné a nenahraditelné komunikační potřeby, nebude se vůbec jednat o komunikaci v režimu zákona o pozemních komunikacích. Taková komunikace je v dispozici svého vlastníka; fakticky již tedy nebude možné hovořit o dopravní cestě určené k užití vozidly a chodci, neboť o dalším užití této komunikace (včetně jejího event. zrušení) bude rozhodovat vlastník sám.

Silniční správní úřad v dané věci postupoval objektivně při zachování všech zásad správního řízení. Všechny jemu dostupné důkazy posoudil jednotlivě a i ve vzájemných souvislostech a **rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí**. Při posuzování dané věci dospěl silniční správní úřad mimo jiné k závěru, že **prosazení práva každého vlastníka na přístup k jeho nemovitostem lze považovat v obecném slova smyslu za veřejný zájem**. Veřejný zájem v tomto smyslu výslovně upravuje ustanovení § 170 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu. Toto právo může být realizováno na základě dohody (věcné břemeno či jiná smlouva) či konkludentního jednání. **V případě sporu je prosazení tohoto zájmu dosaženo soudním rozhodnutím v občanskoprávním řízení nebo postupem podle zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě.**

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat ve lhůtě do patnácti dnů ode dne jeho oznámení, a to k Odboru dopravy Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, podáním učiněným u Magistrátu města Karviné, Odbor rozvoje (ustanovení § 81 odst. 1, § 83 odst. 1, § 86 odst. 1 správního řádu). Odvolání musí splňovat náležitosti stanovené v § 82 správního řádu. Podané odvolání nemá odkladný účinek (§ 76 odst. 5 správního řádu). Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začne plynout následujícím dnem ode dne doručení písemnosti adresátovi (§ 40 odst. 1 písm. a) správního řádu).

Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a každý účastník řízení dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka. Pokud Vám nebude předmětná písemnost doručena poštovním doručovatelem přímo do vlastních rukou, ale ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu bude uložena u provozovatele poštovních služeb, potom se za den doručení považuje desátý den od tohoto uložení.

Pokud adresát odmítne převzetí písemnosti nebo neposkytne potřebnou součinnost nezbytnou k řádnému doručení, ačkoliv byl řádně poučen o právních důsledcích svého odmítnutí, pak se písemnost pokládá za doručenu dnem, kdy k neúspěšnému pokusu o doručení došlo (ust. § 24 odst. 4 správního řádu).

Ing. Lumír Marszalek
oprávněná úřední osoba
služební číslo 1763

Rozdělovník

- Ing. [redacted];
- Ing. [redacted];
- pan [redacted];
- Mgr. [redacted];
- Ing. [redacted];

MAGISTRÁT MĚSTA KARVINÉ

Odbor rozvoje
silniční správní úřad

Vypraveno dne:
20-01-2016
24

VÁŠ DOPIS ZN.:
ZE DNE: 21.04.2015

ČÍSLO JEDNACÍ: MMK/007926/2016
SPISOVÁ ZNAČKA: MMK/063375/2015

VYŘIZUJE: Ing. Lumír Marszalek
TELEFON: 596 387 480
E-MAIL: lumir.marszalek@karvina.cz

LISTŮ/PŘÍLOH: 5/0
DATUM: 18.01.2016

- dle rozdělovníku -

Rozhodnutí

Magistrát města Karviné, Odbor rozvoje, jako příslušný silniční správní úřad ve věcech silnic II. a III. třídy a veřejně přístupných účelových komunikací (dále jen „silniční správní úřad“) podle § 40 odst. 4 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), vydává ve smyslu zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve věci zahájeného správního řízení o žádosti, kterou dne 21.04.2015 podal Ing. [redacted], **Karviná-Fryštát** (dále jen „žadatel“), na vydání deklaratorního rozhodnutí v souladu s ustanovením § 142 odst. 1 správního řádu ve věci existence a charakteru pozemní komunikace na blíže nespecifikované části pozemku parc. č. [redacted] a [redacted] v katastrálním území Karviná-město, obec Karviná, toto rozhodnutí:

Výrok

Silniční správní úřad rozhodl, že na pozemku parcelní číslo [redacted] a [redacted] v katastrálním území Karviná-město, obec Karviná se **nenachází veřejně přístupná účelová komunikace**.

Účastníci řízení podle § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu, na něž se vztahuje toto rozhodnutí silničního správního úřadu:

- Ing. [redacted];
- Ing. [redacted];
- pan [redacted];
- Mgr. [redacted];
- Ing. [redacted].

Odůvodnění

Dne 21.04.2015 podal žadatel žádost o rozhodnutí podle § 142 správního řádu, týkající se existence a charakteru stávající příjezdové cesty na blíže nespecifikované části pozemku parc. č. [redacted] a [redacted] v katastrálním území Karviná-město, obec Karviná. Žadatel ve své žádosti ze dne 21.04.2015 mimo jiné uvádí (citace kurzívou): „Jsem majitelem pozemků parcelních čísel [redacted], [redacted] v katastrálním území Karviná – Město. V květnu 2013 jsem požádal o vydání rozhodnutí o dělení pozemků [redacted] a [redacted] s tím, že jsem zde uvedl, že přístup k děleným pozemkům je po stávající účelové komunikaci na pozemku [redacted] majitelů: [redacted], [redacted]. V následném územním řízení tito majitelé projevili nesouhlas s dělením pozemků s tím, že tato komunikace, kterou jsem uváděl pro přístup na své pozemky není účelovou komunikací a řízení bylo na mou žádost zastaveno. Vzhledem k tomu, že ze strany majitelů pozemku [redacted] zvláště [redacted] dochází k tomu, že nechce, abych po této cestě měl přístup ke svým pozemkům, žádám silniční správní úřad o vydání rozhodnutí, zda v tomto případě popisované komunikace jde o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, či nikoliv.“

Dále žadatel v žádosti popisuje, že tuto cestu na pozemku parc. č. [REDAKCE] kromě něho užívá pro přístup a příjezd i rodina (matka, sestra, švagr), která bydlí v RD čp. [REDAKCE] (pozemek parc. č. [REDAKCE]). Dále je dle žadatele předmětná cesta používána poštou k doručování zásilek, lékaři a sanitními vozy a taktéž širokou veřejností, která tudy prochází do lesoparku Dubina. Tato cesta dle názoru žadatele naplňuje všechny čtyři znaky účelové komunikace a je jako jediná komunikace nezbytnou k tomu, aby mohl na svých nemovitostech řádně hospodařit a tyto užívat. Proto žádá o vydání výše uvedeného rozhodnutí.

V souladu s § 69 odst. 2 správního řádu silniční správní úřad uvádí jména a příjmení všech účastníků řízení: [REDAKCE]

[REDAKCE] kterým dne 15.05.2015 vypravil **oznámení o zahájení řízení** ve věci vydání rozhodnutí podle § 142 správního řádu, týkající se stávající pozemní komunikace na části pozemku parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město, obec Karviná. V tomto oznámení o zahájení řízení byl stanoven termín a místo neveřejného ústního jednání a usnesením byla stanovena lhůta k seznámení se se spisem a k podání návrhů ve smyslu navrhování důkazů, či jiného doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí. Účastníci řízení byli vyzváni zejména k **doložení podkladů (důkazů) potřebných pro posouzení předmětu podané žádosti**, tj. zda se v případě cesty na částech předmětných pozemků jedná o pozemní komunikaci a jaký je její charakter (veřejná přístupnost). Žadatel ve své žádosti uvedl, že v období 08.05.2015 – 08.06.2015 bude mimo území ČR. Silniční správní úřad vzal tuto informaci na vědomí a s ohledem na to stanovil i datum konání neveřejného ústního jednání.

Silniční správní úřad doplnil spis o **protokol z místního šetření dne 12.05.2015**, které provedl za účelem zjištění skutečného stavu na místě samém. Přílohou tohoto protokolu je na místě pořízená fotodokumentace a situační snímek z katastrální mapy s vyznačením vlastnických vztahů, který byl doplněn o částečný výpis z katastru nemovitostí k pozemku parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město, obec Karviná. Toto si silniční správní úřad opatřil zejména jako podklad pro neveřejné ústní jednání dne 10.06.2015 a pro další rozhodování v dané věci. Tímto místním šetřením bylo zjištěno, že na částech pozemku parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město se nachází přístupová cesta k rodinnému domu čp. [REDAKCE], která je částečně zpevněna (vysypaná) v šíři cca 3 metrů a končí u vrat vedle přístupové branky k uvedenému domu, což je zhruba v hranici pozemku parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město. Současně bylo zjištěno, že na pozemcích parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE], které jsou ve vlastnictví Ing. [REDAKCE], jsou zřejmě umístěny sloupky budoucího oplocení.

Dne 03.06.2015 pan [REDAKCE] **doplnil spis** zejména o dokumenty k územnímu řízení o dělení pozemků parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město, které proběhlo v roce 2013 u příslušného stavebního úřadu. Z doložených dokumentů je zřejmý nesouhlas spoluvlastníků pozemku parc. č. [REDAKCE] s přístupem k děleným pozemkům ve vlastnictví žadatele po jejich pozemku. Zároveň zde pan [REDAKCE] uvádí, že vůbec nelze akceptovat dělení parcel žadatele pro odprodej části svého pozemku na úkor jeho orné půdy. Současně stavební úřad tehdy konstatoval, že účelová komunikace není umístěna na pozemku parc. č. [REDAKCE] tak, aby zajistila přístup k nově navrženým (děleným) pozemkům, neboť tato končí v linii společné hranice pozemku parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE]. Pan [REDAKCE] se téhož dne **vyjádřil k podané žádosti do protokolu**, kde potvrdil dřívější nesouhlasné stanovisko a uvedl, že od roku 2013 již několikrát jednal s paní [REDAKCE] a jejím manželem o odstranění navezené asfaltové drtě, škváry a kontaminované zeminy a zpětný návoz ornice na pozemek parc. č. [REDAKCE] s tím, aby používali vlastní přístup po svých pozemcích, jak je údajně uvedeno v několika stavebních povoleních vydaných po roce 1994, kde v minulosti nikdy nebyli účastníky stavebních řízení. Paní [REDAKCE] dle jeho tvrzení již provádí změnu oplocení a vyrovnávání terénu. Závěrem svého vyjádření doporučil žadateli, aby se domluvil se svou sestrou paní [REDAKCE] na příjezdu ke svým pozemkům. Protokol je součástí spisu.

Ing. [REDAKCE] se k silničnímu správnímu úřadu dostavila dne 03.06.2015, kdy sdělila, že se ústního jednání dne 10.06.2015 nemůže zúčastnit z důvodu její nepřítomnosti v ČR (plánovaná dovolená). Z tohoto důvodu **poskytla vyjádření do protokolu**, kdy k dané věci uvedla, že její rodiče zakoupili RD čp. [REDAKCE] a přilehlé pozemky v roce 1962 a již tehdy byl přístup (vyšlapaný chodník) po pozemcích, které jsou dnes vedeny pod parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE]. Postupem času došlo k rozšíření chodníku a k jeho postupnému zpevnění (údržba) na příjezd, umožňující dostupnost RD čp. [REDAKCE] motorovými vozidly. Protokol je součástí spisu.

Silniční správní úřad doplnil spis o protokol z místního šetření dne 03.06.2015, kde byl prošetřen podnět týkající se **narušení stávající cesty** na části pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město. Na tomto místním šetření bylo zjištěno, že částečně zpevněná přístupová cesta k rodinnému domu čp. [REDAKCE], byla na části pozemku parc. č. [REDAKCE] z podstatné části odstraněna, čímž sice byl zachován přístup k uvedené nemovitosti, ale příjezd je do určité míry ztížen a při déle trvajícím deštivém počasí může být i znemožněn, a to i pro vozidla integrovaného záchranného systému.

Dne 10.06.2015 se uskutečnilo neveřejné ústní jednání (dále jen „ústní jednání“), kterého se zúčastnili všichni účastníci řízení (kromě Ing. [REDAKCE] – omluvena) osobně a bez zastoupení. Z průběhu tohoto ústního jednání byl pořízen protokol a zvukový záznam, obojí je součástí spisu. Silniční správní úřad seznámil přítomné účastníky řízení s celým obsahem spisu (včetně protokolu z místního šetření dne 12.05.2015 a 03.06.2015). V úvodu ústního jednání žadatel doplnil svou původní žádost dokumentem pod názvem „Doplnění žádosti ze dne 21.04.2015 a žádost o odstranění pevné překážky podle ustanovení § 29 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích“ ze dne 09.06.2015. V tomto dokumentu žadatel popsal historii předmětné cesty s tím, že je jedinou přístupovou cestou k jeho pozemkům a reálně neexistuje žádná alternativa. Zároveň uvedl, že předmětná cesta je obecně užívána od nepaměti z důvodu trvalého uspokojení naléhavé komunikační potřeby a tímto byl dán konkludentní souhlas s nerušeným užíváním předmětné cesty po několik desetiletí jako veřejně přístupné účelové komunikace a toto omezení vlastnického práva přešlo z předchozích i na současné vlastníky, kdy tito v minulosti nevyslovili kvalifikovaný nesouhlas a strpěli užívání předmětného pozemku jako komunikace. Na základě těchto tvrzení žadatel dospěl k závěru, že jde o účelovou komunikaci vzniklou ze zákona, což podpořil uvedením několika usnesení a rozsudků různých soudních instancí. Dále žadatel v tomto dokumentu konstatuje, že dne 01.06.2015 byla na předmětné cestě **vytvořena pevná překážka** nabagrováním ornice a svršku cesty, čímž byl bez předchozího upozornění a bez rozhodnutí správního orgánu zamezen přístup po předmětné cestě. Proto požádal silniční správní úřad podle ustanovení § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích **o nařízení odstranění této pevné překážky**, a to vlastníkům předmětné cesty. Kopie tohoto dokumentu byla poskytnuta všem přítomným účastníkům řízení s tím, že mají možnost se k němu vyjádřit v termínu do 19.06.2015.

Z vyjádření jednotlivých účastníků řízení na ústním jednání je zřejmé, že ke zpevnování cesty na části pozemku parc. č. [REDAKCE] docházelo od roku 1962 postupným navážením škváry a strusky, a to při tolerování těchto úprav ze strany vlastníků uvedeného pozemku, resp. za neprojevení nesouhlasu s používáním této cesty a jejím zpevnováním. V letech 2004-2005 měli současní spoluvlastníci pozemku parc. č. [REDAKCE] projednávat s žadatelem a Ing. [REDAKCE] užívání a zpevnování předmětné cesty s tím, že byly navrženy tři varianty řešení majetkoprávních vztahů. Ovšem nedošlo k dohodě. Až v roce 2010, kdy došlo ze strany žadatele a Ing. [REDAKCE] k podstatnějšímu zpevnění příjezdové cesty navezením asfaltové drtě (recyklátu) bez předchozího souhlasu spoluvlastníků pozemku parc. č. [REDAKCE], vyslovili tito svůj nesouhlas s provedenými úpravami. Oficiální nesouhlas s používáním předmětné cesty byl ze strany rodiny [REDAKCE] vysloven až v roce 2013 v rámci již výše zmíněného řízení o dělení pozemků parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] na příslušném stavebním úřadu. Od roku 1994 měla být uvedená cesta používána k dojezdu k pozemkům žadatele a Ing. [REDAKCE] na základě písemné smlouvy o pronájmu půdy k zemědělským účelům, a to až do roku 2013, kdy byla ústně vypovězena právě stávajícími spoluvlastníky pozemku parc. č. [REDAKCE]. Tito následně měli požadovat uvedení svého pozemku do původního stavu odstraněním recyklátu a kontaminované zeminy. Ing. [REDAKCE] měla souhlasit s realizací tohoto požadavku a s vybudováním nového příjezdu po vlastním pozemku. Přítomní účastníci řízení na ústním jednání **nepředložili žádné nové doklady (důkazy) potřebné pro posouzení předmětu podané žádosti**, tj. zda se v případě cesty na blíže nespecifikovaných částech předmětných pozemků jedná o pozemní komunikaci a jaký je její charakter (veřejná přístupnost). Silniční správní úřad je toho názoru, že při prokazování existence pozemní komunikace na části určitého pozemku, musí být tato část pozemku zcela jednoznačně identifikovatelná. Jasná a zřetelná identifikace může být zajištěna pouze geometrickým plánem, který žadatel po celou dobu řízení nepředložil.

Na ústním jednání bylo dohodnuto, že uvedená smlouva o pronájmu půdy k zemědělským účelům bude silničnímu správnímu úřadu doručena v termínu do 19.06.2015 a silniční správní úřad si v rámci součinnosti vyžádá na příslušném stavebním úřadu **podklady k povoleným stavbám** (od roku 1962) umístěným na pozemcích ve vlastnictví žadatele a Ing. [REDAKCE] a to **zejména s ohledem na řešení příjezdu k těmto stavbám**. Tyto podklady považuje silniční správní úřad za podpůrné pro dokazování

ve vedeném řízení a postupuje tak v souladu s ustanovením § 142 odst. 3 správního řádu, respektive s ustanovením § 141 odst. 4 správního řádu.

Silniční správní úřad, na základě obsahu protokolu z tohoto ústního jednání, požádal příslušný stavební úřad o součinnost ve výše uvedené věci, a to v termínu do 30.06.2015. Dne 29.06.2015 bylo doručeno sdělení, které vydal Magistrát města Karviné, Odbor stavební a životního prostředí, stavební úřad dne 24.06.2015 pod čj.: MMK/100568/2015. Ze zjištění, která tento stavební úřad provedl ze spisové dokumentace uložené ve spisovně Magistrátu města Karviné, **vzešla následující skutečnost** (citace kurzívou):

„- dne 22.10.2002 vydal odbor územního plánování a stavebního řízení Magistrátu města Karviné ve sloučeném územním a stavebním řízení rozhodnutí, kterým povolil stavbu garáže u stávajícího rodinného domu č.p. [REDAKCE] na pozemku parc. č. [REDAKCE] v kat. území Karviná-město; stavebníkem byla Ing. [REDAKCE] (v projektové dokumentaci je uvedeno, že ke stavbě garáže bude využíván stávající příjezd k rodinnému domu na pozemku parc. č. [REDAKCE] v kat. území Karviná-město). - spoluvlastníci pozemku parc. č. [REDAKCE] v kat. území Karviná-město, ani jejich předchůdci, nebyli účastníky výše uvedených řízení.“

S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že stavebník do projektové dokumentace **vedl neúplný údaj a stavební úřad se rozporem mezi tímto údajem a skutečností evidentně nezabýval** a vydal stavební povolení na stavbu garáže, která má již od svého vzniku až do dnešní doby faktický příjezd po části pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město, jehož spoluvlastníci **nebyli stavebním úřadem stanoveni za účastníky řízení.**

Dne 15.06.2015 byl účastníkem řízení – p. [REDAKCE] doplněn spis o dva dokumenty, a to o **smlouvu o pronájmu půdy ze dne 14.03.1994**, mezi vlastníkem půdy – [REDAKCE] a nájemcem – [REDAKCE] a o **zápis o fyzickém předání pozemků ze dne 19.02.1994**, mezi Státním statkem Karviná a panem [REDAKCE]. Tento účastník řízení téhož dne uvedl do protokolu **vyjádření k dokumentu** pod názvem „Doplnění žádosti ze dne 21.4.2015 a žádost o odstranění pevné překážky podle ustanovení § 29 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích“, který žadatel předložil na ústním jednání. Uvedené dokumenty jsou spolu s protokolem součástí spisu a vzhledem ke svému obsahu a platnosti (resp. neplatnosti) byly silničním správním úřadem shledány jako bezvýznamné pro rozhodování silničního správního úřadu v předmětném řízení. Taktéž vyjádření p. [REDAKCE] neobsahuje žádné nové podstatné skutečnosti či důkazy.

Dne 15.06.2015 učinil žadatel podání pod názvem „Návrh na vydání předběžného opatření podle § 61 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád“. Žadatel se tímto návrhem dožadoval vydání předběžného opatření, kterým by byly zatímtně upraveny poměry účastníků, takže žádal příslušný odbor Magistrátu města Karviná, aby ve správním řízení rozhodl tak, že **přikáže majitelům pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město zdržet se jakýchkoli zásahů do užívání předmětné cesty dosavadními uživateli – rodinou [REDAKCE] a [REDAKCE] a dále, že majitelům tohoto pozemku přikáže strpět toto užívání do doby pravomocného rozhodnutí správního orgánu v této věci.** Silniční správní úřad ve věci tohoto návrhu vydal samostatné rozhodnutí dne 24.06.2015 pod čj.: MMK/099005/2015, kterým návrh žadatele na vydání předběžného opatření zamítl. Proti tomuto rozhodnutí nebylo žádným z účastníků řízení podáno odvolání, proto nabylo právní moci dnem 25.07.2015.

Silniční správní úřad vypravil všem účastníkům řízení dne 02.07.2015 písemnost pod názvem „Seznámení s podklady rozhodnutí“ ze dne 30.06.2015, kde formou usnesení prohlásil, že tito účastníci řízení jsou v termínu **do 16.07.2015** oprávněni seznámit se se všemi ve spise obsaženými podklady, navrhopat důkazy, vyjádřit v řízení své stanovisko k podkladům rozhodnutí a činit jiné návrhy. Po uplynutí této stanovené lhůty bude silničním správním úřadem ve věci rozhodnuto. Již předtím možností seznámení se se spisem (i opakovaně) využila Ing. [REDAKCE] (24.06.2015), pan [REDAKCE] (29.06.2015 a 14.07.2015) a následně i [REDAKCE] (09.07.2015).

Na základě podané žádosti ze dne 21.04.2015, provedeného ústního jednání a shromáždění důkazů a podkladů přistoupil silniční správní úřad k jejich hodnocení, pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo včetně toho, co bylo k věci v průběhu celého řízení uvedeno jednotlivými účastníky řízení. Zejména provádí posouzení, zda se na předmětném pozemku nachází účelová komunikace, což je pozemní komunikace (jedna ze čtyř kategorií dle ustanovení § 2 odst. 2 písm. d) zákona

o pozemních komunikacích), která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi. Z výkladu tohoto ustanovení vyplývá, že typickým příkladem účelové komunikace jsou polní a lesní cesty, které nemají charakter stavby a vznikly například vyježděním cesty na poli. Součástí zkoumání silničního správního úřadu je charakter případné účelové komunikace, a to zda se v daném případě jedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci či o účelovou komunikaci neveřejnou.

Silniční správní úřad vychází ze skutečnosti, že vznik veřejně přístupné účelové komunikace „ze zákona“ je podmíněn současným splněním **všech těchto znaků**:

1. **Existující dopravní cesta.**
2. **Zákonný účel.**
3. **Souhlas vlastníka s obecným užíváním.**
4. **Nezbytná komunikační potřeba.**

První znak je bezpochyby naplněn, protože zřetelnost cesty je v terénu zcela patrná, což je zřejmé z fotodokumentace pořízené v rámci místního šetření ze dne 12.05.2015. U zjištěné cesty, která je součástí blíže nespecifikované části pozemku parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město, se jedná o částečně zpevněný (vysypaný) přístup a příjezd k rodinnému domu čp. [REDAKCE] na ul. [REDAKCE] v Karviné-Mizerově. **Silniční správní úřad původně nezpochybňoval ani naplnění druhého znaku splněním zákonného účelu**, který je vymezen ustanovením § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, protože předmětný pozemek opravdu sloužil ke spojení uvedené nemovitosti s veřejně přístupnou účelovou komunikací (na částech pozemků parc. č. [REDAKCE], [REDAKCE], vše v k. ú. Karviná-město, ve vlastnictví statutárního města Karviná) na ulici [REDAKCE] a jejím prostřednictvím pak s místní komunikací ul. Na Kopci v Karviné-Mizerově. Ovšem místní šetření dne 06.01.2016 prokázalo vybudování nového příjezdu k tomuto rodinnému domu zejména po pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město, čímž **v současné době již není zcela pravdivé tvrzení žadatele** uvedené v jeho původní žádosti ze dne 21.04.2015, kde uvádí, že cestu na pozemku parc. č. [REDAKCE] kromě něho užívá pro přístup a příjezd i rodina (matka, sestra, švagr), která bydlí v RD čp. [REDAKCE].

Při posuzování naplnění 3. a 4. výše uvedeného znaku silniční správní úřad vychází z právního názoru Nejvyššího správního soudu, který ve svém rozhodnutí č.j.: 2 As 44/2011 ze dne 16.05.2011 uvádí, že k omezení vlastnického práva bez projevené vůle vlastníka lze veřejnoprávními prostředky přistoupit pouze ve veřejném zájmu, na základě zákona a za náhradu. Zákon o pozemních komunikacích výslovně nepočítá s poskytnutím náhrady za omezení vlastnického práva v důsledku zřízení veřejně přístupné účelové pozemní komunikace. V takovém případě je možné vlastnické právo bez dalšího omezit výhradně **se souhlasem vlastníka** nemovitosti, na které se komunikace nachází. V tomto rozsudku dále Nejvyšší správní soud uvádí, že **předmětem zkoumání** v každém konkrétním případě bude, **zda byl skutečně souhlas vlastníka udělen**. Přitom by mělo platit, že **v případě pochybností** o existenci souhlasu je třeba rozhodnout **ve prospěch vlastníka**. Pokud jde o pozemní komunikaci na soukromém pozemku, vychází silniční správní úřad ze skutečnosti, že se do prokázání opaku nejedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, tedy z „presumpce existence soukromé cesty“.

V dokumentu pod názvem „Doplnění žádosti ze dne 21.04.2015 a žádost o odstranění pevné překážky podle ustanovení § 29 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích“ ze dne 09.06.2015 žadatel uvedl, že předmětná cesta je obecně užívána od nepaměti z důvodu trvalého uspokojení naléhavé komunikační potřeby a tímto byl dán konkludentní souhlas s nerušeným užíváním předmětné cesty po několik desetiletí jako veřejně přístupné účelové komunikace. Následně dospěl k závěru, že jde o účelovou komunikaci vzniklou ze zákona.

Silniční správní úřad k tomuto tvrzení přistupuje ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j.: 1 As 76/2009 ze dne 22.12.2009 kde je uvedeno, že **konkludentní souhlas s veřejným užíváním účelové komunikace nelze bez dalšího vyvodit z toho, že vlastník pozemku nebo jeho právní předchůdce účelovou komunikaci neoplotili nebo neoznačili jako soukromý pozemek se zákazem vjezdu**. Silniční správní úřad je toho názoru, že vlastník pozemku většinou nemá žádný důvod předem vylučovat veřejné (obecné) užívání své soukromé cesty, protože veřejné užívání

svého pozemku vůbec nepředpokládá a navíc obvykle nemůže občasnému užití soukromé cesty třetími osobami zabránit, přičemž technické řešení, které zcela zamezí neoprávněnému užívání jeho pozemku, bývá mnohdy složité a finančně náročné.

V této souvislosti považuje silniční správní úřad za podstatné zmínit i dříve zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu (č.j.: 2 As 44/2011 ze dne 16.05.2011), který se zabývá **otázkou nezbytné komunikační potřeby**. Zde je uvedeno, že pokud má silniční správní úřad existenci či neexistenci účelové pozemní komunikace deklarovat, musí mj. zohlednit nutnost omezení vlastnických práv. Aby mohlo dojít k deklaraci existence veřejné přístupové účelové pozemní komunikace, **musí být dostatečným způsobem zjištěn veřejný zájem na obecném užívání** takové komunikace, nikoli veřejný zájem na „soukromém“ užívání. Silniční správní úřad tedy posuzuje komunikační potřebu veřejnosti, nikoli **individuální potřebu** konkrétního vlastníka nemovitosti nebo určitého a v tomto případě velmi omezeného okruhu těchto vlastníků. Silniční správní úřad je toho názoru, že nezbytná komunikační potřeba omezeného okruhu osob nemůže být důvodem pro naprosto zásadní omezení vlastnického práva, ke kterému by došlo v případě existence veřejnoprávního oprávnění užívat pozemní komunikaci obecným způsobem. **K prosazení individuálních zájmů vlastníka** (vlastníků) nemovitostí a osob, které svá užívací práva od jejich vlastnických práv odvozují, dotýkajících se zájmů jiného vlastníka nemovitostí, **jsou určeny jiné právní prostředky**.

Na základě výše uvedeného silniční správní úřad dospěl k závěru, že v případě pozemku parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město **neshledal skutečnou komunikační potřebu veřejnosti**, ale pouze individuální potřebu konkrétních vlastníků nemovitostí, respektive zájem předem omezeného okruhu uživatelů, **což vylučuje vznik veřejně přístupné účelové komunikace na těchto pozemcích**.

Silniční správní úřad dospěl po posouzení existence a charakteru pozemní komunikace k závěru, že v případě příjezdové cesty na blíže nespécifikované části pozemku parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město se nejedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci. Proto bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Žádostí o odstranění pevné překážky podle ustanovení § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích“ ze dne 09.06.2015, kterou žadatel podal dne 11.06.2015, se již v tomto rozhodnutí silniční správní úřad nezabýval, a to s ohledem na místní šetření ze dne 06.01.2016, kde bylo mimo jiné zjištěno, že na přístupové cestě k RD čp. [REDAKCE] se nenachází žádná pevná překážka. Navíc žadatel sám v závěru zmíněného doplnění původní žádosti ze dne 09.06.2015 uvedl (citace kurzívou): „Zároveň oznamuji, že budu nucen tuto cestu alespoň provizorně zprůjezdnit, aby nedocházelo k ohrožení života, zdraví a osobní svobody mé matky a dalších majitelů, kteří tuto cestu doposud užívali, a to do doby rozhodnutí správního orgánu.“ Uvedené zprůjezdnění cesty potvrdilo místní šetření dne 19.06.2015.

Silniční správní úřad vydal dne 17.07.2015 rozhodnutí čj.: MMK/012522/2015, kde ve výrokové části mimo jiné uvedl (citace kurzívou): „... , že se na části pozemku parcelní číslo [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město, obec Karviná **nachází účelová komunikace, která není přístupná veřejně, ale v rozsahu a způsobem, který stanoví vlastník (spoluvlastníci) pozemku.**“ Taktéž bylo silničním správním úřadem uvedeno (citace kurzívou): „... **nenarizuje odstranění pevné překážky umístěné na pozemní komunikaci na části pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město.**“ Odvolání proti uvedenému rozhodnutí silničního správního úřadu bylo žadatelem podáno dne 07.08.2015. Silniční správní úřad vydal dne 11.08.2015 vyrozumění o podaném odvolání a vyzval účastníky řízení, aby se k podanému odvolání vyjádřili. Tato možnost nebyla účastníky řízení využita. Včas podané odvolání bylo spolu s úplným spisovým materiálem postoupeno dne 18.09.2015 odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí o odvolání.

Dne 20.11.2015 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno rozhodnutí čj.: MSK 143532/2015 ze dne 18.11.2015, kterým odvolací správní orgán zrušil rozhodnutí silničního správního úřadu čj.: MMK/012522/2015 ze dne 17.07.2015 a věc vrátil k novému projednání. Jedním z důvodů, který vedl odvolací správní orgán k tomuto rozhodnutí je zejména zavádějící výrok rozhodnutí, kdy k tomu tento orgán uvádí (citace kurzívou): „**Formulace výroku rozhodnutí je rovněž zavádějící. Výrok rozhodnutí lze vyložit tak, že silniční správní úřad deklaruje existenci účelové komunikace v uzavřeném prostoru či objektu.**“

Silniční správní úřad následně vydal oznámení ze dne 17.12.2015, které zaslal účastníkům řízení. V tomto oznámení mimo jiné sdělil, že již nebude v dané věci nařizovat nové ústní jednání a účastníci řízení jsou do vydání rozhodnutí oprávněni k úkonům dle ustanovení § 36 správního řádu. Současně bylo účastníkům řízení sděleno, že dne 06.01.2016 bude provedeno místní šetření za účelem zjištění, zda je pevná překážka na blíže nespecifikované části pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město dosud umístěna. Silniční správní úřad z tohoto místního šetření sepsal protokol, který byl spolu s přílohami (fotodokumentace a situační snímek se zákresem) vložen do spisu. Podstatným zjištěním je skutečnost, že na přístupové cestě k RD čp. [REDAKCE] se nenachází žádná pevná překážka a posunutím původního oplocení zahrady u tohoto domu došlo k vybudování nového příjezdu, a to převážně po pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Karviná-město. Silniční správní úřad tak, dle odůvodnění rozhodnutí odvolacího správního orgánu, jehož názorem je prvoinstanční správní orgán povinen se řídit, přistoupil k vydání tohoto nového rozhodnutí v dané věci.

SHRNUTÍ:

Ve věci naplnění znaků účelové komunikace veřejně přístupné silniční správní úřad uvádí, že z výše uvedeného je možno dovodit, že první dva znaky „EXISTUJÍCÍ DOPRAVNÍ CESTA“ a „ZÁKONNÝ ÚČEL“ jsou naplněny. Silniční správní úřad ze zjištěných podkladů a důkazů nemůže na podmínky „SOUHLAS VLASTNÍKA“ a „NEZBYTNÁ KOMUNIKAČNÍ POTŘEBA“ bez pochybností odpovědět souhlasně. Přitom by mělo platit, že v případě pochybností o existenci souhlasu je třeba rozhodnout ve prospěch vlastníka. V daném případě **naopak existuje výslovný nesouhlas** spoluvlastníků pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město s přístupem po jejich pozemku, který projeví v minulosti a uvedli v roce 2013 u příslušného stavebního úřadu v rámci územního řízení o dělení pozemků parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město. Žadatel v rámci tohoto řízení, které bylo nakonec zastaveno z důvodu zpětvzetí žádosti, mimo jiné uvedl, že stávající příjezdová cesta po části pozemku parc. č. [REDAKCE] je touto cestou již nejméně 50 let a jiná příjezdová cesta k děleným pozemkům není. V této souvislosti je **nutno zmínit zjištění stavebního úřadu** ze dne 13.08.2013, kdy tento konstatoval, že účelová komunikace není umístěna na pozemku parc. č. [REDAKCE] tak, aby zajistila přístup k nově navrženým (děleným) pozemkům, neboť tato končí v linii společné hranice pozemku parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE]. **Ke stejnému zjištění dospěl i silniční správní úřad** na místním šetření dne 12.05.2015, kdy konstatoval, že přístupová cesta k rodinnému domu čp. [REDAKCE] končí u vrat vedle přístupové branky k uvedenému domu, což je zhruba v hranici pozemku parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE]. Současně je zde **další podstatná skutečnost**, která vyplynula ze sdělení, které vydal Magistrát města Karviné, Odbor stavební a životního prostředí, stavební úřad dne 24.06.2015 pod č.j.: MMK/100568/2015, kde uvedl, že při povolování stavby garáže u stávajícího rodinného domu č.p. [REDAKCE] bylo v projektové dokumentaci uvedeno, že ke stavbě garáže **bude využíván stávající příjezd k rodinnému domu na pozemku parc. č. [REDAKCE]** v kat. území Karviná-město, jehož vlastníkem a zároveň i stavebníkem je Ing. [REDAKCE]. Spoluvlastníci pozemku parc. č. [REDAKCE] v kat. území Karviná-město nebyli účastníky uvedeného řízení a **nemohli tedy vyjádřit svůj souhlas či nesouhlas s faktickým příjezdem po jejich pozemku**, který žadatel považuje za jediný možný a od nepaměti používaný. Zjištění silničního správního úřadu z místního šetření dne 06.01.2016 prokázalo skutečnost, že posunutím původního oplocení zahrady došlo ke zřízení nového příjezdu k RD čp. [REDAKCE], a to převážně po pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město. **Na základě uvedeného dospěl silniční správní úřad k závěru, že:**

1. původní příjezdová cesta, vedená po blíže nespecifikovaných částech pozemků parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] není jedinou možnou přístupovou cestou k předmětnému rodinnému domu, ale existuje zde zcela reálná alternativa vybudování vlastní příjezdové cesty po pozemcích ve vlastnictví Ing. [REDAKCE];

2. původní příjezdová cesta, vedená po blíže nespecifikovaných částech pozemků parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] nezajišťovala a ani v současné době nezajišťuje příjezd k pozemkům, které žadatel měl nebo má v úmyslu dělit.

Silničnímu správnímu úřadu je z úřední činnosti známa projektová dokumentace k umístění stavby ČOV včetně vsakovací jámy a splaškové kanalizace, a to u rodinného domu čp. [REDAKCE] na pozemcích parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE], kde je mimo jiné uvedeno (citace kurzívou): „*Dopravní infrastruktura nebude dotčena. Přístup a příjezd je zajištěn z místní komunikace, ulice [REDAKCE] a dále po stávající manipulační ploše u rodinného domu. Umístěním nemůže dojít k vlivům, které dopadají na sousední*

pozemky.“ Z pohledu silničního správního úřadu se sice jedná o **zčásti nepřesnou a velmi obecnou formulaci**, která nicméně nasvědčuje tomu, že již není počítáno s původním příjezdem po pozemku parc. č. ■■■■■, ale s nově vybudovaným příjezdem po části pozemku parc. č. ■■■■■. Zmíněná část projektové dokumentace je součástí spisu.

V souladu se zásadou proporcionality musí být míra a rozsah omezení přiměřené ve vztahu k cíli, který omezení sleduje, a ve vztahu k prostředkům, jimiž je omezení dosahováno. Aby mohlo dojít k deklaraci existence konkrétní veřejně přístupné účelové komunikace, musí být dostatečným způsobem zjištěn veřejný zájem na obecném užívání takové komunikace. Tento zájem spočívá právě v nezbytné komunikační potřebě, kterou by tato komunikace zajistila, za předpokladu, že neexistují komunikační alternativy, o nichž je možné ještě rozumně uvažovat. Jak totiž vyplývá z definičních znaků účelové pozemní komunikace (§ 7 odst. 1 věta první zákona o pozemních komunikacích) a vůbec z účelu institutu jako takového, jejím primárním smyslem je zajištění přístupu vlastníků k jejich nemovitostem. Vhodnými alternativami nicméně obecně mohou být i ty, které představují zhoršení komunikačních možností (např. co do vzdálenosti přístupu). Zjišťování existence nutné a ničím nenahraditelné komunikační potřeby tedy musí být v souladu se zásadou proporcionality omezení vlastnického práva nedílnou součástí postupu silničního správního úřadu v řízení o deklaraci existence veřejně přístupné účelové komunikace. Existenci nezbytné komunikační potřeby je přitom vždy třeba zkoumat v každém konkrétním případě, na základě analýzy jednotlivých komunikačních možností v daném území – **toto je úkolem silničního správního úřadu.**

Je proto možné dospět k obecnému závěru, že k omezení vlastnického práva zřízením veřejně přístupné účelové komunikace je - vedle naplnění pojmových znaků účelové pozemní komunikace – vyžadován souhlas vlastníků a nezbytná komunikační potřeba (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 2 As 84/2010 - 128); v takovém případě je možné přistoupit ke zřízení účelové pozemní komunikace bez toho, aby bylo nutné poskytnout vlastníkově náhradu za omezení jeho vlastnického práva. Pokud však souhlas vlastníka se zřízením veřejně přístupné účelové komunikace dán není, případně jsou-li o vydání tohoto souhlasu důvodné pochybnosti, je možné deklarovat existenci takové komunikace, jsou-li naplněny její zákonem stanovené znaky a je-li dostatečným způsobem zjištěna nezbytná komunikační potřeba – pouze v případě, že je vlastníkově za takové omezení vlastnického práva poskytnuta odpovídající náhrada (čl. 11 odst. 4 Listiny).

Silniční správní úřad je toho názoru, že pokud u komunikace, o jejímž charakteru se vede spor, nedojde (vedle naplnění zákonných pojmových znaků) ke zjištění nutné a nenahraditelné komunikační potřeby, nebude se vůbec jednat o komunikaci v režimu zákona o pozemních komunikacích. Taková komunikace je v dispozici svého vlastníka; fakticky již tedy nebude možné hovořit o dopravní cestě určené k užití vozidly a chodci, neboť o dalším užití této komunikace (včetně jejího event. zrušení) bude rozhodovat vlastník sám.

Podstatným zjištěním, které silniční správní úřad provedl na místním šetření dne 06.01.2016, je skutečnost, že na přístupové cestě (původní i nově zbudované) k RD čp. ■■■■■ se nenachází žádná pevná překážka. Proto se již ve výroku tohoto rozhodnutí nezabývá požadavkem na odstranění pevné překážky a s ohledem na tuto skutečnost odpadá potřeba řešení předběžné otázky, ke které se vztahovala většina důvodů, pro které odvolací orgán zrušil původní rozhodnutí silničního správního orgánu. Výrok tohoto rozhodnutí je nově formulován tak, aby jeho obsah nebyl zavádějící a byl zcela v souladu s odůvodněním. Současně byl tento výrok doplněn o zákonnou náležitost, která v původním rozhodnutí scházela.

Silniční správní úřad v dané věci postupoval objektivně při zachování všech zásad správního řízení. Všechny jemu dostupné důkazy posoudil jednotlivě a i ve vzájemných souvislostech a **rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.** Při posuzování dané věci dospěl silniční správní úřad mimo jiné k závěru, že **dožádání se přístupu a příjezdu k nemovitostem ve vlastnictví žadatele je jeho nezpochybnitelným právem, které se ovšem nachází v rovině občanskoprávní.**

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat ve lhůtě do patnácti dnů ode dne jeho oznámení, a to k Odboru dopravy Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, podáním učiněným u Magistrátu města Karviné, Odbor rozvoje (ustanovení § 81 odst. 1, § 83 odst. 1, § 86 odst. 1 správního řádu). Odvolání musí splňovat náležitosti stanovené v § 82 správního řádu. Podané odvolání nemá odkladný účinek (§ 76 odst. 5 správního řádu). Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začne plynout následujícím dnem ode dne doručení písemnosti adresátovi (§ 40 odst. 1 písm. a) správního řádu).

Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a každý účastník řízení dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka. Pokud Vám nebude předmětná písemnost doručena poštovním doručovatelem přímo do vlastních rukou, ale ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu bude uložena u provozovatele poštovních služeb, potom se za den doručení považuje desátý den od tohoto uložení.

Pokud adresát odmítne převzetí písemnosti nebo neposkytne potřebnou součinnost nezbytnou k řádnému doručení, ačkoliv byl řádně poučen o právních důsledcích svého odmítnutí, pak se písemnost pokládá za doručenu dnem, kdy k neúspěšnému pokusu o doručení došlo (ust. § 24 odst. 4 správního řádu).

Ing. Lumír Marszalek
oprávněná úřední osoba
služební číslo 1763

Rozdělovník

- Ing. [REDACTED];
- Ing. [REDACTED];
- pan [REDACTED];
- Mgr. [REDACTED];
- Ing. [REDACTED]

MAGISTRÁT MĚSTA KARVINÉ

Odbor rozvoje
silniční správní úřad

VÁŠ DOPIS ZN.:

ZE DNE: 21.04.2015

ČÍSLO JEDNACÍ: MMK/118037/2016

SPISOVÁ ZNAČKA: MMK/063375/2015

- dle rozdělovníku -

VYŘIZUJE: Ing. Lumír Marszalek

TELEFON: 596 387 480

E-MAIL: epodatelna@karvina.cz

LISTŮ/PŘÍLOH: 5/0

DATUM: 22.07.2016

Vypraveno dne:

27-07-2016

24

Rozhodnutí

Magistrát města Karviné, Odbor rozvoje, jako příslušný silniční správní úřad ve věcech silnic II. a III. třídy a veřejně přístupných účelových komunikací (dále jen „silniční správní úřad“) podle § 40 odst. 4 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), vydává ve smyslu zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve věci řízení z moci úřední o podnětu ze dne 21.04.2015, který podal Ing. [redacted], **Karviná-Fryštát** (dále jen „žadatel“), doplněného dne 11.06.2015, ve věci odstranění pevné překážky a určení charakteru účelové komunikace umístěné na části pozemku parc. č. [redacted] v katastrálním území Karviná-město, obec Karviná, toto rozhodnutí:

Výrok

Silniční správní úřad, podle ustanovení § 29 zákona o pozemních komunikacích, **nenaučuje odstranění určité překážky v podobě nabagované vrstvy ornice a svršku cesty** umístěné na komunikaci na části pozemku parcelní č. [redacted] v katastrálním území Karviná-město, obec Karviná.

Účastníci řízení podle § 27 odst. 1 písm. b) správního řádu, na něž se vztahuje toto rozhodnutí silničního správního úřadu:

- Ing. [redacted];
- Ing. [redacted];
- pan [redacted];
- Mgr. [redacted];
- Ing. [redacted].

Odůvodnění

Dne 21.04.2015 podal žadatel žádost o rozhodnutí podle § 142 správního řádu, týkající se existence a charakteru stávající příjezdové cesty na blíže nespecifikované části pozemku parc. č. [redacted] a [redacted] v katastrálním území Karviná-město, obec Karviná. Žadatel ve své žádosti ze dne 21.04.2015 mimo jiné uvádí (citace kurzívou): „Jsem majitelem pozemků parcelních čísel [redacted], [redacted] v katastrálním území Karviná – Město. V květnu 2013 jsem požádal o vydání rozhodnutí o dělení pozemků [redacted] a [redacted] s tím, že jsem zde uvedl, že přístup k děleným pozemkům je po stávající účelové komunikaci na pozemku [redacted] majitelů. [redacted], [redacted]. V následném územním řízení tito majitelé projeví nesouhlas s dělením pozemků s tím, že tato komunikace, kterou jsem uváděl pro přístup na své pozemky není účelovou komunikací a řízení bylo na mou žádost zastaveno. Vzhledem k tomu, že ze strany majitelů pozemku [redacted] zvláště [redacted] dochází k tomu, že nechce, abych po této cestě měl přístup ke svým pozemkům, žádám silniční správní úřad o vydání rozhodnutí, zda v tomto případě popisované komunikace jde o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, či nikoliv.“

X

Dále žadatel v žádosti popisuje, že tuto cestu na pozemku parc. č. [redacted] kromě něho užívá pro přístup a příjezd i rodina (matka, sestra, švagr), která bydlí v RD čp. [redacted] (pozemek parc. č. [redacted]). Dále je dle žadatele předmětná cesta používána poštou k doručování zásilek, lékaři a sanitními vozy a taktéž širokou veřejností, která tudy prochází do lesoparku Dubina. Tato cesta dle názoru žadatele naplňuje všechny čtyři znaky účelové komunikace a je jako jediná komunikace nezbytnou k tomu, aby mohl na svých nemovitostech řádně hospodařit a tyto užívat. Proto žádá o vydání výše uvedeného rozhodnutí.

V souladu s § 69 odst. 2 správního řádu silniční správní úřad uvádí jména a příjmení všech účastníků řízení: Ing. [redacted], kterým dne 15.05.2015 vypravil **oznámení o zahájení řízení** ve věci vydání rozhodnutí podle § 142 správního řádu, týkající se stávající pozemní komunikace na části pozemku parc. č. [redacted] a [redacted] v katastrálním území Karviná-město, obec Karviná. V tomto oznámení o zahájení řízení byl stanoven termín a místo neveřejného ústního jednání a usnesením byla stanovena lhůta k seznámení se se spisem a k podání návrhů ve smyslu navrhování důkazů, či jiného doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí. Účastníci řízení byli vyzváni zejména **k doložení podkladů (důkazů) potřebných pro posouzení předmětu podané žádosti**, tj. zda se v případě cesty na částech předmětných pozemků jedná o pozemní komunikaci a jaký je její charakter (veřejná přístupnost). Žadatel ve své žádosti uvedl, že v období 08.05.2015 – 08.06.2015 bude mimo území ČR. Silniční správní úřad vzal tuto informaci na vědomí a s ohledem na to stanovil i datum konání neveřejného ústního jednání.

Silniční správní úřad doplnil spis o **protokol z místního šetření dne 12.05.2015**, které provedl za účelem zjištění skutečného stavu na místě samém. Přílohou tohoto protokolu je na místě pořízená fotodokumentace a situační snímek z katastrální mapy s vyznačením vlastnických vztahů, který byl doplněn o částečný výpis z katastru nemovitostí k pozemku parc. č. [redacted] a [redacted] v katastrálním území Karviná-město, obec Karviná. Toto si silniční správní úřad opatřil zejména jako podklad pro neveřejné ústní jednání dne 10.06.2015 a pro další rozhodování v dané věci. Tímto místním šetřením bylo zjištěno, že na částech pozemku parc. č. [redacted] a [redacted] v katastrálním území Karviná-město se nachází přístupová cesta k rodinnému domu čp. [redacted], která je částečně zpevněna (vysypaná) v šíři cca 3 metrů a končí u vrat vedle přístupové branky k uvedenému domu, což je zhruba v hranici pozemku parc. č. [redacted] a [redacted] v katastrálním území Karviná-město. Současně bylo zjištěno, že na pozemcích parc. č. [redacted] a [redacted], které jsou ve vlastnictví Ing. [redacted], jsou zřejmě umístěny sloupky budoucího oplocení.

Dne 03.06.2015 pan [redacted] **doplnil spis** zejména o dokumenty k územnímu řízení o dělení pozemků parc. č. [redacted] a [redacted] v katastrálním území Karviná-město, které proběhlo v roce 2013 u příslušného stavebního úřadu. Z doložených dokumentů je zřejmý nesouhlas spoluvlastníků pozemku parc. č. [redacted] s přístupem k děleným pozemkům ve vlastnictví žadatele po jejich pozemku. Zároveň zde pan [redacted] uvádí, že vůbec nelze akceptovat dělení parcel žadatele pro odprodej části svého pozemku na úkor jeho orné půdy. Současně stavební úřad tehdy konstatoval, že účelová komunikace není umístěna na pozemku parc. č. [redacted] tak, aby zajistila přístup k nově navrženým (děleným) pozemkům, neboť tato končí v linii společné hranice pozemku parc. č. [redacted] a [redacted]. Pan [redacted] se téhož dne **vyjádřil k podané žádosti do protokolu**, kde potvrdil dřívější nesouhlasné stanovisko a uvedl, že od roku 2013 již několikrát jednal s paní [redacted] a jejím manželem o odstranění navezené asfaltové drtě, škváry a kontaminované zeminy a zpětný návoz ornice na pozemek parc. č. [redacted] s tím, aby používali vlastní přístup po svých pozemcích, jak je údajně uvedeno v několika stavebních povoleních vydaných po roce 1994, kde v minulosti nikdy nebyli účastníky stavebních řízení. Paní [redacted] dle jeho tvrzení již provádí změnu oplocení a vyrovnávání terénu. Závěrem svého vyjádření doporučil žadateli, aby se domluvil se svou sestrou paní [redacted] na příjezdu ke svým pozemkům. Protokol je součástí spisu.

Ing. [redacted] se k silničnímu správnímu úřadu dostavila dne 03.06.2015, kdy sdělila, že se ústního jednání dne 10.06.2015 nemůže zúčastnit z důvodu její nepřítomnosti v ČR (plánovaná dovolená). Z tohoto důvodu **poskytla vyjádření do protokolu**, kdy k dané věci uvedla, že její rodiče zakoupili RD čp. [redacted] a přilehlé pozemky v roce 1962 a již tehdy byl přístup (vyšlapaný chodník) po pozemcích, které jsou dnes vedeny pod parc. č. [redacted] a [redacted]. Postupem času došlo k rozšíření chodníku a k jeho postupnému zpevnění (údržba) na příjezd, umožňující dostupnost RD čp. [redacted] motorovými vozidly. Protokol je součástí spisu.

Silniční správní úřad doplnil spis o protokol z místního šetření dne 03.06.2015, kde byl prošetřen podnět týkající se **narušení stávající cesty** na části pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město. Na tomto místním šetření bylo zjištěno, že částečně zpevněná přístupová cesta k rodinnému domu čp. [REDAKCE] byla na části pozemku parc. č. [REDAKCE] z podstatné části odstraněna, čímž sice byl zachován přístup k uvedené nemovitosti, ale příjezd je do určité míry ztížen a při déle trvajícím deštivém počasí může být i znemožněn, a to i pro vozidla integrovaného záchranného systému.

Dne 10.06.2015 se uskutečnilo neveřejné ústní jednání (dále jen „ústní jednání“), kterého se zúčastnili všichni účastníci řízení (kromě Ing. [REDAKCE]) osobně a bez zastoupení. Z průběhu tohoto ústního jednání byl pořízen protokol a zvukový záznam, obojí je součástí spisu. Silniční správní úřad seznámil přítomné účastníky řízení s celým obsahem spisu (včetně protokolu z místního šetření dne 12.05.2015 a 03.06.2015). V úvodu ústního jednání žadatel doplnil svou původní žádost dokumentem pod názvem „Doplnění žádosti ze dne 21.04.2015 a žádost o odstranění pevné překážky podle ustanovení § 29 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích“ ze dne 09.06.2015. V tomto dokumentu žadatel popsal historii předmětné cesty s tím, že je jedinou přístupovou cestou k jeho pozemkům a reálně neexistuje žádná alternativa. Zároveň uvedl, že předmětná cesta je obecně užívána od nepaměti z důvodu trvalého uspokojení naléhavé komunikační potřeby a tímto byl dán konkludentní souhlas s nerušeným užíváním předmětné cesty po několik desetiletí jako veřejně přístupné účelové komunikace a toto omezení vlastnického práva přešlo z předchozích i na současné vlastníky, kdy tito v minulosti nevyslovili kvalifikovaný nesouhlas a strpěli užívání předmětného pozemku jako komunikace. Na základě těchto tvrzení žadatel dospěl k závěru, že jde o účelovou komunikaci vzniklou ze zákona, což podpořil uvedením několika usnesení a rozsudků různých soudních instancí. Dále žadatel v tomto dokumentu konstatuje, že dne 01.06.2015 byla na předmětné cestě **vytvořena pevná překážka** nabagrováním ornice a svršku cesty, čímž byl bez předchozího upozornění a bez rozhodnutí správního orgánu zamezen přístup po předmětné cestě. Proto požádal silniční správní úřad podle ustanovení § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích o **nařízení odstranění této pevné překážky**, a to vlastníkům předmětné cesty. Kopie tohoto dokumentu byla poskytnuta všem přítomným účastníkům řízení s tím, že mají možnost se k němu vyjádřit v termínu do 19.06.2015.

Z vyjádření jednotlivých účastníků řízení na ústním jednání je zřejmé, že ke zpevnování cesty na části pozemku parc. č. [REDAKCE] docházelo od roku 1962 postupným navážením škváry a strusky, a to při tolerování těchto úprav ze strany vlastníků uvedeného pozemku, resp. za neprojevení nesouhlasu s používáním této cesty a jejím zpevnováním. V letech 2004-2005 měli současní spoluvlastníci pozemku parc. č. [REDAKCE] projednávat s žadatelem a Ing. [REDAKCE] užívání a zpevnování předmětné cesty s tím, že byly navrženy tři varianty řešení majetkoprávních vztahů. Ovšem nedošlo k dohodě. Až v roce 2010, kdy došlo ze strany žadatele a Ing. [REDAKCE] k podstatnějšímu zpevnění příjezdové cesty navezením asfaltové drtě (recyklátu) bez předchozího souhlasu spoluvlastníků pozemku parc. č. [REDAKCE] vyslovili tito svůj nesouhlas s provedenými úpravami. Oficiální nesouhlas s používáním předmětné cesty byl ze strany rodiny [REDAKCE] vysloven až v roce 2013 v rámci již výše zmíněného řízení o dělení pozemků parc. č. [REDAKCE] na příslušném stavebním úřadu. Od roku 1994 měla být uvedená cesta používána k dojezdu k pozemkům žadatele a Ing. [REDAKCE] na základě písemné smlouvy o pronájmu půdy k zemědělským účelům, a to až do roku 2013, kdy byla ústně vypovězena právě stávajícími spoluvlastníky pozemku parc. č. [REDAKCE]. Tito následně měli požadovat uvedení svého pozemku do původního stavu odstraněním recyklátu a kontaminované zeminy. Ing. [REDAKCE] měla souhlasit s realizací tohoto požadavku a s vybudováním nového příjezdu po vlastním pozemku. Přítomní účastníci řízení na ústním jednání **nepředložili žádné nové doklady (důkazy) potřebné pro posouzení předmětu podané žádosti**, tj. zda se v případě cesty na blíže nespecifikovaných částech předmětných pozemků jedná o pozemní komunikaci a jaký je její charakter (veřejná přístupnost).

Na ústním jednání bylo dohodnuto, že uvedená smlouva o pronájmu půdy k zemědělským účelům bude silničnímu správnímu úřadu doručena v termínu do 19.06.2015 a silniční správní úřad si v rámci součinnosti vyžádá na příslušném stavebním úřadu **podklady k povoleným stavbám** (od roku 1962) umístěným na pozemcích ve vlastnictví žadatele a Ing. [REDAKCE], a to **zejména s ohledem na řešení příjezdu** k těmto stavbám. Tyto podklady považuje silniční správní úřad za podpůrné pro posouzení předběžné otázky.

Silniční správní úřad, na základě obsahu protokolu z tohoto ústního jednání, požádal příslušný

stavební úřad o součinnost ve výše uvedené věci, a to v termínu do 30.06.2015. Dne 29.06.2015 bylo doručeno sdělení, které vydal Magistrát města Karviné, Odbor stavební a životního prostředí, stavební úřad dne 24.06.2015 pod čj.: MMK/100568/2015. Ze zjištění, která tento stavební úřad provedl ze spisové dokumentace uložené ve spisovně Magistrátu města Karviné, **vzešla následující skutečnost** (citace kurzívou):

„- dne 22.10.2002 vydal odbor územního plánování a stavebního řízení Magistrátu města Karviné ve sloučeném územním a stavebním řízení rozhodnutí, kterým povolil stavbu garáže u stávajícího rodinného domu č.p. [REDAKCE] na pozemku parc. č. [REDAKCE] v kat. území Karviná-město; stavebníkem byla Ing. [REDAKCE] (v projektové dokumentaci je uvedeno, že ke stavbě garáže bude využíván stávající příjezd k rodinnému domu na pozemku parc. č. [REDAKCE] v kat. území Karviná-město).
- spoluvlastníci pozemku parc. č. [REDAKCE] v kat. území Karviná-město, ani jejich předchůdci, nebyli účastníky výše uvedených řízení.“

S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že stavebník do projektové dokumentace **uvedl neúplný údaj a stavební úřad se rozporem mezi tímto údajem a skutečností evidentně nezabýval** a vydal stavební povolení na stavbu garáže, která má již od svého vzniku až do dnešní doby faktický příjezd po části pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město, jehož spoluvlastníci **nebyli stavebním úřadem stanoveni za účastníky řízení.**

Dne 15.06.2015 byl účastníkem řízení – p. [REDAKCE] doplněn spis o dva dokumenty, a to o **smlouvu o pronájmu půdy ze dne 14.03.1994**, mezi vlastníkem půdy – [REDAKCE] a nájemcem – [REDAKCE] a o **zápis o fyzickém předání pozemků ze dne 19.02.1994**, mezi Státním statkem Karviná a panem [REDAKCE]. Tento účastník řízení téhož dne uvedl do protokolu **vyjádření k dokumentu** pod názvem „Doplnění žádosti ze dne 21.4.2015 a žádost o odstranění pevné překážky podle ustanovení § 29 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích“, který žadatel předložil na ústním jednání. Uvedené dokumenty jsou spolu s protokolem součástí spisu a vzhledem ke svému obsahu byly silničním správním úřadem shledány jako zásadní pro následné posouzení předběžné otázky. Z obsahu zápisu o fyzickém předání předmětných pozemků z 19.02.1994 vyplývá, že tyto byly uvedeného dne předány Státním statkem Karviná novému vlastníku a uživateli ve stavu orba. Z obsahu smlouvy o pronájmu půdy ze dne 14.03.1994 je zřejmé, že vlastník pozemku parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] (později oddělen pozemek parc. č. [REDAKCE]) pronajímá zemědělskou půdu k zemědělským účelům nájemcům – [REDAKCE], bytem [REDAKCE], Karviná-Mizerov. Ani jeden z uvedených dokumentů nelze považovat za výslovný souhlas vlastníka pozemku parc. č. [REDAKCE] s využitím jeho části pro přístup a příjezd k RD čp. [REDAKCE]. Taktéž tyto dokumenty **nedokládají skutečnou komunikační potřebu veřejnosti**, ale právě naopak ukazují na **individuální potřebu** konkrétního vlastníka nemovitosti nebo určitého a v tomto případě velmi omezeného okruhu těchto vlastníků.

Dne 15.06.2015 učinil žadatel podání pod názvem „Návrh na vydání předběžného opatření podle § 61 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád“. Žadatel se tímto návrhem dožadoval vydání předběžného opatření, kterým by byly zatímtně upraveny poměry účastníků, takže žádal příslušný odbor Magistrátu města Karviná, aby ve správním řízení rozhodl tak, že přikáže majitelům pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město zdržet se jakýchkoli zásahů do užívání předmětné cesty dosavadními uživateli – rodinou [REDAKCE] a [REDAKCE] a dále, že majitelům tohoto pozemku přikáže strpět toto užívání do doby pravomocného rozhodnutí správního orgánu v této věci. Silniční správní úřad ve věci tohoto návrhu vydal samostatné rozhodnutí dne 24.06.2015 pod čj.: MMK/099005/2015, kterým návrh žadatele na vydání předběžného opatření zamítl. Proti tomuto rozhodnutí nebylo žádným z účastníků řízení podáno odvolání, proto nabylo právní moci dnem 25.07.2015.

Silniční správní úřad vypravil všem účastníkům řízení dne 02.07.2015 písemnost pod názvem „Seznámení s podklady rozhodnutí“ ze dne 30.06.2015, kde formou usnesení prohlásil, že tito účastníci řízení jsou v termínu **do 16.07.2015** oprávněni seznámit se se všemi ve spise obsaženými podklady, navrhopat důkazy, vyjádřit v řízení své stanovisko k podkladům rozhodnutí a činit jiné návrhy. Po uplynutí této stanovené lhůty bude silničním správním úřadem ve věci rozhodnuto. Již předtím možnosti seznámení se se spisem (i opakovaně) využila Ing. [REDAKCE] (24.06.2015), pan [REDAKCE] (29.06.2015 a 14.07.2015) a následně i Mgr. [REDAKCE] (09.07.2015).

Na základě podaného podnětu ze dne 21.04.2015 doplněného dne 11.06.2015, provedeného ústního jednání a shromáždění důkazů a podkladů přistoupil silniční správní úřad v rámci řízení z moci úřední

k jejich hodnocení, pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo včetně toho, co bylo k věci v průběhu celého řízení uvedeno jednotlivými účastníky řízení. **V tomto správním řízení silniční správní úřad rozhoduje z moci úřední o odstranění pevné překážky. Výsledek je zřejmý z výroku tohoto rozhodnutí s tím, že otázku vzniku či zániku určitého právního vztahu posuzuje silniční správní úřad jako otázku předběžnou, kterou se následně zabývá v odůvodnění tohoto rozhodnutí.**

Na základě podnětu žadatele přistoupil tedy silniční správní úřad z moci úřední k posouzení předběžné otázky, a to zda se na předmětném pozemku nachází účelová komunikace, což je pozemní komunikace (jedna ze čtyř kategorií dle ustanovení § 2 odst. 2 písm. d) zákona o pozemních komunikacích), která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi. Z výkladu tohoto ustanovení vyplývá, že typickým příkladem účelové komunikace jsou polní a lesní cesty, které nemají charakter stavby a vznikly například vyježděním cesty na poli. **Součástí zkoumání silničního správního úřadu v této předběžné otázce je charakter případné účelové komunikace, a to zda se v daném případě jedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci či o účelovou komunikaci neveřejnou.**

Silniční správní úřad vychází ze skutečnosti, že vznik veřejně přístupné účelové komunikace „ze zákona“ je podmíněn současným splněním **všech těchto znaků:**

1. **Existující dopravní cesta.**
2. **Zákonný účel.**
3. **Souhlas vlastníka s obecným užíváním.**
4. **Nezbytná komunikační potřeba.**

První znak je bezpochyby naplněn, protože zřetelnost cesty je v terénu zcela patrná, což je zřejmé z fotodokumentace pořízené v rámci místního šetření ze dne 12.05.2015. U zjištěné cesty, která je součástí blíže nespecifikované části pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná - město, se jedná o částečně zpevněný (vysypaný) přístup a příjezd k rodinnému domu čp. [REDAKCE] na ul. [REDAKCE] v Karviné-Mizerově. **Silniční správní úřad nezpochybňuje ani naplnění druhého znaku splněním zákonného účelu, který je vymezen ustanovením § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, protože předmětný pozemek opravdu slouží ke spojení uvedené nemovitosti s veřejně přístupnou účelovou komunikací (na částech pozemků parc. č. [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], vše v k. ú. Karviná-město, ve vlastnictví statutárního města Karviná) na ulici [REDAKCE] a jejím prostřednictvím pak s místní komunikací ul. Na Kopci v Karviné-Mizerově, a to i přesto, že místní šetření dne 06.01.2016 prokázalo vybudování dalšího samostatného příjezdu k tomuto rodinnému domu zejména po pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město.**

Při posuzování naplnění 3. a 4. výše uvedeného znaku silniční správní úřad vychází z právního názoru Nejvyššího správního soudu, který ve svém rozhodnutí č.j.: 2 As 44/2011 ze dne 16.05.2011 uvádí, že k omezení vlastnického práva bez projevené vůle vlastníka lze veřejnoprávními prostředky přistoupit pouze ve veřejném zájmu, na základě zákona a za náhradu. Zákon o pozemních komunikacích výslovně nepočítá s poskytnutím náhrady za omezení vlastnického práva v důsledku zřízení veřejně přístupné účelové pozemní komunikace. V takovém případě je možné vlastnické právo bez dalšího omezit výhradně **se souhlasem vlastníka** nemovitosti, na které se komunikace nachází. V tomto rozsudku dále Nejvyšší správní soud uvádí, že **předmětem zkoumání** v každém konkrétním případě bude, **zda byl skutečně souhlas vlastníka udělen.** Přitom by mělo platit, že **v případě pochybností** o existenci souhlasu je třeba rozhodnout **ve prospěch vlastníka.** Pokud jde o pozemní komunikaci na soukromém pozemku, vychází silniční správní úřad ze skutečnosti, že se do prokázání opaku nejedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, tedy z „presumpce existence soukromé cesty“.

V dokumentu pod názvem „Doplnění žádosti ze dne 21.04.2015 a žádost o odstranění pevné překážky podle ustanovení § 29 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích“ ze dne 09.06.2015 žadatel uvedl, že předmětná cesta je obecně užívána od nepaměti z důvodu trvalého uspokojení naléhavé komunikační potřeby a tímto byl dán konkludentní souhlas s nerušeným užíváním předmětné cesty po několik desetiletí jako veřejně přístupné účelové komunikace. Následně dospěl k závěru, že jde o účelovou komunikaci vzniklou ze zákona.

Silniční správní úřad k tomuto tvrzení přistupuje ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j.: 1 As 76/2009 ze dne 22.12.2009 kde je uvedeno, že **konkludentní souhlas s veřejným užíváním účelové komunikace nelze bez dalšího vyvodit z toho, že vlastník pozemku nebo jeho právní předchůdce účelovou komunikaci neoplotili nebo neoznačili jako soukromý pozemek se zákazem vjezdu.** Silniční správní úřad je toho názoru, že vlastník pozemku většinou nemá žádný důvod předem vylučovat veřejné (obecné) užívání své soukromé cesty, protože veřejné užívání svého pozemku vůbec nepředpokládá a navíc obvykle nemůže občasnému užití soukromé cesty třetími osobami zabránit, přičemž technické řešení, které zcela zamezí neoprávněnému užívání jeho pozemku, bývá mnohdy složité a finančně náročné.

V této souvislosti považuje silniční správní úřad za podstatné zmínit i dříve zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu (č.j.: 2 As 44/2011 ze dne 16.05.2011), který se zabývá **otázkou nezbytné komunikační potřeby.** Zde je uvedeno, že pokud má silniční správní úřad existenci či neexistenci účelové pozemní komunikace deklarovat, musí mj. zohlednit nutnost omezení vlastnických práv. Aby mohlo dojít k deklaraci existence veřejné přístupové účelové pozemní komunikace, **musí být dostatečným způsobem zjištěn veřejný zájem na obecném užívání** takové komunikace, nikoli veřejný zájem na „soukromém“ užívání. Silniční správní úřad tedy posuzuje komunikační potřebu veřejnosti, nikoli **individuální potřebu** konkrétního vlastníka nemovitosti nebo určitého a v tomto případě velmi omezeného okruhu těchto vlastníků. Silniční správní úřad je toho názoru, že nezbytná komunikační potřeba omezeného okruhu osob nemůže být důvodem pro naprosto zásadní omezení vlastnického práva, ke kterému by došlo v případě existence veřejnoprávního oprávnění užívat pozemní komunikaci obecným způsobem. **K prosazení individuálních zájmů vlastníka** (vlastníků) nemovitostí a osob, které svá užívací práva od jejich vlastnických práv odvozují, dotýkajících se zájmů jiného vlastníka nemovitostí, **jsou určeny jiné právní prostředky.**

Na základě výše uvedeného silniční správní úřad dospěl k závěru, že v případě pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město **neshledal skutečnou komunikační potřebu veřejnosti,** ale pouze individuální potřebu konkrétních vlastníků nemovitostí, respektive zájem předem omezeného okruhu uživatelů, **což vylučuje vznik veřejně přístupné účelové komunikace na tomto pozemku.** Z doložených skutečností v průběhu řízení vyplývá existence komunikace (cesty) na části předmětného pozemku. Současně je zřejmé, že ji nelze v žádném případě přiznat charakter veřejně přístupné pozemní komunikace tvořící nezbytnou komunikační spojnici, neboť slouží a vždy sloužila jen omezenému okruhu vlastníků okolních nemovitostí. Konkrétně lze uvést, že cesta na pozemku parcelní č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město slouží jako jeden ze dvou možných přístupů a příjezdů pouze k jednomu rodinnému domu s příslušenstvím (zahradka, garáž, pole apod.) Tato příjezdová cesta nikdy nesloužila k uspokojení nezbytné komunikační potřeby veřejnosti.

Silniční správní úřad dospěl po posouzení předběžné otázky o existenci a charakteru pozemní komunikace k závěru, že v případě příjezdové cesty na části pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město, obec Karviná, nebyly naplněny podmínky pro vznik veřejně přístupné účelové komunikace. Příjezdovou cestu vždy užíval pouze uvedený uzavřený okruh osob, nikoliv veřejnost, jelikož vlastníci předmětného pozemku buď udělili výslovný souhlas konkrétním osobám s pronájmem zemědělské půdy k zemědělským účelům, nebo užívání části uvedeného pozemku pro přístup a příjezd konkrétními osobami „tolerovali“ a v roce 2013 pak dokonce uvedli písemný nesouhlas s předmětnou cestou. **V daném případě tedy nelze ze strany silničního správního úřadu nařídit odstranění tzv. pevné překážky v podobě nabárané vrstvy ornice a svršku cesty, proto bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.**

Silniční správní úřad vydal dne 17.07.2015 rozhodnutí čj.: MMK/012522/2015, kde ve výrokové části mimo jiné uvedl (citace kurzívou): „... že se na části pozemku parcelní číslo [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město, obec Karviná **nachází účelová komunikace, která není přístupná veřejně, ale v rozsahu a způsobem, který stanoví vlastník (spoluvlastníci) pozemku.**“ Taktéž bylo silničním správním úřadem uvedeno (citace kurzívou): „...**nenářizuje odstranění pevné překážky umístěné na pozemní komunikaci na části pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město.**“ Odvolání proti uvedenému rozhodnutí silničního správního úřadu bylo žadatelem podáno dne 07.08.2015. Silniční správní úřad vydal dne 11.08.2015 vyrozmění o podaném odvolání a vyzval účastníky řízení, aby se k podanému odvolání vyjádřili. Tato možnost nebyla účastníky řízení využita. Včas podané odvolání bylo spolu s úplným spisovým materiálem postoupeno dne 18.09.2015 odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí o odvolání.

Dne 20.11.2015 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno rozhodnutí čj.: MSK 143532/2015 ze dne 18.11.2015, kterým odvolací správní orgán zrušil rozhodnutí silničního správního úřadu čj.: MMK/012522/2015 ze dne 17.07.2015 a věc vrátil k novému projednání. Jedním z důvodů, který vedl odvolací správní orgán k tomuto rozhodnutí je zejména závadějící výrok rozhodnutí, kdy k tomu tento orgán uvádí (citace kurzívou): „**Formulace výroku rozhodnutí je rovněž závadějící. Výrok rozhodnutí lze vyložit tak, že silniční správní úřad deklaruje existenci účelové komunikace v uzavřeném prostoru či objektu.**“

Silniční správní úřad následně vydal oznámení ze dne 17.12.2015, které zaslal účastníkům řízení. V tomto oznámení mimo jiné sdělil, že již nebude v dané věci nařizovat nové ústní jednání a účastníci řízení jsou do vydání rozhodnutí oprávněni k úkonům dle ustanovení § 36 správního řádu. Současně bylo účastníkům řízení sděleno, že dne 06.01.2016 bude provedeno místní šetření. Silniční správní úřad z tohoto místního šetření sepsal protokol, který byl spolu s přílohami (fotodokumentace a sit. snímek se zákresem) vložen do spisu.

Silniční správní úřad vydal dne 18.01.2016 rozhodnutí čj.: MMK/007926/2016, kde ve výrokové části mimo jiné uvedl (citace kurzívou): „... že na pozemku parcelní číslo [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město, obec Karviná se **nenachází veřejně přístupná účelová komunikace.**“ Odvolání proti uvedenému rozhodnutí silničního správního úřadu bylo žadatelem podáno dne 08.02.2016. Silniční správní úřad vydal dne 12.02.2016 vyrozmění o podaném odvolání a vyzval účastníky řízení, aby se k podanému odvolání vyjádřili. Tato možnost nebyla účastníky řízení využita. Včas podané odvolání bylo spolu s úplným spisovým materiálem postoupeno dne 01.03.2016 odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí o odvolání.

Dne 29.04.2016 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno rozhodnutí čj.: MSK 57205/2016 ze dne 27.04.2016, kterým odvolací správní orgán zrušil rozhodnutí silničního správního úřadu čj.: MMK/007926/2016 ze dne 18.01.2016 a věc vrátil k novému projednání. Silniční správní úřad následně vydal oznámení ze dne 11.05.2016, které zaslal účastníkům řízení, kde mimo jiné sděluje, že doplněním spisu panem [REDAKCE] dne 09.05.2016 nastaly nové skutečnosti a současně stanovil lhůtu do 09.06.2016 k seznámení se s podklady rozhodnutí. Dne 01.06.2016 se dostavil žadatel a požádal silniční správní úřad o poskytnutí kopie protokolu ze dne 09.05.2016 včetně dokumentů doplněných do spisu, čemuž bylo vyhověno.

Dne 09.06.2016 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno podání žadatele, v němž mimo jiné rozporuje některá tvrzení pana [REDAKCE] obsažená v doplnění spisu ze dne 09.05.2016. Na základě těchto nových skutečností vydal silniční správní úřad oznámení, kterým nařídil neveřejné ústní jednání na den 13.07.2016. O průběhu tohoto jednání byl pořizen protokol, který byl vložen do spisu s tím, že následně bude v dané věci rozhodnuto. Žadatelem navržený výslech jeho matky – paní [REDAKCE] nebyl silničním správním úřadem akceptován, protože její svědectví o historii vzniku předmětné cesty nemůže nahradit chybějící souhlas vlastníka pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město a ani nemůže změnit nic na výsledku posouzení předběžné otázky ve věci nezjištění veřejného zájmu na obecném užívání.

SHRNUTÍ:

Ve věci naplnění znaků účelové komunikace veřejně přístupné silniční správní úřad uvádí, že z výše uvedeného je možno dovodit, že první dva znaky „EXISTUJÍCÍ DOPRAVNÍ CESTA“ a „ZÁKONNÝ ÚČEL“ jsou naplněny. Silniční správní úřad ze zjištěných podkladů a důkazů nemůže na podmínky „SOUHLAS VLASTNÍKA“ a „NEZBYTNÁ KOMUNIKAČNÍ POTŘEBA“ bez pochybností odpovědět souhlasně. Přitom by mělo platit, že v případě pochybností o existenci souhlasu je třeba rozhodnout ve prospěch vlastníka. V daném případě **naopak existuje výslovný nesouhlas** spoluvlastníků pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město s přístupem po jejich pozemku, který projeví v minulosti a uvedli v roce 2013 u příslušného stavebního úřadu v rámci územního řízení o dělení pozemků parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město. Žadatel v rámci tohoto řízení, které bylo nakonec zastaveno z důvodu zpětvzetí žádosti, mimo jiné uvedl, že stávající příjezdová cesta po části pozemku parc. č. [REDAKCE] je touto cestou již nejméně 50 let a jiná příjezdová cesta k děleným pozemkům není. V této souvislosti je **nutno zmínit zjištění stavebního úřadu** ze dne 13.08.2013, kdy tento konstatoval, že účelová komunikace není umístěna na pozemku parc. č. [REDAKCE] tak, aby zajistila přístup k nově navrženým (děleným) pozemkům, neboť tato končí v linii společné hranice pozemku parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE]. **Ke stejnému zjištění dospěl i silniční správní úřad** na místním šetření dne 12.05.2015, kdy konstatoval, že přístupová cesta k rodinnému domu čp. [REDAKCE] končí u vrat vedle přístupové branky k uvedenému domu, což je zhruba v hranici pozemku parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE]. Současně je zde **další podstatná skutečnost**, která vyplynula ze sdělení, které vydal Magistrát města Karviné, Odbor stavební a životního prostředí, stavební úřad dne 24.06.2015 pod čj.: MMK/100568/2015, kde uvedl, že při povolování stavby garáže u stávajícího rodinného domu č.p. [REDAKCE] bylo v projektové dokumentaci uvedeno, že ke stavbě garáže **bude využíván stávající příjezd k rodinnému domu na pozemku parc. č. [REDAKCE]** v kat. území Karviná-město, jehož vlastníkem a zároveň i stavebníkem je Ing. [REDAKCE]. Spoluvlastníci pozemku parc. č. [REDAKCE] v kat. území Karviná-město nebyli účastníky uvedeného řízení a **nemohli tedy vyjádřit svůj souhlas či nesouhlas s faktickým příjezdem po jejich pozemku**, který žadatel považuje za jediný možný a od nepaměti používaný. Zjištění silničního správního úřadu z místního šetření dne 06.01.2016 prokázalo skutečnost, že posunutím původního oplocení zahrady došlo ke zřízení dalšího příjezdu k RD čp. [REDAKCE], a to převážně po pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Karviná-město. **Na základě uvedeného dospěl silniční správní úřad k závěru, že:**

1. příjezdová cesta, vedená po bližší nespécifikované části pozemku parc. č. [REDAKCE] není jedinou možnou přístupovou cestou k předmětnému rodinnému domu, ale existuje zde zcela reálná alternativa příjezdové cesty po pozemcích ve vlastnictví Ing. [REDAKCE];

2. příjezdová cesta, vedená po bližší nespécifikované části pozemku parc. č. [REDAKCE] nezajišťovala a ani v současné době nezajišťuje přímé napojení pozemků, které žadatel měl nebo má v úmyslu dělit.

Silničnímu správnímu úřadu je z úřední činnosti známa projektová dokumentace k umístění stavby ČOV včetně vsakovací jámy a splaškové kanalizace, a to u rodinného domu čp. [REDAKCE] na pozemcích parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE], kde je mimo jiné uvedeno (citace kurzívou): „Dopravní infrastruktura nebude dotčena. Přístup a příjezd je zajištěn z místní komunikace, ulice [REDAKCE] a dále po stávající manipulační ploše u rodinného domu. Umístěním nemůže dojít k vlivům, které dopadají na sousední pozemky.“ Z pohledu silničního správního úřadu se sice jedná o **zčásti nepřesnou a velmi obecnou formulaci**, která nicméně nasvědčuje tomu, že již není počítáno s příjezdem po pozemku parc. č. [REDAKCE], ale s nově vybudovaným příjezdem po části pozemku parc. č. [REDAKCE]. Zmíněná část projektové dokumentace je součástí spisu. Z oznámení ze dne 30.05.2016 o zahájení řízení o odstranění stavby pro uskladnění náradí a dvou staveb přístřešků, rozestavěné stavby přístřešku pro uskladnění zemědělských strojů a stavby oplocení na pozemcích parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE], vše v k. ú. Karviná-město, které vydal Magistrát města Karviné, Odbor stavební a životního prostředí, stavební úřad pod čj.: MMK/084834/20016, doloženého do spisu dne 11.07.2016 panem [REDAKCE] vyplývá, že uvedené stavby zřejmě byly v minulosti provedeny bez příslušných povolení, takže pravděpodobně neproběhla ani správní řízení, v rámci kterých by spoluvlastníci pozemku parc. č. [REDAKCE] měli možnost vyjádřit svůj souhlas či nesouhlas s cestou – s vedením přístupu a příjezdu.

V souladu se zásadou proporcionality musí být míra a rozsah omezení přiměřené ve vztahu k cíli, který omezení sleduje, a ve vztahu k prostředkům, jimiž je omezení dosahováno. Aby mohlo dojít k deklaraci existence konkrétní veřejně přístupné účelové komunikace, musí být dostatečným způsobem zjištěn veřejný zájem na obecném užívání takové komunikace. Tento zájem spočívá právě v nezbytné komunikační potřebě, kterou by tato komunikace zajistila, za předpokladu, že neexistují komunikační alternativy, o nichž je možné ještě rozumně uvažovat. Jak totiž vyplývá z definičních znaků účelové pozemní komunikace (§ 7 odst. 1 věta první zákona o pozemních komunikacích) a vůbec z účelu institutu jako takového, jejím primárním smyslem je zajištění přístupu vlastníků k jejich nemovitostem. Vhodnými alternativami nicméně obecně mohou být i ty, které představují zhoršení komunikačních možností (např. co do vzdálenosti přístupu). Zjišťování existence nutné a ničím nenahraditelné komunikační potřeby tedy musí být v souladu se zásadou proporcionality omezení vlastnického práva nedílnou součástí postupu silničního správního úřadu v řízení o deklaraci existence veřejně přístupné účelové komunikace. Existenci nezbytné komunikační potřeby je přitom vždy třeba zkoumat v každém konkrétním případě, na základě analýzy jednotlivých komunikačních možností v daném území.

Je proto možné dospět k obecnému závěru, že k omezení vlastnického práva zřízením veřejně přístupné účelové komunikace je - vedle naplnění pojmových znaků účelové pozemní komunikace - vyžadován souhlas vlastníků a nezbytná komunikační potřeba (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 2 As 84/2010 - 128); v takovém případě je možné přistoupit ke zřízení účelové pozemní komunikace bez toho, aby bylo nutné poskytnout vlastníkovi náhradu za omezení jeho vlastnického práva. Pokud však souhlas vlastníka se zřízením veřejně přístupné účelové komunikace dán není, případně jsou-li o vydání tohoto souhlasu důvodné pochybnosti, je možné deklarovat existenci takové komunikace, jsou-li naplněny její zákonem stanovené znaky a je-li dostatečným způsobem zjištěna nezbytná komunikační potřeba - pouze v případě, že je vlastníkovi za takové omezení vlastnického práva poskytnuta odpovídající náhrada (čl. 11 odst. 4 Listiny).

Silniční správní úřad je toho názoru, že pokud u komunikace, o jejímž charakteru se vede spor, nedojde (vedle naplnění zákonných pojmových znaků) ke zjištění nutné a nenahraditelné komunikační potřeby, nebude se vůbec jednat o komunikaci v režimu zákona o pozemních komunikacích. Taková komunikace je v dispozici svého vlastníka; fakticky již tedy nebude možné hovořit o dopravní cestě určené k užití vozidly a chodci, neboť o dalším užití této komunikace (včetně jejího event. zrušení) bude rozhodovat vlastník sám.

Silniční správní úřad v dané věci postupoval objektivně při zachování všech zásad správního řízení. Všechny jemu dostupné důkazy posoudil jednotlivě a i ve vzájemných souvislostech a **rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí**. Při posuzování dané věci dospěl silniční správní úřad mimo jiné k závěru, že **dožádání se přístupu a příjezdu k nemovitostem ve vlastnictví žadatele je jeho nezpochybnitelným právem, které se ovšem nachází v rovině občanskoprávní**.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat ve lhůtě do patnácti dnů ode dne jeho oznámení, a to k Odboru dopravy Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, podáním učiněným u Magistrátu města Karviné, Odbor rozvoje (ustanovení § 81 odst. 1, § 83 odst. 1, § 86 odst. 1 správního řádu). Odvolání musí splňovat náležitosti stanovené v § 82 správního řádu. Podané odvolání nemá odkladný účinek (§ 76 odst. 5 správního řádu). Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začne plynout následujícím dnem ode dne doručení písemnosti adresátovi (§ 40 odst. 1 písm. a) správního řádu).

Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a každý účastník řízení dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka. Pokud Vám nebude předmětná písemnost doručena poštovním doručovatelem přímo do vlastních rukou, ale ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu bude uložena u provozovatele poštovních služeb, potom se za den doručení považuje desátý den od tohoto uložení.

Pokud adresát odmítne převzetí písemnosti nebo neposkytne potřebnou součinnost nezbytnou k řádnému doručení, ačkoliv byl řádně poučen o právních důsledcích svého odmítnutí, pak se písemnost pokládá za doručenou dnem, kdy k neúspěšnému pokusu o doručení došlo (ust. § 24 odst. 4 správního řádu).

Ing. Lumír Marszalek
oprávněná úřední osoba
služební číslo 1763

Rozdělovník

- Ing. [REDACTED];
- Ing. [REDACTED];
- pan [REDACTED];
- Mgr. [REDACTED];
- Ing. [REDACTED]

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor dopravy
28. října 117, 702 18 Ostrava

Čj: MSK 145904/2016
Sp. zn.: DSH/26874/2016/Ros
280.9 V 10
Vyřizuje: Mgr. Jiří Rosa
Odbor: Odbor dopravy
Telefon: 595 622 587
Fax: 595 622 143
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 2016-11-10

STATUTÁRNÍ MĚSTO KARVINÁ Magistrát města Karviné podatelna	Vyřizuje MA
Dotaz: 11-11-2016 Čj: MMK/145904/2016	Spis. zn.
Ústí: 3 / Přílohy: 100	Ok. zn./lh.

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskosleského kraje v přenesené působnosti na základě ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, podle ust. § 40 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „silniční zákon“) a podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) na základě odvolání Ing. [redacted], bytem [redacted] (dále jen „odvolatel“) přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Karviné, odboru rozvoje, (dále jen „silniční správní úřad“), čj. MMK/118037/2016 ze dne 27. 07. 2016, kterým silniční správní úřad rozhodl, že nenařizuje odstranění určité překážky v podobě nabagrované vrstvy ornice a svršku cesty umístěné na komunikaci na části pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. Karviná-město, obec Karviná, a rozhodl takto:

Podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se napadené rozhodnutí silničního správního úřadu čj. MMK/118037/2016 ze dne 27. 07. 2016 **ruší a věc se vrací** k novému projednání správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

Odůvodnění

Dne 21. 04. 2015 byla silničnímu správnímu úřadu doručena odvolatelova žádost, aby silniční správní úřad rozhodnutí, zda se v případě předmětné komunikace jedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, či nikoliv. Dne 12. 05. 2015 provedl silniční správní úřad místní šetření, v jehož průběhu pořídil fotodokumentaci. Silniční správní úřad dopisem čj. MMK/071493/2015 ze dne 13. 05. 2015 oznámil zahájení správního řízení a nařídil ústní jednání na den 10. 06. 2015. Účastníkům řízení sdělil, že jsou oprávněni nejpozději na tomto ústním jednání navrhnout důkazy, činit jiné návrhy, vyjádřit své stanovisko a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a po uplynutí této lhůty bude ve věci rozhodnuto. Dne 03. 06. 2015 provedl silniční správní úřad další místní šetření, v jehož průběhu opětovně pořídil fotodokumentaci. Dne 10. 06. 2015 proběhlo ústní jednání, v jehož průběhu se k žádosti vyjádřili ostatní účastníci řízení. Protokol z ústního jednání je založen ve spisu. Dne 11. 06. 2015 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno doplnění žádosti, ve kterém odvolatel požaduje odstranění pevné překážky umístěné na pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. Karviná-město. Ta má spočívat v nabagrování ornice a svršku cesty, které zamezilo přístupu k rodinnému domu. Dne 19. 06. 2015 provedl silniční správní úřad další místní šetření a pořídil další fotodokumentaci. Dne 30. 06. 2015 vydal silniční správní úřad usnesení čj. MMK/103316/2015, kterým účastníkům řízení stanovil lhůtu k seznámení s podklady pro rozhodnutí, navrzení důkazů a k vyjádření. Dne 20. 07. 2015 vydal silniční správní úřad rozhodnutí čj. MMK/112522/2015, kterým rozhodl, že se na předmětném pozemku nachází účelová komunikace, která není přístupna veřejně, ale v rozsahu a způsobem, který stanoví vlastník (spoluvlastníci) pozemku, a současně nenařídil odstranění pevné překážky. Rozhodnutí bylo odvolateli doručováno dne 21. 07. 2015, ale v místě bydliště nebyl zastížen. Zásilku uloženou na

Zavedli jsme systém environmentálního řízení a auditu

tel.: 595 622 222
fax: 595 622 126
ID DS: 8x6bxsd

IČ: 70890692
DIČ: CZ70890692
Úřední hodiny Po a St 9.00–17.00; Út, Čt 9.00–14.30; Pá 9.00–13.00

Bankovní spojení: Česká spořitelna, a. s. – centrála Praha
č. účtu: 1650676349/0800

www.msk.cz

poštovním úřadu si odvolatel vyzvedl dne 27. 07. 2015. Dne 07. 08. 2015 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno odvolání proti jeho rozhodnutí. Rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy čj. MSK 143532/2015 ze dne 18. 11. 2015 sp. zn. DSH/25060/2015/Ros bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena silničnímu správnímu úřadu k novému projednání. Dopisem čj. MMK/191435/2015 ze dne 17. 12. 2015 silniční správní úřad oznámil účastníkům řízení, že pokračuje v řízení a dne 06. 01. 2016 proběhne místní šetření za účelem ujištění, zda je překážka dosud na části pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Karviná-město umístěna. Protokol z místního šetření včetně fotografií a snímku katastrální mapy s vyznačením nově vybudovaného příjezdu k rodinnému domu č. p. [REDAKCE] je součástí spisu. Dne 18. 01. 2016 vydal silniční správní úřad rozhodnutí, kterým deklaroval, že se na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Karviná-město nenachází veřejně přístupná účelová komunikace. Odvolatel si rozhodnutí vyzvedl na poštovním úřadu dne 22. 01. 2016. Dne 08. 02. 2016 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno odvolání proti jeho rozhodnutí. Rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy čj. MSK 57205/2016 ze dne 27. 04. 2016 sp. zn. DSH/7053/2016/Ros bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena silničnímu správnímu úřadu k novému projednání. Silniční správní úřad dopisem ze dne 11. 05. 2016 oznámil účastníkům řízení, že byl doplněn spis a určil jim lhůtu k seznámení se s podklady rozhodnutí do 09. 06. 2016. Dne 09. 06. 2016 doplnil odvolatel spis svým podáním, které označil jako „Doplnění žádosti ze dne 21. 04. 2015 a žádost o odstranění pevné překážky dle ust. § 29 odst. 3 silničního zákona. Uvedl zde, že předmětná cesta je obecně užívána od nepaměti z naléhavé komunikační potřeby a tím byl dán konkludentní souhlas s užíváním v režimu veřejně přístupné účelové komunikace. Jako důkaz této skutečnosti měla sloužit svědecká výpověď jeho matky. Dopisem čj. MMK/104962/2016 ze dne 29. 06. 2016 uvědomil účastníky řízení, že se mohou seznámit s podklady rozhodnutí a nařídil ústní jednání na den 13. 07. 2016. Protokol ze dne 13. 07. 2016 čj. MMK/115040/2016 je založen ve spisu. Ústního jednání se zúčastnili [REDAKCE] a odvolatel. Dne 27. 07. 2016 silniční správní úřad vydal rozhodnutí, kterým odstranění nabagované vrstvy ornice a svršku cesty umístěné na komunikaci na části pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Karviná-město nenařídil. Rozhodnutí bylo odvolateli doručováno dne 28. 07. 2016, ale v době doručování nebyl přítomen v místě bydliště. Zásilku, která byla uložena na poštovním úřadu, si vyzvedl dne 29. 07. 2016. Dne 29. 07. 2016 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno odvolání proti jeho rozhodnutí.

Odvolatel zde uvádí, že dne 21. 04. 2015 podal žádost o vydání rozhodnutí podle § 142 odst. 1 správního řádu, zda se v případě pozemku parc. č. [REDAKCE], který tvoří jediný přístup k jeho pozemkům parc. č. [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] v k.ú. Karviná-město, jedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, či nikoliv. Silniční správní úřad uvádí, že z vyjádření jednotlivých účastníků řízení je zřejmé, že ke zpevnování cesty na části pozemku parc. č. [REDAKCE] docházelo od roku 1962 postupným navážením škváry a strusky, a to při tolerování těchto úprav ze strany vlastníků uvedeného pozemku, resp. za neprojevení nesouhlasu s používáním této cesty a jejím zpevnováním. Oficiální nesouhlas s používáním předmětné cesty byl ze strany rodiny [REDAKCE] vysloven až v roce 2013 v rámci řízení o dělení pozemků parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] na příslušném stavebním úřadu. Tím potvrzuje, že více jak 50 let ze strany vlastníků parc. č. [REDAKCE] rodiny [REDAKCE] nebyl projeven nesouhlas s používáním této cesty rodinou odvolatele a ostatními osobami. Od roku 1962 rodina [REDAKCE] o cestě věděla a dávala tímto najevo konkludentní souhlas. Nerušené užívání po několik desetiletí lze považovat za konkludentní souhlas s veřejným užíváním cesty. Odvolatel nesouhlasí s tvrzením silničního správního úřadu, že svědectví [REDAKCE] o historii vzniku předmětné cesty nemůže nahradit souhlas vlastníka pozemku. Svědkyně by potvrdila, že byl tento konkludentní souhlas vlastníky udělen, protože nemovitost kupovala od předešlých majitelů, kteří jí měli sdělit, kde je příjezdová cesta. Od roku 1962 tu svědkyně bydlí a ví vše o tom, jak to s předmětnou komunikací bylo. Silniční správní úřad uvádí, že příjezdová cesta, vedená po blíže nespecifikované části pozemku parc. č. [REDAKCE] nezajišťovala a ani v současné době nezajišťuje přímé napojení pozemků, které odvolatel měl nebo má v úmyslu dělit. Silniční správní úřad se však nezabýval otázkou komunikačních alternativ, jak je uvedeno v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu čj. 2 As 44/2011. Silniční správní úřad ani nevydal rozhodnutí ve smyslu ust. § 142 odst. 1 správního řádu. Odvolatel v závěru žádá, aby odvolací správní orgán přezkoumal postup silničního správního úřadu.

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací správní orgán“) nejprve zjišťoval, zda jsou splněny podmínky řádně podaného odvolání, pokud jde o jeho přípustnost

a včasnost. Z předložených dokladů vyplývá, že je odvolání přípustné, a bylo podáno včas. Poté přezkoumal napadené rozhodnutí po skutkové i právní stránce a na jeho základě dospěl k těmto závěrům.

Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává **soulad** napadeného **rozhodnutí a řízení**, které vydání rozhodnutí předcházelo, **s právními předpisy**. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, se nepřihlíží.

Ve svém předchozím rozhodnutí čj. MMK/112522/2015 ze dne 20. 07. 2015 silniční správní úřad konstatoval, že **místním šetřením dne 06. 01. 2016 bylo zjištěno, že na přístupové cestě k rodinnému domu čp. [REDAKCE], na částech pozemků parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v k. ú. Karviná-město, se nenachází žádná pevná překážka, která by přístup a příjezd jakkoli omezovala či znemožňovala. Byly pořízeny celkem 4 snímky, které tvoří přílohu protokolu o místním šetření.** Silniční správní úřad se pak v odůvodnění rozhodnutí omezil na pouhé konstatování, že **podstatným zjištěním na místním šetření je to, že na přístupové cestě (původní i nově zbudované) k rodinnému domu č. p. [REDAKCE] se nenachází žádná pevná překážka. Proto se již ve výroku tohoto rozhodnutí nezabývá požadavkem na odstranění pevné překážky a s ohledem na tuto skutečnost odpadá potřeba řešení předběžné otázky, ke které se vztahovala většina důvodů, pro které odvolací orgán zrušil původní rozhodnutí silničního správního úřadu.**

Odvolací správní orgán ve svém předchozím rozhodnutí, kterým toto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil silničnímu správnímu úřadu k novému projednání, upozornil silniční správní úřad na to, že otázku existence „pevné překážky“ zcela pominul a **řízení zahájené z moci úřední, ve kterém měl pokračovat, žádným způsobem stanoveným správním řádem neukončil.**

Podle ust. § 66 odst. 2 správního řádu řízení vedené z moci úřední správní orgán **usnesením zastaví**, jestliže zjistí, že u některého správního orgánu již před zahájením tohoto řízení bylo zahájeno řízení v téže věci, nebo jestliže v řízení, ve kterém nemohou pokračovat právní nástupci, odpadl jeho důvod, zejména jestliže účastník zemřel nebo zanikl, anebo **zanikla věc nebo právo, jehož se řízení týká.** Toto usnesení se pouze poznamená do spisu.

Z dikce tohoto ustanovení vyplývá, že je tak správní orgán povinen učinit a toto procesní rozhodnutí není otázkou jeho úvahy. Pokud silniční správní úřad při místním šetření dne 06. 01. 2016 zjistil, že se na předmětné pozemní komunikaci žádná překážka nenachází, není dost dobře možné v řízení z moci úřední pokračovat a následně dne 27. 07. 2016 vydat rozhodnutí, kterým nenařizuje odstranění překážky, která již neexistuje.

Ve svém „shrnutí“ silniční správní úřad uvádí, že první dva znaky veřejně přístupné účelové komunikace jsou naplněny. Existuje dopravní cesta a je zde naplněn zákonný účel. Existuje však výslovný nesouhlas spoluvlastníků pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Karviná-město s přístupem po jejich pozemku. Při místním šetření dne 12. 05. 2015 konstatoval, že přístupová cesta k rodinnému domu čp. [REDAKCE] končí u vrat vedle přístupové branky k uvedenému domu, což je zhruba v hranici pozemků parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v k. ú. Karviná-město. Proto dospěl k závěru, že příjezdová cesta vedená po blíže nespecifikované části pozemku parc. č. [REDAKCE] není jedinou možnou přístupovou cestou k předmětnému rodinnému domu a existuje i alternativa cesty po pozemcích Ing. [REDAKCE].

Odvolací správní orgán je nucen přisvědčit námitce odvolatele, že předmětem jeho žádosti bylo posouzení komunikace na pozemku parc. č. [REDAKCE], **která zajišťuje přístup k pozemkům parc. č. [REDAKCE] a parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Karviná-město, které vlastní odvolatel, a nejedná se o nový přístup k předmětnému rodinnému domu.**

Silniční správní úřad dospěl rovněž k závěru, že cesta nezajišťovala a ani v současné době nezajišťuje přímé napojení pozemků, které žadatel měl nebo má v úmyslu dělit. Tento svůj závěr však neopírá o žádný relevantní důkaz. Silniční správní úřad navíc odmítl provést odvolatelem navržený výslech svědka, který měl prokázat

„historii“ předmětné pozemní komunikace. Podle ust. § 142 odst. 1 správního řádu správní orgán v mezích své věcné a místní příslušnosti rozhodne na žádost každého, kdo prokáže, že je to nezbytné pro uplatnění jeho práv, **zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zanikl a kdy se tak stalo.**

V řízení o určení právního vztahu je proto nezbytné postupovat přesně v intencích tohoto ustanovení. Bude proto nezbytné, aby se silniční správní úřad zabýval otázkou, kdy předmětná cesta skutečně vznikla a kdo ji v době vzniku užíval. Je proto nezbytné, aby se silniční správní úřad především řádným způsobem vypořádal s argumentem odvolatele o nepamětném užívání předmětné komunikace veřejností.

Rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva nebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má nebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách (§ 67 odst. 1 správního řádu). Z hlediska přesvědčivosti rozhodnutí je pak zásadní a nejdůležitější jeho výroková část, resp. formulace výroku (výroků) rozhodnutí. Při hodnocení skutkového stavu **posuzuje správní orgán jednotlivé důkazy jak samostatně, tak v jejich vzájemné souvislosti.** Na základě správního uvážení je posuzuje z hlediska jejich pravdivosti a vypovídacích schopností. Neméně důležitou součástí rozhodnutí je jeho odůvodnění, a proto je nezbytné věnovat mu stejnou pozornost jako samotnému výroku. Obsahem odůvodnění rozhodnutí je především rozbor a zhodnocení podkladů rozhodnutí ve smyslu ust. § 50 odst. 4 správního řádu. V odůvodnění rozhodnutí se uvedou důvody výroku nebo výroků, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (§ 63 odst. 3 správního řádu). Jen **jasné a srozumitelné rozhodnutí, ve kterém je výroková část rozhodnutí v souladu s odůvodněním rozhodnutí,** může účastník řízení určitým způsobem akceptovat, přestože s ním nemusí souhlasit.

Odvolací správní orgán konstatuje, že odůvodnění napadeného rozhodnutí nemá potřebné náležitosti. Silniční správní úřad zcela opomíjí některé skutečnosti, které vyplynuly v průběhu celého správního řízení (např. převzetí pozemků MěNV, užívání státním statkem, tvrzená existence věcných břemen či tabule s označením soukromého pozemku), některé skutečnosti sice uvádí, ale nevyvozuje z nich odpovídající závěry (např. existence nájemní smlouvy a obhospodařování pozemku, probíhající jednání o koupi části pozemku či věcných břemenech) a bez řádného zdůvodnění odmítl výslech navrženého svědka, který mohl uvést podstatné okolnosti týkající se způsobu užívání předmětného pozemku. Silniční správní úřad bude muset postavit najisto, **zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zanikl a kdy se tak stalo.**

Pokud hodlá silniční správní úřad deklarovat, že se na určité nemovitosti nachází veřejně přístupná účelová komunikace, **je povinen prokázat, že pozemek byl využíván neuzavřeným okruhem osob a vlastník nemovitosti dal v době vzniku komunikace souhlas k tomu, aby byl jeho pozemek (jeho část) veřejností takto užíván.** Není přitom rozhodující, zda se jednalo o souhlas výslovný nebo konkludentní (tzv. tichý) souhlas, který spočíval v tom, že vlastník nemovitosti tomuto veřejnému užívání aktivním způsobem nebránil. V obou případech se musí jednat o souhlas kvalifikovaný, ze kterého jednoznačně vyplývá „darování“ pozemku veřejnosti k obecnému užívání.

Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 2 As 44/2011 ze dne 16. 05. 2011 uvádí, že „existence komunikace je vždy spjata se zásahem do vlastnického práva vlastníků dotčených nemovitostí. Pokud má tedy silniční správní úřad existenci či neexistenci účelové pozemní komunikace deklarovat, musí mj. zohlednit nutnost omezení vlastnických práv. Tato deklarace totiž sama o sobě představuje správním úřadem aprobované omezení vlastnického práva. V souladu se zásadou proporcionality musí být míra a rozsah omezení přiměřené ve vztahu k cíli, který omezení sleduje, a ve vztahu k prostředkům, jimiž je omezení dosahováno. Aby mohlo dojít k deklaraci existence veřejně přístupné účelové pozemní komunikace, musí být dostatečným způsobem zjištěn veřejný zájem na obecném užívání takové komunikace“. Nejvyšší správní soud dále uvádí, že „**obecné užívání lze podřadit pod pojem veřejné užívání,** právní teorií definovaný jako užívání všeobecně přístupných materiálních statků, které odpovídají jejich **účelovému určení, předem neomezeným okruhem uživatelů.** Obecné užívání účelové pozemní komunikace spočívá v možnosti každého tuto komunikaci bezplatně užívat a to způsobem obvyklým a k účelům, ke kterým je tato komunikace určena (v mezích předpisů o provozu

na pozemních komunikacích)". Dále uvádí, že „předmětem zkoumání v každém konkrétním případě bude, zda byl skutečně souhlas vlastníka udělen. Přitom by mělo platit, že v případě pochybností o existenci souhlasu je třeba rozhodnout ve prospěch vlastníka“.

Ze shora uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu vyplývá, že k deklaraci veřejně přístupné účelové komunikace musí být dostatečným způsobem zjištěn **veřejný zájem na obecném užívání**, nikoli veřejný zájem na „soukromém“ užívání. Posuzuje se tedy užívání určité komunikace veřejností, tedy předem neomezeným okruhem uživatelů, nikoli individuální užívání konkrétním vlastníkem nemovitosti nebo určitým okruhem těchto vlastníků. Odvolací správní orgán důsledně odlišuje dva pojmy. Za **veřejný zájem** v obecném slova smyslu lze považovat rovněž prosazení práva každého vlastníka na přístup k jeho nemovitostem. Veřejný zájem v tomto smyslu výslovně upravuje ust. § 170 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Toto právo může být realizováno na základě dohody (věcné břemeno či jiná smlouva) či konkludentního jednání. V případě sporu je prosazení tohoto zájmu dosaženo soudním rozhodnutím v občanskoprávním řízení nebo postupem podle zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění). Naproti tomu **veřejné užívání** pozemní komunikace (obecné užívání) je veřejným statkem, který vzniká ze zákona. V prvním případě se jedná o právo jednotlivce či několika jednotlivců, ve druhém případě jde o právo všech. Odvolací správní orgán je toho názoru, že nezbytná komunikační potřeba omezeného okruhu osob nemůže být důvodem pro naprosto zásadní omezení vlastnického práva, ke kterému by došlo v případě existence veřejnoprávního oprávnění užívat pozemní komunikaci obecným způsobem. **Vlastnické právo nelze omezovat prostřednictvím institutu veřejně přístupné účelové komunikace, pokud ve skutečnosti nelze existenci obecného (veřejného) užívání prokázat.** K prosazení individuálních zájmů vlastníka (vlastníků) nemovitostí a osob, které svá užívací práva od jejich vlastnických práv odvozují, dotýkajících se zájmů jiného vlastníka nemovitostí, jsou určeny jiné právní prostředky. Zásada proporcionality by nepochybně nebyla zachována, pokud by v zájmu jedné nebo několika osob mělo ze zákona vzniknout právo všech (kohokoliv) neomezeně užívat soukromý pozemek určitého vlastníka k dopravním účelům.

Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 1 As 76/2009 ze dne 22. 12. 2009 uvádí, že „*konkludentní souhlas s veřejným užíváním účelové komunikace nelze bez dalšího vyvodit z toho, že vlastník pozemku nebo jeho právní předchůdce účelovou komunikací neoplotili nebo neoznačili jako soukromý pozemek se zákazem vjezdu*“. Dle názoru odvolacího správního orgánu nelze občasnému užití soukromé cesty třetími osobami zabránit. Technické řešení, které zcela zamezí neoprávněnému užívání tohoto pozemku, bývá většinou technicky složité a finančně náročné. Vyskytnou se samozřejmě situace, kdy je vlastník pozemku nucen k těmto opatřením přistoupit. Stává se tak v případě, kdy k neoprávněnému užívání jeho pozemku již dochází nebo má vlastník pozemku důvodné obavy, že by k tomu mohlo dojít. Pokud však taková situace nenastala, nemá vlastník pozemku **žádný důvod předem vylučovat veřejné (obecné) užívání** své soukromé cesty, neboť žádné veřejné užívání jeho pozemku neexistuje a vlastník ani nepředpokládá, že by bez jeho vědomí takové užívání vzniklo. Vlastníka soukromé cesty nelze žádným způsobem „nutit“ k budování uzamykatelné závory nebo k jiným technickým opatřením v situaci, kdy jeho nemovitost s jeho souhlasem užívají pouze „jeho sousedé“ (či jiný okruh uživatelů).

Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí č. j. 2 As 44/2011 ze dne 16. 05. 2011 uvádí, že k omezení vlastnického práva bez projevené vůle vlastníka lze veřejnoprávními prostředky přistoupit pouze ve veřejném zájmu, na základě zákona a za náhradu. Zákon o pozemních komunikacích výslovně nepočítá s poskytnutím náhrady za omezení vlastnického práva v důsledku zřízení veřejně přístupné účelové pozemní komunikace. V takovém případě je možné vlastnické právo bez dalšího omezit výhradně **se souhlasem vlastníka** nemovitosti, na které se komunikace nachází. V tomto rozsudku dále Nejvyšší správní soud uvádí, že **předmětem zkoumání** v každém konkrétním případě bude, **zda byl skutečně souhlas vlastníka udělen**. Přitom by mělo platit, že **v případě pochybností** o existenci souhlasu je třeba rozhodnout **ve prospěch vlastníka**. Pokud jde o pozemní komunikaci na soukromém pozemku, vychází odvolací správní orgán ze skutečnosti, že se do prokázání opaku nejedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, tedy z „presumpce existence soukromé cesty“. Dle názoru odvolacího správního orgánu je tento přístup zcela v souladu s uvedeným rozhodnutím.

Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 As 44/2011 ze dne 16. 05. 2011 uvádí, že je zapotřebí rozlišovat základní modelové situace vzniku (existence) účelových pozemních komunikací, které naplňují znaky vymezené v ust. § 7 odst. 1 věta první zákona o pozemních komunikacích. Za prvé je to situace, kdy účelová pozemní komunikace byla zřízena vlastníkem pozemku, případně vlastníkem pozemku s jejím zřízením **prokazatelně souhlasil**. Ve druhém případě účelová pozemní komunikace vznikla a existuje bez toho, aby s tím vlastníkem pozemku vyslovil souhlas. Nejvyšší správní soud k tomu podotýká, že souhlas předchozího vlastníka pozemku se zřízením účelové komunikace v zásadě přechází na vlastníka pozdějšího; jeho souhlasu tedy není třeba (viz. Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 02. 2006, č. j. 22 Cdo 1173/2005). V obecné rovině se k tomuto závěru, který „jistě platí tam, kde dochází k převodu vlastnického práva mezi soukromými subjekty a kde nový vlastník pozemek přejímá do svého vlastnictví s vědomím, že vlastnické právo je již takto omezeno“, přiklonil i Ústavní soud v nálezu ze dne 9. 1. 2008, sp. zn. II. ÚS 268/06. Předmětem zkoumání v každém konkrétním případě nicméně bude, zda byl skutečně souhlas vlastníka udělen (k tomu např. rozsudek nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2009, č. j. 1 As 76/2009). Nejvyšší správní soud dále uvádí, že je nutné rozlišovat situace, které budou představovat **výjimku** z tohoto pravidla (viz naposled uvedený nálezk Ústavního soudu, kde se jednalo o **nabytí vlastnického práva od veřejnoprávní korporace** v restituci). Přitom by mělo platit, že v případě pochybností o existenci souhlasu je třeba rozhodnout ve prospěch vlastníka.

Odvolací správní orgán po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že rozhodnutí silničního správního úřadu č.j. MMK/118037/2016 ze dne 27. 07. 2016 bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Proto podle ust. § 94 odst. 3 a ust. § 97 odst. 3 správního řádu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu prvního stupně, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu se proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat.

Ing. Libor Částka
vedoucí oddělení silničního hospodářství
odboru dopravy

Rozdělovník

1. Účastníci řízení:

Ing. [redacted]

Ing. [redacted]

[redacted]

[redacted]

Ing. [redacted]

2. Na vědomí:

Magistrát města Karviné, odbor rozvoje, Karola Sliwky 50/8a, 733 24 Karviná-Fryštát

VÁŠ DOPIS ZN.:

ZE DNE:

ČÍSLO JEDNACÍ: MMK/126295/2017

SPISOVÁ ZNAČKA: MMK/073371/2017

- dle rozdělovníku -

VYŘIZUJE: Ing. Lumír Marszalek

TELEFON: 596 387 480

E-MAIL: epodatelna@karvina.cz

LISTŮ/PŘÍLOH: 4/0

DATUM: 28.08.2017

Rozhodnutí

Magistrát města Karviné, Odbor rozvoje, jako příslušný silniční správní úřad ve věcech silnic II. a III. třídy a veřejně přístupných účelových komunikací (dále jen „silniční správní úřad“) podle § 40 odst. 4 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), vydává ve smyslu zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na základě řízení z moci úřední, zahájeného na žádost ze dne 17.09.2013, kterou podali **MUDr. [redacted]** a **Mgr. [redacted]**, oba bytem [redacted] (dále jen „žadatelé“), ve věci určení právního vztahu a omezení průjezdnosti účelové komunikace, umístěné na části pozemku parc. č. [redacted] a [redacted], vše v katastrálním území Stonava, obec Stonava, toto rozhodnutí:

Výrok

Silniční správní úřad, podle ustanovení § 29 zákona o pozemních komunikacích, **nenářizuje odstranění tzv. pevné překážky v podobě oplocení zahrady a zpevněných ploch okolo rodinného domu čp. [redacted]**, které je umístěno v hranici pozemku parc. č. [redacted] v katastrálním území Stonava, obec Stonava, jehož realizací došlo k určitému zúžení pozemní komunikace vedoucí zejména na pozemku parc. č. [redacted], dříve i zčásti na pozemku parc. č. [redacted], vše v katastrálním území Stonava, obec Stonava, která slouží pro příjezd a přístup k nemovitostem ve vlastnictví žadatelů.

Účastníci řízení podle § 27 odst. 1 písm. b) správního řádu, na něž se vztahuje toto rozhodnutí silničního správního úřadu:

- MUDr. [redacted];
- Mgr. [redacted];
- pan [redacted];
- paní [redacted];
- Bc. [redacted];
- Obec Stonava, IČO 002 97 658, Stonava čp. 730, 735 34 Stonava.

Odůvodnění

Obecnímu úřadu Stonava (dále jen „silniční správní úřad“) bylo dne 18.09.2013 doručeno podání žadatelů, kterým požadovali vydání rozhodnutí podle ustanovení § 142 odst. 1 správního řádu ve věci účelové komunikace vedené souběžně s pozemkem parc. č. [redacted] k rodinnému domu čp. [redacted] postavenému na pozemku parc. č. [redacted], vše v k. ú. Stonava, obec Stonava. Po sdělení silničního správního úřadu ze dne 02.10.2013, výzvách ze dne 30.10.2013 a 15.11.2013 a doplnění původní žádosti ze strany žadatelů ze dne 08.11.2013 bylo vydáno usnesení ze dne 16.12.2013, kterým silniční správní úřad předmětné správní řízení zastavil. Proti tomuto usnesení žadatelé podali odvolání ze dne 30.12.2013.

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy (dále jen „odvolací správní orgán“) vydal dne 07.03.2014 rozhodnutí, kterým bylo napadené usnesení zrušeno a věc byla vrácena silničnímu

správnímu úřadu k novému projednání. Silniční správní úřad předtím vydal dne 28.02.2014 oznámení o zahájení řízení a nařízení ústního jednání spojeného s místním šetřením dne 20.03.2014. Následně silniční správní úřad oznámil odvolacímu správnímu orgánu svou podjatost ve věci, a to dopisem ze dne 20.03.2014. Spis byl vrácen dne 26.05.2014 se závěrem, že podjatost silničního správního úřadu nebyla shledána. Dne 24.07.2014 silniční správní úřad vydal rozhodnutí, ve kterém deklaroval, že na pozemcích parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Stonava neexistuje veřejně přístupná účelová komunikace. Proti tomuto rozhodnutí žadatelé podali dne 08.08.2014 odvolání.

Rozhodnutím odvolacího správního orgánu ze dne 03.11.2014 bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena silničnímu správnímu úřadu k novému projednání. Žadatelé podáním ze dne 01.12.2014 požádali o vydání předběžného opatření podle ustanovení § 61 správního řádu. Proti rozhodnutí silničního správního úřadu o návrhu na vydání předběžného opatření bylo podáno odvolání. Záležitost zmíněného předběžného opatření, která byla silničním správním úřadem řešena samostatně a není tedy součástí tohoto spisu, byla dne 09.01.2015 odeslána odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí. Silniční správní úřad vydal dne 26.01.2015 nové rozhodnutí, kde ve výroku uvedl, že odstranění pevné překážky z pozemní komunikace, na pozemku parc. č. [REDAKCE] podle § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích, se nenařizuje. Dne 09.02.2015 žadatelé podali proti tomuto rozhodnutí odvolání.

Odvolací správní orgán vydal dne 28.04.2015 rozhodnutí, kterým bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání správnímu orgánu, který toto rozhodnutí vydal. Dne 17.06.2015 silniční správní úřad vydal rozhodnutí, kde opět uvedl, že odstranění pevné překážky se nenařizuje. Následně bylo žadateli podáno odvolání ze dne 25.06.2015 proti uvedenému rozhodnutí. Rozhodnutím odvolacího správního orgánu ze dne 14.09.2015 bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena silničnímu správnímu úřadu k novému projednání. Silniční správní úřad provedl výslech řady svědků dle návrhu žadatelů a následně vydal dne 11.01.2016 nové rozhodnutí, kde ve výroku uvedl, že odstranění pevné překážky z pozemní komunikace na pozemku parc. č. [REDAKCE] podle § 29 odst. 3 silničního zákona se nenařizuje. Žadateli bylo dne 26.01.2016 podáno odvolání proti uvedenému rozhodnutí.

Rozhodnutím odvolacího správního orgánu ze dne 06.04.2016 bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla opět vrácena silničnímu správnímu úřadu k novému projednání. Dne 06.06.2016 silniční správní úřad vydal rozhodnutí, kde ve výroku uvedl, že existenci pevné překážky na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Stonava, obec Stonava, neshledal a proto také odstranění pevné překážky – oplocení na předmětném pozemku nenařídil. Proti tomuto rozhodnutí žadatelé podali dne 29.06.2016 odvolání. Odvolací správní orgán vydal dne 31.08.2016 rozhodnutí, kterým bylo napadené rozhodnutí opět zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání správnímu orgánu, který toto rozhodnutí vydal. Silniční správní úřad následně vydal dne 09.09.2016 podnět na změnu příslušnosti, který zaslal odvolacímu správnímu orgánu, kde navrhnul, aby nadřízený správní orgán věc usnesením převzal a rozhodl jako správní orgán nižšího stupně (prvoinstanční), a to v souladu s ustanovením § 131 odst. 1 písm. a) správního řádu. Nadřízený správní orgán (odvolací správní orgán) vydal stanovisko ze dne 06.10.2016, kde konstatoval, že postup navrhovaný silničním správním úřadem nelze na danou věc aplikovat. Dne 02.12.2016 silniční správní úřad vydal nové rozhodnutí, kde ve výroku uvedl, že oplocení umístěné na pozemní komunikaci na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Stonava, obec Stonava, netvoří pevnou překážku ve smyslu § 29 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, a proto se nenařizuje jeho odstranění. Odvolání proti uvedenému rozhodnutí bylo podáno Bc. [REDAKCE] dne 19.12.2016 a taktéž žadatelé dne 22.12.2016.

Rozhodnutím odvolacího správního orgánu ze dne 01.03.2017 bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena silničnímu správnímu úřadu k novému projednání. Silniční správní úřad vydal dne 16.03.2017 podání, kde nadřízenému správnímu orgánu navrhnul, aby tento učinil opatření proti nečinnosti a podle ustanovení § 80 odst. 4 písm. b) a c) správního řádu věc usnesením převzal a meritorně rozhodl nebo usnesením pověřil jiný správní orgán vedením tohoto řízení. Nadřízený správní orgán (odvolací správní orgán) na základě uvedeného dospěl k závěru, že silniční správní úřad ve věci nekoná, jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 80 odst. 3 správního řádu, a proto je nezbytné přijmout opatření proti nečinnosti. Vydal tedy dne 03.05.2017 usnesení, kterým pověřil Magistrát města Karviné vedením řízení ve věci odstranění oplocení umístěného na pozemní komunikaci na pozemcích parc. č. [REDAKCE], oba v katastrálním území Stonava, které dosud vedl Obecní úřad Stonava pod spisovou značkou OÚSt/siln. 1209/2013-Pol.

Silniční správní úřad vydal dne 21.06.2017 oznámení o zahájení řízení a nařízení ústního jednání na den 19.07.2017 k seznámení se s podklady rozhodnutí. V usnesení byli účastníci řízení a jejich zástupci

seznámeni se skutečností, že nejpozději na nařízeném ústním jednání jsou oprávněni navrhnout důkazy, činit jiné návrhy, mají právo vyjádřit v řízení své stanovisko, mají možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí s tím, že po uplynutí stanovené lhůty bude ve věci rozhodnuto. Dne 03.07.2017 byla silničnímu správnímu úřadu doručena žádost Veřejného ochránce práv, se sídlem Údolní 39, 602 00 Brno, o zaslání kompletní spisové dokumentace, a to společně s novým rozhodnutím ve věci odstranění pevné překážky. Celá dosavadní spisová dokumentace v předmětné věci byla převedena do elektronické podoby a zaslána dne 11.08.2017 Veřejnému ochránci práv do Brna s tím, že nové rozhodnutí silničního správního úřadu ve věci bude zasláno neprodleně po jeho vydání.

Dne 17.07.2017 se na silniční správní úřad dostavili žadatelé a dne 18.07.2017 se dostavili i manželé [REDAKCE]. V obou případech byla využita možnost nahlédnutí do spisové dokumentace. Současně bylo v obou případech požádáno o poskytnutí kopie žádosti ombudsmana ze dne 29.06.2017. Manželé [REDAKCE] navíc požádali o poskytnutí kopie usnesení ze dne 03.05.2017, vydaného pod čj.: MSK 58352/2017 Krajským úřadem Moravskoslezského kraje, Odborem dopravy a chytrého regionu, které jim jako účastníkům řízení nebylo zasláno (nebyli uvedeni v rozdělovníku). Kopie obou požadovaných dokumentů byla dotyčným předána v úvodu ústního jednání dne 19.07.2017.

Na ústním jednání dne 19.07.2017 byly žadateli do spisu doloženy následující dokumenty:

- „Písemné vyjádření k novému projednání o odstranění pevné překážky z účelové komunikace na pozemku parc. č. [REDAKCE]“ ze dne 22.03.2017, které bylo dle tvrzení MUDr. [REDAKCE] doloženo dne 29.03.2017 na podatelnu Obecního úřadu Stonava, což evidentně bylo v době, kdy celá spisová dokumentace byla silničním správním úřadem již odeslána nadřízenému správnímu orgánu s návrhem na přijetí opatření proti nečinnosti. V tomto vyjádření jsou například navrhovány opětovné výslechy svědků a výslech nového svědka, mimo jiné z důvodu zjištěných rozporů ve výpovědi jednoho z nich. Silniční správní úřad je toho názoru, že je zcela přirozené, když jednotliví svědci s časovým odstupem popisují a hodnotí stejnou věc nebo událost v některých momentech poněkud odlišně. Bylo by naopak nestandardní (podezřelé), kdyby tady prvek subjektivnosti chyběl a všichni by vypovídali naprosto shodně.

- Fotografie ze dne 07.07.2017, dokumentující stav z deštivého počasí, kdy dle sdělení žadatelů nedochází k odtoku dešťové vody v důsledku zaslepení stoky, která vedla podél původní komunikace a pokračovala do stoky podél silnice č. III/4687. Zde silniční správní úřad považuje za potřebné podotknout **dvě věci**. Z pořízené fotografie **za prvé** nevyplývá, z jakých pozemků (polí) dešťová voda přitéká, takže nelze určit vlastníka či vlastníky, kteří by měli přijmout určitá opatření, aby nedocházelo k zatápnutí okolních pozemků jiných vlastníků, byť v případech prudkých dešťů takovému stavu zřejmě nelze zcela zabránit. **Za druhé** uvádíme, že žadateli zmíněná stoka, která vedla nebo dosud vede podél (mimo) původní komunikace není a ani nemůže být předmětem tohoto řízení. V komunikaci, která je předmětem řízení, je umístěn kanalizační řad, jehož trasa je dle písemného sdělení Obce Stonava ze dne 02.06.2014 (součást spisu) vedena, s využitím změny stavby v průběhu realizace, mimo stavbu plotu na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Stonava, a to po pozemcích, které jsou předmětem stavebního povolení a přístupné z hlediska provozu, oprav a údržby předmětného zařízení. V této souvislosti nutno podotknout, že se jedná o **kanalizaci splaškovou**.

Na ústním jednání dne 19.07.2017 byly manž. [REDAKCE] do spisu doloženy následující dokumenty:

- „Vyjádření k ústnímu jednání na den 19.07.2017“ včetně příložených fotografií (29 ks), které mají dokladovat, že příjezd nákladními motorovými vozidly k rodinnému domu čp. [REDAKCE] byl od roku 2013 umožněn a je možný i v současné době, a to po komunikaci umístěné na části pozemku parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE], oba v k. ú. Stonava.

- „Žádost o stanovisko k využívání účelové komunikace na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Stonava“ ze dne 11.06.2012 adresovaná na Obecní úřad Stonava, stavební úřad.

- Vyjádření Obecního úřadu Stonava, stavebního úřadu ze dne 22.06.2012, kterým tento úřad reaguje na žádost manž. [REDAKCE] ze dne 11.06.2012 s tím, že bude třeba provést zaměření za účelem odstranění pochybností, kde vede hranice pozemku parc. č. [REDAKCE] oba v k. ú. Stonava. Tyto dva dokumenty mají potvrdit, že již při výstavbě RD čp. [REDAKCE] byly činěny kroky k tomu, aby žadatelé nejzdili po pozemku ve vlastnictví manž. [REDAKCE].

V závěru tohoto ústního jednání byla účastníkům řízení poskytnuta lhůta pro doložení případných vyjádření a stanovisek k dokumentům, které byly aktuálně doloženy druhou stranou, a to **nejpozději do 07.08.2017 včetně**.

Dne 07.08.2017 žadatelé doručili silničnímu správnímu úřadu dokument pod názvem „Písemné vyjádření k nařízenému ústnímu jednání ze dne 19.7.2017“, který byl vložen do spisu. V tomto vyjádření žadatelé mimo jiné sdělují svůj názor, že správní orgány nepostupují v souladu se správním řádem, a taktéž domněnku, že správní orgán nebyl se spisem seznámen ani po 75 dnech od jeho obdržení a nebylo mu zřejmé o odstranění, kterého oplocení se jedná a na kterých parcelách se účelová komunikace nachází. K této domněnce zřejmě dospěli na základě neformálního dotazu ze strany silničního správního úřadu v závěru ústního jednání dne 19.07.2017 na oplocení (asi odnímatelné) omezující vjezd na pozemek parc. č. [REDAKCE] od silnice, které bylo zjištěno při neoficiální obhlídce místa realizované silničním správním úřadem v rámci studia spisové dokumentace před zahájením řízení. S pořízenou fotodokumentací byli žadatelé seznámeni již dne 17.07.2017 s odkazem, že tato nebude založena do spisu, protože nebyla pořízena na místním šetření za účasti účastníků řízení.

V tomto dokumentu se žadatelé taktéž vyjadřují k postupu stavebního úřadu při dělení pozemku v roce 2008, vyvozují závěry z dokumentů předložených manž. [REDAKCE] a sdělují, že od 07.11.2016 není k RD čp. [REDAKCE] možný příjezd osobním automobilem v důsledku dokončení úprav provedených na pozemku parc. č. [REDAKCE], přičemž konstatují, že v tomto případě prokazatelně neexistuje žádná alternativa pro vybudování příjezdové cesty. Vyjádření je doplněno obecnými poznatky ombudsmana.

Obecně lze uvést, že žadatelé nově i opakovaně poukazují na rozpory ve výpovědích svědků, požadují další (opětovné) výslechy, dokládají další vyjádření s řadou otázek, zpochybňují různá tvrzení ostatních účastníků řízení, uvádějí některá stanoviska (doporučení) ombudsmana, ustanovení zákonů, částí rozhodnutí (judikátů) vyšších soudních instancí, které jsou ovšem pro posouzení předběžné otázky v tomto konkrétním řízení v převážně většině nepodstatné. Jedním z důsledků tohoto přístupu, spolu se vzájemnou neochotou hledat konstruktivní řešení podstaty sporu, je paradoxně i žadateli kritizované neúměrné protahování správního řízení.

Na základě podaného podnětu ze dne 17.09.2013, provedených ústních jednání, výslechů svědků a shromáždění důkazů a podkladů přistoupil silniční správní úřad v rámci řízení z moci úřední k jejich hodnocení, pečlivě přihlížel ke všemu podstatnému, co vyšlo v řízení najevo včetně toho, co bylo k věci v průběhu celého řízení uvedeno jednotlivými účastníky řízení. **V tomto správním řízení silniční správní úřad rozhoduje z moci úřední o odstranění pevné překážky. Výsledek je zřejmý z výroku tohoto rozhodnutí s tím, že otázku vzniku či zániku určitého právního vztahu posuzuje silniční správní úřad jako otázku předběžnou, kterou se následně zabývá v odůvodnění tohoto rozhodnutí.**

Na základě podnětu žadatelů přistoupil tedy silniční správní úřad z moci úřední k posouzení předběžné otázky, a to zda se na předmětných pozemcích nachází účelová komunikace, což je pozemní komunikace (jedna ze čtyř kategorií dle ustanovení § 2 odst. 2 písm. d) zákona o pozemních komunikacích), která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi. Z výkladu tohoto ustanovení vyplývá, že typickým příkladem účelové komunikace jsou polní a lesní cesty, které nemají charakter stavby a vznikly například vyježděním cesty na poli. **Součástí zkoumání silničního správního úřadu v této předběžné otázce je charakter případné účelové komunikace, a to zda se v daném případě jedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci či o účelovou komunikaci neveřejnou.**

Silniční správní úřad vychází ze skutečnosti, že vznik veřejně přístupné účelové komunikace „ze zákona“ je podmíněn současným splněním **všech těchto znaků:**

1. Existující dopravní cesta.
2. Zákonný účel.
3. Souhlas vlastníka s obecným užíváním.
4. Nezbytná komunikační potřeba.

První znak je bezpochyby naplněn, protože zřetelnost cesty je v terénu zcela patrná, což je zřejmé z celé řady fotodokumentace pořízené před zahájením tohoto řízení nebo v jeho průběhu, která je součástí spisové dokumentace. U zjištěné cesty, která je součástí podstatné části pozemku parc. č. [REDAKCE] a nepatrné části pozemku parc. č. [REDAKCE], oba v katastrálním území Stonava, se jedná o částečně zpevněný (vysypaný) přístup a příjezd k rodinnému domu čp. [REDAKCE] ve Stonavě, který

bezprostředně sousedí s oplocením zahrady a zpevněných ploch okolo rodinného domu čp. ■■■■■, které je umístěno v hranici pozemku parc. č. ■■■■■ v katastrálním území Stonava.

Silniční správní úřad nezpochybnuje ani naplnění druhého znaku splněním zákonného účelu, který je vymezen ustanovením § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, protože předmětné dva pozemky spolu s pozemkem parc. č. ■■■■■ v katastrálním území Stonava opravdu slouží ke spojení RD čp. ■■■■■ a dalších nemovitostí ve vlastnictví žadatelů se silnicí č. III/4687.

Při posuzování naplnění 3. a 4. výše uvedeného znaku silniční správní úřad vychází z právního názoru Nejvyššího správního soudu, který ve svém rozhodnutí č.j.: 2 As 44/2011 ze dne 16.05.2011 uvádí, že k omezení vlastnického práva bez projevené vůle vlastníka lze veřejnoprávními prostředky přistoupit pouze ve veřejném zájmu, na základě zákona a za náhradu. Zákon o pozemních komunikacích výslovně nepočítá s poskytnutím náhrady za omezení vlastnického práva v důsledku zřízení veřejně přístupné účelové pozemní komunikace. V takovém případě je možné vlastnické právo bez dalšího omezit výhradně **se souhlasem vlastníka** nemovitosti, na které se komunikace nachází. V tomto rozsudku dále Nejvyšší správní soud uvádí, že **předmětem zkoumání** v každém konkrétním případě bude, **zda byl skutečně souhlas vlastníka udělen**. Přitom by mělo platit, že **v případě pochybností** o existenci souhlasu je třeba rozhodnout **ve prospěch vlastníka**. Pokud jde o pozemní komunikaci na soukromém pozemku, vychází silniční správní úřad ze skutečnosti, že se do prokázání opaku **nejedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci**, tedy z „presumpce existence soukromé cesty“.

Žadatelé uvádí, že předmětná účelová komunikace zde existuje více než 40 let a po jedné její straně (vpravo ve směru k RD čp. ■■■■■) jsou postaveny sloupy elektrického vedení, na nichž je umístěno **veřejné osvětlení**. Dále žadatelé uvádí judikaturu Nejvyššího správního soudu, která údajně dovozuje, že stačí, aby vlastník strpěl užívání pozemku jako komunikace, v případě nesouhlasu musí jít o aktivní jednání. Dřívější vlastníci však žádné aktivní jednání v této věci neučinili a ani nic takového nebylo v řízení prokázáno. V případě, že vlastník souhlasil, byť konkludentně, se zřízením veřejné účelové komunikace, což bylo dle žadatelů v tomto řízení prokázáno, nemůže být takovéto právo vyloučeno jednostranným úkonem vlastníka, jenž takový souhlas udělil, ani jeho právními nástupci – manž. ■■■■■.

Silniční správní úřad k tomuto tvrzení přistupuje ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j.: 1 As 76/2009 ze dne 22.12.2009 kde je uvedeno, že **konkludentní souhlas s veřejným užíváním účelové komunikace nelze bez dalšího vyvodit z toho, že vlastník pozemku nebo jeho právní předchůdce účelovou komunikací neoplotili nebo neoznačili jako soukromý pozemek se zákazem vjezdu**. Silniční správní úřad je toho názoru, že vlastník pozemku většinou nemá žádný důvod předem vylučovat veřejné (obecné) užívání své soukromé cesty, protože veřejné užívání svého pozemku vůbec nepředpokládá a navíc obvykle nemůže občasnému užití soukromé cesty třetími osobami zabránit, přičemž technické řešení, které zcela zamezí neoprávněnému užívání jeho pozemku, bývá mnohdy složité a finančně náročné.

Silniční správní úřad je toho názoru, že spisová dokumentace neobsahuje žádný dokument, který by bylo možno považovat za výslovný souhlas předchozího či nynějšího vlastníka pozemku parc. č. ■■■■■ s veřejným užíváním jeho části včetně přístupu a příjezdu k RD čp. ■■■■■. Taktéž tyto dokumenty **nedokládají skutečnou komunikační potřebu veřejnosti**, ale právě naopak ukazují na **individuální potřebu** konkrétního vlastníka (spoluvlastníka) nemovitosti nebo určitého a v tomto případě velmi omezeného okruhu těchto vlastníků (spoluvlastníků). Žadatelé namítanou souvislost, kdy umístění **veřejného osvětlení** na pozemku parc. č. ■■■■■ má dokazovat existenci veřejně přístupné účelové komunikace na osvětlovaném pozemku, silniční správní úřad neshledal. Veřejné osvětlení je budováno obcí za účelem osvětlení veřejného prostranství, po kterém se pohybují občané. Z důvodu zabránění zranění osob nebo vzniku jiných škod lze část veřejného osvětlení umístit třeba i na soukromý pozemek, který je používán pro přístup a příjezd k několika nemovitostem. Silniční správní úřad je přesvědčen, že se i v daném případě jedná o zcela legitimní rozhodnutí samosprávy, které je pro vedené správní řízení zcela irrelevantní. Totéž platí i pro vysrávky povrchu cesty, provádění zimní údržby či sekání trávy. Je věcí samosprávy, že jako spoluvlastník předmětného pozemku nevyžadovala spoluúčast (např. finanční) na provádění uvedených prací ze strany žadatelů (spoluvlastníků), kteří především tento přístup a příjezd dlouhodobě užívají.

V této souvislosti považuje silniční správní úřad za podstatné zmínit i dříve zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu (č.j.: 2 As 44/2011 ze dne 16.05.2011), který se zabývá **otázkou nezbytné komunikační potřeby**. Zde je uvedeno, že pokud má silniční správní úřad existenci či neexistenci účelové pozemní komunikace deklarovat, musí mj. zohlednit nutnost omezení vlastnických práv. Aby

mohlo dojít k deklaraci existence veřejné přístupové účelové pozemní komunikace, **musí být dostatečným způsobem zjištěn veřejný zájem na obecném užívání** takové komunikace, nikoli veřejný zájem na „soukromém“ užívání. Silniční správní úřad tedy posuzuje komunikační potřebu veřejnosti, nikoli **individuální potřebu** konkrétního vlastníka nemovitosti nebo určitého velmi omezeného okruhu těchto vlastníků (spoluvlastníků). Silniční správní úřad je toho názoru, že nezbytná komunikační potřeba omezeného okruhu osob nemůže být důvodem pro naprosto zásadní omezení vlastnického práva, ke kterému by došlo v případě existence veřejnoprávního oprávnění užívat pozemní komunikaci obecným způsobem. **K prosazení individuálních zájmů vlastníka** (vlastníků) nemovitostí a osob, které svá užívací práva od jejich vlastnických práv odvozují, dotýkajících se zájmů jiného vlastníka nemovitostí, **jsou určeny jiné právní prostředky.**

Na základě výše uvedeného silniční správní úřad dospěl k závěru, že v případě pozemní komunikace na částech pozemků parc. č. [REDAKCE] a dříve i [REDAKCE], vše v katastrálním území Stonava **neshledal skutečnou komunikační potřebu veřejnosti**, ale pouze individuální potřebu konkrétních vlastníků (spoluvlastníků) nemovitostí, respektive zájem předem omezeného okruhu uživatelů, **což vylučuje vznik veřejně přístupné účelové komunikace na uvedených pozemcích.** Z doložených skutečností v průběhu řízení vyplývá existence komunikace (cesty) na částech předmětných pozemků. Současně je zřejmé, že ji nelze v žádném případě přiznat charakter veřejně přístupné pozemní komunikace tvořící nezbytnou komunikační spojnicí, neboť slouží a vždy sloužila jen omezenému okruhu vlastníků okolních nemovitostí. Tato příjezdová cesta neslouží a ani v minulosti nesloužila k uspokojení nezbytné komunikační potřeby veřejnosti.

Silniční správní úřad dospěl po posouzení předběžné otázky o existenci a charakteru pozemní komunikace k závěru, že v případě příjezdové cesty na částech pozemků parc. č. [REDAKCE] a dříve i [REDAKCE], vše v katastrálním území Stonava, obec Stonava, nebyly naplněny podmínky pro vznik veřejně přístupné účelové komunikace. V daném případě tedy nelze ze strany silničního správního úřadu nařídit odstranění tzv. pevné překážky v podobě legálně realizovaného oplocení zahrady a zpevněných ploch okolo rodinného domu čp. [REDAKCE], které je umístěno v hranici pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Stonava, proto bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

SHRNUTÍ:

Ve věci naplnění znaků účelové komunikace veřejně přístupné silniční správní úřad uvádí, že z výše uvedeného je možno dovodit, že první dva znaky „EXISTUJÍCÍ DOPRAVNÍ CESTA“ a „ZÁKONNÝ ÚČEL“ jsou naplněny. Silniční správní úřad ze zjištěných podkladů a důkazů nemůže na podmínky „SOUHLAS VLASTNÍKA“ a „NEZBYTNÁ KOMUNIKAČNÍ POTŘEBA“ bez pochybností odpovědět souhlasně. Přitom by mělo platit, že v případě pochybností o existenci souhlasu s veřejným užíváním je třeba rozhodnout ve prospěch vlastníka. V daném případě **naopak existuje výslovný nesouhlas** spoluvlastníků pozemku parc. č. [REDAKCE] (manž. [REDAKCE]) a nesouhlas spoluvlastníka pozemku parc. č. [REDAKCE] (Obec Stonava), oba v katastrálním území Stonava, s veřejným užíváním těchto pozemků.

Silniční správní úřad považuje za přirozené, že žadatelé v průběhu řízení zpochybňují tvrzení a důkazy doložené manž. [REDAKCE] a Obcí Stonava a považují některé doklady za účelové či dokonce irelevantní. Silniční správní úřad na základě dokladů rozhodných pro posouzení předmětu tohoto řízení, které jsou založeny ve spisové dokumentaci, je nucen přisvědčit tomu, že se v případě předmětné pozemní komunikace jedná od jejího vzniku o neveřejnou účelovou komunikaci sloužící zejména žadatelům pro přístup a příjezd k jejich nemovitostem, takže jsou víceméně bezpředmětné jejich požadavky na uložení povinnosti uvedení zničené veřejně přístupné komunikace do původního stavu nebo na doložení dřívějšího rozhodnutí silničního správního úřadu o omezení veřejného přístupu dle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích.

V této souvislosti je nutno zmínit, že stávající příjezdová cesta k RD čp. [REDAKCE], vedená nyní pouze po částech pozemků parc. č. [REDAKCE] není jedinou možnou přístupovou cestou, ale existuje zde reálná možnost zvýšení komfortu (šíře) příjezdové cesty na pozemcích ve vlastnictví či spoluvlastnictví žadatelů. Tvrzení žadatelů o aktuální nemožnosti příjezdu k bydlišti a jejich výčet argumentů o prokazatelné neexistenci možností, jak opět zřídit stejně kvalitní příjezdovou cestu za rozumnou cenu, považuje silniční správní úřad za účelový. Je zde požadováno, aby silniční správní úřad nařídil odstranění oplocení (aniž by k tomu měl jakékoliv zákonné zmocnění), které bylo realizováno na základě povolení příslušného stavebního úřadu, a to vlastníkem pozemku, na němž stojí a ten jej nabyl

legálně na základě řádné kupní smlouvy. Již při zaměřování hranic příslušných pozemků a odkupu původního pozemku (nyní poz. parc. č. ██████ v k. ú. Stonava) si žadatelé měli ošetřit zachování dostatečného přístupu a příjezdu nebo si již dobudovat zúžený příjezd v rámci svých pozemků.

Účelové komunikace vznikají mnohdy živelně, a to vyježděním kolejí a následným postupným zpevňováním povrchu na pozemcích bez ohledu na to, jak jsou tyto vedeny v katastru nemovitostí (trvalý travní porost, orná půda, pastvina apod.) Tyto pozemní komunikace jsou zpravidla zřizovány bez stavebního povolení (nejedná se o stavbu), jak správně uvádí i žadatelé ve své původní žádosti, kde citují ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu ČR. Úplně by tedy, dle mínění silničního správního úřadu, postačilo poněkud upravit vjezd na pozemek parc. č. ██████ a zpevnit jeho část vpravo od stromu a sloupu s veřejným osvětlením, která v minulých letech již byla vyježděna motorovými vozidly, což je zřejmé z fotodokumentace, která byla průběžně pořizována a vkládána do spisové dokumentace. V případě potřeby by zcela jistě mohla být pro tyto účely použita i část pozemku parc. č. ██████ v k. ú. Stonava, který si žadatelé oplotili až v průběhu tohoto správního řízení. I tato skutečnost je zřejmá ze spisu.

V souladu se zásadou proporcionality musí být míra a rozsah omezení přiměřené ve vztahu k cíli, který omezení sleduje, a ve vztahu k prostředkům, jimiž je omezení dosahováno. Aby mohlo dojít k deklaraci existence konkrétní veřejně přístupné účelové komunikace, musí být dostatečným způsobem zjištěn **veřejný zájem na obecném užívání takové komunikace**. Tento zájem spočívá právě v nezbytné komunikační potřebě, kterou by tato komunikace zajistila, za předpokladu, že neexistují komunikační alternativy, o nichž je možné ještě rozumně uvažovat. Jak totiž vyplývá z definičních znaků účelové pozemní komunikace (§ 7 odst. 1 věta první zákona o pozemních komunikacích) a vůbec z účelu institutu jako takového, jejím primárním smyslem je zajištění přístupu vlastníků k jejich nemovitostem. Vhodnými alternativami nicméně obecně mohou být i ty, které představují zhoršení komunikačních možností (např. co do vzdálenosti přístupu). Zjišťování existence nutné a ničím nenahraditelné komunikační potřeby tedy musí být v souladu se zásadou proporcionality omezení vlastnického práva nedílnou součástí postupu silničního správního úřadu v řízení o deklaraci existence veřejně přístupné účelové komunikace.

Je proto možné dospět k obecnému závěru, že k omezení vlastnického práva zřízením veřejně přístupné účelové komunikace je - vedle naplnění pojmových znaků účelové pozemní komunikace - vyžadován souhlas vlastníků a nezbytná komunikační potřeba (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 2 As 84/2010 - 128); v takovém případě je možné přistoupit ke zřízení účelové pozemní komunikace bez toho, aby bylo nutné poskytnout vlastníkovi náhradu za omezení jeho vlastnického práva. Pokud však souhlas vlastníka se zřízením veřejně přístupné účelové komunikace dán není, případně jsou-li o vydání tohoto souhlasu důvodné pochybnosti, je možné deklarovat existenci takové komunikace, jsou-li naplněny její zákonem stanovené znaky a je-li dostatečným způsobem zjištěna nezbytná komunikační potřeba - pouze v případě, že je vlastníkovi za takové omezení vlastnického práva poskytnuta odpovídající náhrada (čl. 11 odst. 4 Listiny).

Silniční správní úřad je toho názoru, že pokud u komunikace, o jejímž charakteru se vede spor, nedošlo (vedle naplnění zákonných pojmových znaků) ke zjištění nutné a nenahraditelné komunikační potřeby, nejedná se vůbec o komunikaci v režimu zákona o pozemních komunikacích. Taková komunikace je v dispozici svého vlastníka (spoluvlastníků); fakticky již tedy není možné hovořit o dopravní cestě určené k užití vozidly a chodci, neboť o dalším užití této komunikace (včetně jejího rozšíření nebo event. zrušení) bude rozhodovat vlastník sám.

Silniční správní úřad v dané věci postupoval objektivně při zachování zásad správního řízení. Všechny pro toto řízení podstatné důkazy posoudil jednotlivě a i ve vzájemných souvislostech a **rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí**. Při posuzování dané věci dospěl silniční správní úřad mimo jiné k závěru, že **dožádání se přístupu a příjezdu k nemovitostem ve vlastnictví žadatelů je jejich nezpochybnitelným právem, které se ovšem nachází v rovině občanskoprávní**.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat ve lhůtě do patnácti dnů ode dne jeho oznámení, a to k Odboru dopravy a chytrého regionu Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, podáním učiněným u Magistrátu města Karviné, Odbor rozvoje (ustanovení § 81 odst. 1, § 83 odst. 1, § 86 odst. 1 správního řádu). Odvolání musí splňovat náležitosti stanovené v § 82 správního řádu. Podané odvolání nemá

odkladný účinek (§ 76 odst. 5 správního řádu). Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začne plynout následujícím dnem ode dne doručení písemnosti adresátovi (§ 40 odst. 1 písm. a) správního řádu).

Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a každý účastník řízení dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka. Pokud Vám nebude předmětná písemnost doručena poštovním doručovatelem přímo do vlastních rukou, ale ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu bude uložena u provozovatele poštovních služeb, potom se za den doručení považuje desátý den od tohoto uložení.

Pokud adresát odmítne převzetí písemnosti nebo neposkytne potřebnou součinnost nezbytnou k řádnému doručení, ačkoliv byl řádně poučen o právních důsledcích svého odmítnutí, pak se písemnost pokládá za doručenou dnem, kdy k neúspěšnému pokusu o doručení došlo (ust. § 24 odst. 4 správního řádu).

Ing. Lumír Marszalek
oprávněná úřední osoba
služební číslo 1763

Rozdělovník

- MUDr. [REDACTED];
- Mgr. [REDACTED];
- pan [REDACTED];
- paní [REDACTED];
- Bc. [REDACTED];
- Obec Stonava, Stonava čp. 730, 735 34 Stonava.

MAGISTRÁT MĚSTA KARVINÉ

Odbor rozvoje
silniční správní úřad

Vypraveno dne:

25-09-2015

24

VÁŠ DOPIS ZN.:
ZE DNE: 23.01.2014

ČÍSLO JEDNACÍ: MMK/145067/2015
SPISOVÁ ZNAČKA: MMK/010197/2014

VYŘIZUJE: Ing. Lumír Marszalek
TELEFON: 596 387 480
E-MAIL: lumir.marszalek@karvina.cz

LISTŮ/PŘÍLOH: 5/0
DATUM: 23.09.2015

Dle rozdělovníku

Rozhodnutí

Magistrát města Karviné, Odbor rozvoje, jako příslušný silniční správní úřad ve věcech místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací (dále jen „silniční správní úřad“) podle § 40 odst. 5 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), vydává ve smyslu zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na základě podnětu ze dne 23.01.2014, který podali [redacted] a [redacted], oba bytem [redacted] (dále jen „žadatelé“), ve věci návrhu na odstranění pevné překážky umístěné na účelové komunikaci na pozemku parc. č. [redacted] v katastrálním území Ráj, toto rozhodnutí.

Výrok

Silniční správní úřad, podle ustanovení § 29 zákona o pozemních komunikacích, **nenařizuje odstranění pevné překážky** umístěné na pozemní komunikaci na pozemku parc. č. [redacted] v katastrálním území Ráj.

Účastníci řízení podle § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu, na něž se vztahuje toto rozhodnutí správního orgánu:

- [redacted];
- [redacted];
- [redacted];
- [redacted].

Odůvodnění

Dne 23.01.2014 učinili žadatelé podání nazvané „Návrh na odstranění překážek“. Tyto se měly nacházet na účelové komunikaci na pozemku parc. č. [redacted] v katastrálním území Ráj. V podání se mj. uvádí (citace kurzívou) „... žádáme, aby ve smyslu § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích bylo úřadem nařízeno odstranění překážky ze zmíněné účelové komunikace a umožnění přístupu z místní komunikace na parcele p. č. [redacted]“ a dále „... žádáme ve smyslu § 61 zákona č. 500/2004 Sb. Správního řádu o nařízení předběžného opatření v této věci, a to uložením povinnosti umožnit vjezd na zmíněnou účelovou komunikaci, za účelem spojení parcely p.č. [redacted] s místní komunikací.“. Dnem podání žádosti bylo zahájeno řízení ve výše uvedené věci.

Silniční správní úřad na základě uvedeného podání provedl místní šetření ve věci prošetření jeho obsahu, a to dne 03.02.2014 v době od 14:00 do 14:30 hodin na místě samém, o čemž učinil zápis do protokolu. Z uvedeného šetření byla pořizena fotodokumentace, která je přiložena k uvedenému protokolu, který je součástí spisu. Silniční správní úřad učinil následující zjištění (citace kurzívou):

„Tímto místním šetřením bylo zjištěno, že na předmětném pozemku parc. č. [REDAKCE] není umístěna pozemní komunikace. Na tomto pozemku je umístěna dřevěná závora, která není pevně spojena s pozemkem a umožňuje přístup k nemovitostem žadatele (pozemek parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE]). Přístup a příjezd k těmto nemovitostem je možný taktéž po veřejně přístupné účelové komunikaci ul. Lomená a pozemku parc. č. [REDAKCE]. Tento příjezd motorovými vozidly je v současné době již používán.“

Na základě uvedených skutečností silniční správní úřad vydal dne 03.02.2014 pod sp. zn.: MMK/010197/2014 (čj.: MMK/014436/2014) usnesení o odložení podání žadatele ve věci návrhu na odstranění překážek, neboť měl za to, že se jedná o podání, k jehož vyřízení není věcně příslušný žádný správní orgán. Silniční správní úřad tak činil v domnění, že postupuje v souladu s ustanovením § 43 odst. 1 písm. b) správního řádu. Svůj postup mj. odůvodnil (citace kurzívou): „Vzhledem k tomu, že se nejedná o umístění pevné překážky na pozemních komunikacích, není zdejší silniční správní úřad příslušný k vydání rozhodnutí o odstranění pevné překážky včetně stanovení lhůty podle ustanovení § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích. V daném případě není k tomuto úkonu předmětným ustanovením zmocněn ani jiný silniční správní úřad a ani žádný jiný správní úřad.“

Na tomto místě silniční správní úřad uvádí, že podle ustanovení § 43 odst. 1 písm. b) správního řádu odloží správní úřad věc před zahájením řízení o žádosti v případě, že bylo učiněno podání, k jehož vyřízení není věcně příslušný žádný správní úřad.

Žadatelé byli v uvedeném usnesení o odložení silničním správním úřadem poučeni o možnosti podání odvolání proti tomuto usnesení. Žadatelé této možnosti využili a dne 07.02.2014 podali u zdejšího silničního správního úřadu odvolání proti usnesení. Následně dne 14.02.2014 bylo učiněné podání postoupeno Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, Odboru dopravy, 28.října 117, 702 18 Ostrava, jako odvolacímu správnímu orgánu (dále jen „odvolací orgán“).

Odvolací orgán vydal dne 04.04.2014 pod sp. zn. DSH/5127/2014/Ros 279.2 S5 (čj.: MSK 47717/2014) rozhodnutí, kterým podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu napadené usnesení silničního správního úřadu zrušil a vrátil jej k projednání. Odvolací orgán ve svém rozhodnutí uvádí, že podle ustanovení § 67 odst. 1 správního řádu rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva nebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má nebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách. Podle ustanovení § 3 správního řádu postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími zásadami činnosti správních orgánů, nevyplyvá-li ze zákona něco jiného. Jen jasné a srozumitelné rozhodnutí, ve kterém je výroková část rozhodnutí v souladu s odůvodněním rozhodnutí, může účastník řízení určitým způsobem akceptovat, přestože s ním nemusí souhlasit.

Dále odvolací orgán konstatuje, že žadatelé definovali předmět správního řízení, který byl silniční správní úřad povinen respektovat. Silniční správní úřad měl prověřit, zda tvrzení žadatelů (odvolatelů) odpovídá skutečnosti, a proto je povinen odstranění pevné překážky z veřejně přístupné účelové komunikace nařídit. Pokud dojde k závěru opačnému, rozhodne, že odstranění pevné překážky nenařídí a v odůvodnění rozhodnutí uvede, proč tak nelze učinit. V obou případech je silniční správní úřad povinen rozhodnout ve věci. Silniční správní úřad tak, dle odůvodnění rozhodnutí odvolacího orgánu, jehož názorem je prvoinstanční správní orgán povinen se řídit, zvolil nesprávný procesní postup, jehož výsledkem bylo vydání nezákonného rozhodnutí (usnesení).

Silniční správní úřad, na základě uvedeného podání, oznámením ze dne 17.04.2014 pod sp. zn.: MMK/010197/2014 (čj.: MMK/054709/2014) všem známým účastníkům řízení oznámil podle § 47 odst. 1 správního řádu zahájení správního řízení ve věci návrhu na odstranění překážek na pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Ráj, vedeného dle ustanovení § 29 zákona o pozemních komunikacích. Současně v tomto opatření nařídil konání neveřejného ústního jednání bez ohledání na místě na den 30.04.2014 v 15:00 hodin. Ohledání na místě silniční správní úřad nenařídil, neboť je mu daná situace dostatečně známa z jeho úřední činnosti.

V souladu s § 36 odst. 1 a 2 správního řádu silniční správní úřad v usnesení uvedl, že účastníci řízení a jejich zástupci jsou oprávněni nejpozději na nařízeném ústním jednání navrhnout důkazy, činit jiné

návrhy, mají právo vyjádřit v řízení své stanovisko a mají možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

V souladu s § 69 odst. 2 správního řádu silniční správní úřad uvádí jména a příjmení všech účastníků řízení: [REDAKCE]

Dle ust. § 37 odst. 1 správního řádu je podání úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Na základě posouzení obsahu podání silniční správní úřad konstatuje, že učiněné podání se týká:

- 1) návrhu na nařízení odstranění pevné překážky z veřejně přístupné účelové komunikace tak, aby byl umožněn přístup k pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Ráj, který je ve vlastnictví žadatelů, z místní komunikace ul. Podlesí;
- 2) návrhu, aby silniční správní úřad dle ust. § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích konstatoval, že na pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Ráj, který je ve vlastnictví [REDAKCE], se nachází účelová komunikace veřejně přístupná;
- 3) návrhu na nařízení předběžného opatření ve smyslu § 61 správního řádu ve věci výše uvedených návrhů, konkrétně uložením povinnosti správním orgánem umožnit vjezd za účelem dopravní obsluhy pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Ráj z místní komunikace ul. Podlesí.

Silniční správní úřad výše uvedené návrhy posoudil, přičemž sledoval, zda jejich obsahová stránka věci zakládá pravomoci silničního správního úřadu stanovené zákonem. V dané věci silniční správní úřad dále uvádí zákonná ustanovení, vztahující se k dané věci:

- Dle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích je účelová komunikace pozemní komunikace, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Příslušný silniční správní úřad může na žádost vlastníka účelové komunikace a po projednání s příslušným orgánem Policie České republiky upravit nebo omezit veřejný přístup na účelovou komunikaci, pokud je to nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů tohoto vlastníka. Úprava nebo omezení veřejného přístupu na účelové komunikace stanovené zvláštními právními předpisy tím není dotčena.
- Dle ustanovení § 9 zákona o pozemních komunikacích je vlastníkem účelových komunikací právnická nebo fyzická osoba.
- Dle ustanovení § 10 zákona o pozemních komunikacích lze pozemní komunikace navzájem připojovat zřízováním křížovatek nebo připojovat na ně sousední nemovitosti zřízením sjezdů nebo nájezdů. Přímé připojení sousední nemovitosti na pozemní komunikaci není účelovou komunikací.
- Dle ustanovení § 19 zákona o pozemních komunikacích smí v mezích zvláštních předpisů upravujících provoz na pozemních komunikacích a za podmínek stanovených zákonem o pozemních komunikacích každý užívat pozemní komunikace bezplatně obvyklým způsobem a k účelům, ke kterým jsou určeny (dále jen "obecné užívání"), pokud pro zvláštní případy nestanoví zákon o pozemních komunikacích nebo zvláštní předpis jinak.
- Dle ustanovení § 29 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích mohou být na vozovkách, dopravních ostrůvcích a krajnicích dálnice, silnice a místní komunikace umístěny pouze dopravní značky a zařízení kromě zábradlí, zrcadel a hlásek. Ostatní předměty tvoří pevnou překážku.
- Dle ustanovení § 29 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích lze pevnou překážku umístit na pozemní komunikaci pouze na základě povolení silničního správního úřadu vydaného po

projednání s vlastníkem dotčené pozemní komunikace a se souhlasem příslušného orgánu Policie České republiky. Povolení lze vydat pouze za předpokladu, že nebude ohrožena bezpečnost a plynulost silničního provozu a že žadatel o vydání povolení zajistí na svůj náklad všechna potřebná opatření.

- Dle ustanovení § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích jsou vlastníci pevné překážky, na jejichž umístění nebylo vydáno povolení, povinni tuto odstranit na svůj náklad ve lhůtě stanovené silničním správním úřadem. Po marném uplynutí stanovené lhůty je vlastník dálnice, silnice nebo místní komunikace oprávněn odstranit pevnou překážku na náklady jejího vlastníka.
- V rámci výkonu státní správy dle ustanovení § 40 odst. 5 písm. c) zákona o pozemních komunikacích vykonává obec působnost silničního správního úřadu ve věcech místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací.
- Dle ustanovení § 61 odst. 1 správního řádu správní orgán může z moci úřední nebo na požádání účastníka před skončením řízení rozhodnutím nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by bylo ohroženo provedení exekuce. Předběžným opatřením lze účastníkovi nebo jiné osobě přikázat, aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco strpěl, anebo zajistit věc, která může sloužit jako důkazní prostředek, nebo věc, která může být předmětem exekuce.

Žadatelé se ve svém podání domáhají uplatnění institutu nařízení předběžného opatření ve smyslu ustanovení § 61 správního řádu ve věci odstranění pevné překážky na pozemní komunikaci, a to z důvodu umožnění vjezdu na účelovou komunikaci za účelem zajištění dopravní obsluhy k vlastní nemovitosti. Silniční správní úřad pod pojmem „vjezd“ rozumí zajištění bezpečného pohybu motorového vozidla, kdy za běžný rozměr vozidla je možné považovat rozměr dvoustopého vozidla šířky cca 2,25 m a délky cca 6 m. Dopravní obsluhou ve smyslu ustanovení § 15 odst. 3 vyhlášky č. 30/2001 Sb., se rozumí vozidla zajišťující zásobování nebo lékařské, opravárenské, údržbářské, komunální a podobné služby a dále vozidla s označením vozidla přepravující osoby ZTP, vozidla taxislužby a vozidla, jejichž řidiči, popřípadě provozovatelé mají v místě bydliště, sídlo nebo garáž.

Ustanovení § 61 správního řádu se vztahuje na nařízení předběžného opatření příslušným správním orgánem v odůvodněných případech. V dané věci je tedy odůvodněno odstranění pevné překážky v případě, kdy pevná překážka neumožňuje příjezd a přístup k nemovitosti vlastníka či v obecné rovině dopravní obsluhy v oblasti za touto pevnou překážkou. V daném případě jsou naplněny skutkové znaky umístění pevné překážky. Dle výše zmíněného místního šetření bylo zjištěno, že na pozemku par. č. ■■■■■ v katastrálním území Ráj, se nachází dřevěná závora, která svým umístěním umožňuje pouze přístup k pozemkům žadatelů. Zjištěním potvrzuje silniční správní úřad, že se v daném případě nejedná o dopravní značení a zařízení, ale jedná se o předmět tvořící pevnou překážku. Zároveň však také konstatuje, že pro definitivní prokázání, zda se jedná o pevnou překážku, na jejíž umístění je nutné vydání povolení příslušného silničního správního úřadu, je nutné prokázání skutečnosti, zda se v daném případě jedná o pozemní komunikaci, na kterou se vztahují ustanovení zákona o pozemních komunikacích. Bez prokázání této skutečnosti není možné na danou záležitost pohlížet jako na umístění pevné překážky.

V první části předmětného podání se žadatelé domáhají odstranění pevné překážky z veřejně přístupné účelové komunikace. Jak již bylo konstatováno v předchozí části odůvodnění tohoto rozhodnutí, není možné v daném případě rozhodnout o návrhu (podnětu) na odstranění pevné překážky, ačkoliv tato materiálně a vzhledově naplňuje svou definici, bez prokázání jejího umístění na pozemní komunikaci definované v zákoně o pozemních komunikacích. Rovněž tak je nutno posuzovat obsah podání žadatelů, ve kterém se domáhají u příslušného silničního správního úřadu konstatování, že se na pozemku parc. č. ■■■■■ v katastrálním území Ráj nachází veřejně přístupná účelová komunikace.

K nařízenému neveřejnému ústnímu jednání, které se konalo dne 30.04.2014 v době od 15:00 do 16:55 hodin se dostavil pan [REDAKCE] a paní [REDAKCE], oba zastoupeni na základě plné moci ze dne 30.04.2014 JUDr. Tomášem Chlebikem, advokátem, zapsaným u ČAK pod č. 1302, se sídlem Karola Šliwky 621/5, 733 01 Karviná-Fryštát, který byl taktéž přítomen. Dále se dostavil pan [REDAKCE] a pan [REDAKCE] bytem [REDAKCE], který byl k zastupování na tomto jednání zmocněn paní [REDAKCE], a to na základě plné moci ze dne 30.04.2014. Z tohoto jednání pořídil silniční správní úřad zvukový záznam, který je součástí spisu.

Na základě podání (podnětu) žadatelů pristoupil silniční správní úřad z moci úřední k posouzení předběžné otázky, a to zda se na předmětném pozemku nachází účelová komunikace, což je pozemní komunikace (jedna ze čtyř kategorií dle ustanovení § 2 odst. 2 písm. d) zákona o pozemních komunikacích), která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi. Z výkladu tohoto ustanovení vyplývá, že typickým příkladem účelové komunikace jsou polní a lesní cesty, které nemají charakter stavby a vznikly například vyježděním cesty na poli. **Součástí zkoumání silničního správního úřadu v této předběžné otázce je charakter případné účelové komunikace, a to zda se v daném případě jedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci či o účelovou komunikaci neveřejnou.**

Silniční správní úřad vychází ze skutečnosti, že vznik veřejně přístupné účelové komunikace „ze zákona“ je podmíněn současným splněním **všech těchto znaků:**

1. Existující dopravní cesta.
2. Zákonný účel.
3. Souhlas vlastníka s obecným užíváním.
4. Nezbytná komunikační potřeba.

První znak je bezpochyby naplněn, protože zřetelnost cesty je v terénu zcela patrná, což je zřejmé z fotodokumentace pořízené v rámci místního šetření ze dne 03.02.2014. U zjištěné cesty, která je součástí pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Ráj, se z větší části jedná o zpevněnou plochu s bezprašným povrchem. **Silniční správní úřad nezpochybňuje ani naplnění druhého znaku splněním zákonného účelu,** který je vymezen ustanovení § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, protože předmětný pozemek opravdu slouží ke spojení nemovitostí s místní komunikací (ul. Podlesí).

Při posuzování naplnění 3. a 4. výše uvedeného znaku silniční správní úřad vychází z právního názoru Nejvyššího správního soudu, který ve svém rozhodnutí č.j.: 2 As 44/2011 ze dne 16.05.2011 uvádí, že k omezení vlastnického práva bez projevené vůle vlastníka lze veřejnoprávními prostředky pristoupit pouze ve veřejném zájmu, na základě zákona a za náhradu. Zákon o pozemních komunikacích výslovně nepočítá s poskytnutím náhrady za omezení vlastnického práva v důsledku zřízení veřejně přístupné účelové pozemní komunikace. V takovém případě je možné vlastnické právo bez dalšího omezit výhradně **se souhlasem vlastníka** nemovitosti, na které se komunikace nachází. V tomto rozsudku dále Nejvyšší správní soud uvádí, že **předmětem zkoumání** v každém konkrétním případě bude, **zda byl skutečně souhlas vlastníka udělen.** Přitom by mělo platit, že **v případě pochybností** o existenci souhlasu je třeba rozhodnout **ve prospěch vlastníka.** Pokud jde o pozemní komunikaci na soukromém pozemku, vychází silniční správní úřad ze skutečnosti, že se do prokázání opaku nejedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, tedy z „presumpce existence soukromé cesty“.

V rámci části týkající se navrhování důkazů, předložení jiných návrhů a vyjádření stanovisek předložil zmocněný zástupce paní [REDAKCE] kopii rozhodnutí o přípustnosti stavby dvojgaráže na pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Ráj, které vydal MěNV Karviná dne 14.02.1973 pod č.j.: ÚPA 1311/73-Pb panu [REDAKCE] s odkazem na stanovenou podmínku č. 7 tohoto rozhodnutí ve znění (citace kurzívou): „Příjezd ke garážím bude po stávající místní cestě, částečně přes pozemek, který je ve spoluvlastnictví [REDAKCE]. Spoluvlastník je se stavebním záměrem obeznámen a písemně souhlasí s provedením příjezdu ke stavbě garáží.“ Silniční správní úřad z tohoto dovozuje, že písemný souhlas, který byl vydán předchůdci dnešních vlastníků – [REDAKCE] (nyní [REDAKCE]) v rámci řízení o přípustnosti stavby dvojgaráže, se vztahuje právě k části pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Ráj a i když není v současné době fyzicky k dispozici, tak byl tehdy (v roce 1972 či 1973) zcela určitě doložen žadatelem (p. [REDAKCE]) povolujícím orgánem (Odbor územního plánování a architektury Městského národního výboru Karviná). Podobný souhlas od předchozích nebo stávajících vlastníků pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Ráj, s přístupem a příjezdem po tomto pozemku na nemovitosti ve vlastnictví žadatelů, nebyl v rámci tohoto řízení předložen.

V rámci předmětného ústního jednání žadatelé uvedli, že ke vzniku účelové komunikace a tedy i důvodu k jejímu používání, může dojít i konkludentně, což odvozují z předchozího téměř padesátiletého užívání.

Silniční správní úřad k tomuto tvrzení přistupuje ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j.: 1 As 76/2009 ze dne 22.12.2009 kde je uvedeno, že **konkludentní souhlas s veřejným užíváním účelové komunikace nelze bez dalšího vyvodit z toho, že vlastník pozemku nebo jeho právní předchůdce účelovou komunikaci neoplotili nebo neoznačili jako soukromý pozemek se zákazem vjezdu.** Silniční správní úřad je toho názoru, že vlastníci pozemku většinou nemá žádný důvod předem vylučovat veřejné (obecné) užívání své soukromé cesty, protože veřejné užívání svého pozemku vůbec nepředpokládá a navíc obvykle nemůže občasnému užití soukromé cesty třetími osobami zabránit, přičemž technické řešení, které zcela zamezí neoprávněnému užívání jeho pozemku, bývá mnohdy složité a finančně náročné.

V této souvislosti považuje silniční správní úřad za podstatné zmínit i dříve zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu (č.j.: 2 As 44/2011 ze dne 16.05.2011), který se zabývá **otázkou nezbytné komunikační potřeby.** Zde je uvedeno, že pokud má silniční správní úřad existenci či neexistenci účelové pozemní komunikace deklarovat, musí mj. zohlednit nutnost omezení vlastnických práv. Aby mohlo dojít k deklaraci existence veřejné přístupové účelové pozemní komunikace, **musí být dostatečným způsobem zjištěn veřejný zájem na obecném užívání** takové komunikace, nikoli veřejný zájem na „soukromém“ užívání. Silniční správní úřad tedy posuzuje komunikační potřebu veřejnosti, nikoli individuální potřebu konkrétního vlastníka nemovitosti nebo určitého okruhu těchto vlastníků. Silniční správní úřad je toho názoru, že nezbytná komunikační potřeba omezeného okruhu osob nemůže být důvodem pro naprosto zásadní omezení vlastnického práva, ke kterému by došlo v případě existence veřejnoprávního oprávnění užívat pozemní komunikaci obecným způsobem. K prosazení individuálních zájmů vlastníka (vlastníků) nemovitostí a osob, které svá užívací práva od jejich vlastnických práv odvozují, dotýkajících se zájmů jiného vlastníka nemovitostí, jsou určeny jiné právní prostředky.

Na základě výše uvedeného silniční správní úřad dospěl k závěru, že v případě pozemku parcelní č. [REDAKCE] v katastrálním území Ráj **neshledal existenci skutečné potřeby předem neomezeného okruhu uživatelů (veřejnosti) užívat tento pozemek k dopravním účelům,** ale pouze individuální potřebu konkrétních vlastníků nemovitostí – účastníků řízení, respektive zájem předem omezeného okruhu uživatelů, **což vylučuje vznik veřejně přístupné účelové komunikace na tomto pozemku.** Z doložených skutečností v průběhu řízení vyplývá existence komunikace (cesty) na předmětném pozemku. Současně je zřejmé, že ji nelze v žádném případě přiznat charakter veřejně přístupné

pozemní komunikace tvořící nezbytnou komunikační spojnicí, neboť slouží a vždy sloužila jen omezenému okruhu vlastníků okolních nemovitostí. **Konkrétně lze uvést, že cesta na pozemku parcelní č. [REDAKCE] v katastrálním území Ráj slouží pro přístup a příjezd pouze ke třem rodinným domům s příslušenstvím (zahrada, garáž, pole).** Tato příjezdová cesta nikdy nesloužila k uspokojení nezbytné komunikační potřeby veřejnosti.

Silniční správní úřad dospěl po posouzení předběžné otázky o existenci a charakteru pozemní komunikace k závěru, že v případě příjezdové cesty na pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Ráj nebyly naplněny podmínky pro vznik veřejně přístupné účelové komunikace. Příjezdovou cestu vždy užíval pouze uvedený uzavřený okruh osob, nikoliv veřejnost, jelikož vlastníci předmětného pozemku s cestou buď udělili výslovný souhlas konkrétním osobám, nebo užívání konkrétními osobami „tolerovali“. Vzhledem k této skutečnosti pak neměli potřebu bránit případnému užívání svého pozemku jinými osobami. **V daném případě tedy nelze ze strany silničního správního úřadu nařídit odstranění pevné překážky, proto bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.**

Žadatelé na ústním jednání dne 30.04.2014 poukázali na skutečnost, že se na pozemku parcelní č. [REDAKCE] v katastrálním území Ráj nachází sloup veřejného osvětlení, jehož vlastníkem je statutární město Karviná, umístěný na žádost pana [REDAKCE], jehož existence má prokázat charakter komunikace jako veřejně přístupné. Na základě uvedené skutečnosti, kdy účastníci řízení navrhli důkazy týkající se existence či neexistence sloupu veřejného osvětlení majícího vztah k charakteru pozemní komunikace, doplnil silniční správní úřad spis o vyjádření majitele předmětného sloupu veřejného osvětlení tj. statutárního města Karviné. Písemně se dotázal dopisem v podobě žádosti o součinnost ze dne 02.05.2014 pod čj.: MMK/062624/2014 údajného vlastníka sloupu veřejného osvětlení - statutárního města Karviná, zastoupeného Magistrátem města Karviné, Odborem majetkovým, Fryštátská 72/1, 733 24 Karviná-Fryštát. Tento odbor následně písemným sdělením ze dne 13.05.2014 pod čj.: MMK/063425/2014 potvrdil umístění 1 ks svítidla na stávajícím sloupu na pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Ráj v srpnu 2012. V tomto svém sdělení mj. dále uvádí (citace kurzívou): „*Pokud se týká umístování veřejného osvětlení na území města Karviná, není realizováno výhradně na místních a veřejně přístupných účelových komunikacích.*“

Žadateli namítanou souvislost, kdy umístění veřejného osvětlení na soukromém pozemku má dokazovat existenci veřejně přístupné účelové komunikace na osvětlovaném soukromém pozemku, **silniční správní úřad neshledal.** Veřejné osvětlení je budováno obcí za účelem osvětlení veřejného prostranství, po kterém se pohybují občané. Z důvodu zabránění zranění osob nebo vzniku jiných škod lze část veřejného osvětlení umístit třeba i na soukromý pozemek, který je používán pro přístup a příjezd k několika nemovitostem. Silniční správní úřad je přesvědčen, že se i v daném případě jedná o zcela legitimní rozhodnutí samosprávy, které **je pro vedené správní řízení zcela irelevantní.**

Silniční správní úřad vydal dne 13.06.2014 rozhodnutí čj.: MMK/080925/2014, kde ve výrokové části mimo jiné uvedl (citace kurzívou): „*...nenařizuje odstranění pevné překážky fyzickým osobám [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a [REDAKCE], nar. [REDAKCE], oba bytem [REDAKCE], [REDAKCE], kteří jsou vlastníci účelové komunikace veřejně nepřístupné na pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Ráj...*“ Odvolání proti uvedenému rozhodnutí silničního správního úřadu bylo žadateli podáno dne 01.07.2014. Silniční správní úřad vydal dne 04.07.2014 vyrozumění o podaném odvolání a vyzval k vyjádření zmocněného zástupce účastníků řízení - [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a [REDAKCE], nar. [REDAKCE], oba bytem [REDAKCE]. Vyjádření tohoto zástupce k podanému odvolání ze dne 11.07.2014 bylo silničnímu správnímu orgánu doručeno dne 14.07.2014. Včas podané odvolání bylo spolu s úplným spisovým materiálem postoupeno dne 18.07.2014 odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí o odvolání.

Dne 16.09.2014 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno rozhodnutí čj.: MSK 122016/2014 ze dne 15.09.2014, kterým odvolací správní orgán zrušil rozhodnutí silničního správního úřadu

čj.: MMK/080925/2014 ze dne 13.06.2014 a věc vrátil k novému projednání. Důvodem, který vedl odvolací správní orgán k tomuto rozhodnutí je zejména zavádějící výrok rozhodnutí, kdy k tomu tento orgán uvádí (citace kurzívou): „*Formulace výrokové části vytváří dojem, že se předmětná pozemní komunikace nachází v uzavřeném (oploceném) prostoru nebo areálu.*“ Současně ještě na jiném místě uvedl (citace kurzívou): „*Rozhodnutí ve věci je jasné a srozumitelné v případě, že je výroková část rozhodnutí v souladu s odůvodněním.*“

Silniční správní úřad následně vydal oznámení ze dne 30.09.2014, které zaslal účastníkům řízení. V tomto oznámení mimo jiné sdělil, že již nebude v dané věci nařizovat nové ústní jednání a účastníci řízení jsou do vydání rozhodnutí oprávněni k úkonům dle ustanovení § 36 správního řádu.

Silniční správní úřad tak, dle odůvodnění rozhodnutí odvolacího správního orgánu, jehož názorem je prvoinstanční správní orgán povinen se řídit, přistoupil k vydání nového rozhodnutí v dané věci. Vydal tedy dne 29.10.2014 rozhodnutí pod čj.: MMK/152248/2014, kde ve výrokové části uvedl, že nevyhovuje podané žádosti a toto v další části předmětného rozhodnutí odůvodnil. Odvolání proti uvedenému rozhodnutí silničního správního úřadu bylo žadateli podáno dne 21.11.2014. Silniční správní úřad vydal dne 28.11.2014 vyrozumění o podaném odvolání a vyzval k vyjádření zmocněného zástupce účastníků řízení - [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a [REDAKCE], nar. [REDAKCE], oba bytem [REDAKCE]. Vyjádření tohoto zástupce k podanému odvolání ze dne 08.12.2014 bylo silničnímu správnímu orgánu doručeno dne 08.12.2014. Včas podané odvolání bylo spolu s úplným spisovým materiálem postoupeno dne 15.12.2014 odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí o odvolání.

Dne 12.02.2015 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno rozhodnutí čj.: MSK 21682/2015 ze dne 11.02.2015, kterým odvolací správní orgán zrušil rozhodnutí silničního správního úřadu čj.: MMK/152248/2014 ze dne 29.10.2014 a věc vrátil k novému projednání. Důvodem, který vedl odvolací správní orgán k tomuto rozhodnutí je jeho konstatování, že silniční správní úřad nerespektoval právní názor odvolacího správního orgánu uvedený v jeho rozhodnutích. Taktéž spatřuje pochybení silničního správního úřadu v tom, že ten důkazy pouze vypočítává a nevyvozuje z nich závěry nezbytné pro své rozhodnutí, čímž vydané rozhodnutí nespĺňuje zákonné požadavky zejména v obsahu jeho odůvodnění.

Silniční správní úřad následně vydal oznámení ze dne 05.03.2015, které zaslal účastníkům řízení. V tomto oznámení mimo jiné sdělil, že již nebude v dané věci nařizovat nové ústní jednání a účastníci řízení jsou do vydání rozhodnutí oprávněni k úkonům dle ustanovení § 36 správního řádu. Účastníci řízení svého práva nevyužili a silniční správní úřad vydal dne 05.05.2015 rozhodnutí pod čj.: MMK/069278/2015. Odvolání proti uvedenému rozhodnutí silničního správního úřadu bylo žadateli podáno dne 05.06.2015. Silniční správní úřad vydal dne 08.06.2015 vyrozumění o podaném odvolání a vyzval k vyjádření zmocněného zástupce účastníků řízení - [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a [REDAKCE], nar. [REDAKCE], oba bytem [REDAKCE]. Vyjádření tohoto zástupce k podanému odvolání bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno dne 10.06.2015. Včas podané odvolání bylo spolu s úplným spisovým materiálem postoupeno dne 18.06.2015 odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí o odvolání.

Dne 07.08.2015 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno rozhodnutí čj.: MSK 100134/2015 ze dne 05.08.2015, kterým odvolací správní orgán zrušil rozhodnutí silničního správního úřadu čj.: MMK/069278/2015 ze dne 05.05.2015 a věc vrátil k novému projednání. Důvodem, který vedl odvolací správní orgán k tomuto rozhodnutí je jeho konstatování, že rozhodnutí silničního správního úřadu bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, protože nebyla splněna podmínka řádného doručení. Konkrétně uvedl, že [REDAKCE], který převzal písemnost adresovanou [REDAKCE], není osobou zmocněnou ani zákonným zástupcem. Taktéž namítá, že místo zjištění existence skutečné potřeby předem neomezeného okruhu uživatelů (veřejnosti) užívat určitý pozemek k dopravním účelům, což je úkolem silničního správního úřadu, se tento ve skutečnosti zabývá

otázkou, zda konkrétní vlastník (skupina vlastníků) má ještě jinou možnost příjezdu a příchodu ke své nemovitosti.

Silniční správní úřad následně vydal oznámení ze dne 12.08.2015, které zaslal účastníkům řízení. V tomto oznámení mimo jiné sdělil, že již nebude v dané věci nařizovat nové ústní jednání a účastníci řízení jsou do vydání rozhodnutí oprávněni k úkonům dle ustanovení § 36 správního řádu. Dne 24.08.2015 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno vyjádření JUDr. Chlebika, zmocněného zástupce účastníků řízení – manž. [REDAKCE].

Silniční správní úřad dne 28.08.2015 reklamoval u České pošty způsob doručení zásilky - svého rozhodnutí ze dne 05.05.2015, které bylo adresováno panu [REDAKCE] a dne 22.05.2015 tuto zásilku od doručovatelky převzal pan [REDAKCE]. Česká pošta v oznámení o výsledku reklamačního řízení ze dne 03.09.2015 uvedla, že předmětnou zásilku převzal oprávněný příjemce dne 22.05.2015 s tím, že číslo průkazu příjemce se na dodejky nepíše, protože se jedná o údaj, který je pro poštu. K tomuto oznámení byl přiložen druhopis dodejky (duplikát) a vydávací doklad – potvrzení o převzetí zásilky, který je podepsán oprávněným příjemcem panem [REDAKCE], který je zmocněn svým otcem k přebírání zásilek. Nutno dodat, že i dvě předchozí rozhodnutí převzal dne 20.06.2014 a 11.11.2014 místo pana [REDAKCE] jeho syn pan [REDAKCE] a pochybnost o splnění podmínky řádného doručení nebyla ze strany odvolacího správního orgánu vznesena. Uvedený účastník řízení evidentně nebyl krácen na svých právech a z jeho postupu v řízení, kdy následně podal odvolání, je zcela zřejmé, že mu písemnost (zásilka) byla vždy doručena, a to prostřednictvím jim zmocněné osoby. Po uvedeném prošetření silniční správní úřad přistoupil k vydání tohoto rozhodnutí.

SHRNUTÍ:

Ve věci naplnění znaků účelové komunikace veřejně přístupné silniční správní úřad uvádí, že z výše uvedeného je možno dovodit, že první dva znaky „EXISTUJÍCÍ DOPRAVNÍ CESTA“ a „ZÁKONNÝ ÚČEL“ jsou naplněny. Silniční správní úřad ze zjištěných podkladů nemůže na podmínky „SOUHLAS VLASTNÍKA“ a „NEZBYTNÁ KOMUNIKAČNÍ POTŘEBA“ bez pochybnosti odpovědět souhlasně. V případě souhlasu vlastníka své pochybnosti opírá mimo jiné i o doklad předaný žadateli, ze kterého je zřejmé, že již v roce 1973 předchozí spoluvlastníci dali svůj souhlas s užíváním pozemku za účelem příjezdu ke garážím. Přitom by mělo platit, že v případě pochybností o existenci souhlasu je třeba rozhodnout ve prospěch vlastníka.

V souladu se zásadou proporcionality musí být míra a rozsah omezení přiměřené ve vztahu k cíli, který omezení sleduje, a ve vztahu k prostředkům, jimiž je omezení dosahováno. Aby mohlo dojít k deklaraci existence konkrétní veřejně přístupné účelové komunikace, musí být dostatečným způsobem zjištěn veřejný zájem na obecném užívání takové komunikace. V případě příjezdové cesty na pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Ráj nebyla silničním správním úřadem shledána skutečná komunikační potřeba veřejnosti (všech), jedná se tedy zcela nepochybně o komunikaci, která nepodléhá režimu zákona o pozemních komunikacích.

Je možné dospět k obecnému závěru, že k omezení vlastnického práva zřízením veřejně přístupné účelové komunikace je - vedle naplnění pojmových znaků účelové pozemní komunikace – vyžadován souhlas vlastníků a nezbytná komunikační potřeba (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 2 As 84/2010 - 128); v takovém případě je možné přistoupit ke zřízení účelové pozemní komunikace bez toho, aby bylo nutné poskytnout vlastníkovu náhradu za omezení jeho vlastnického práva. Pokud však souhlas vlastníka se zřízením veřejně přístupné účelové komunikace dán není, případně jsou-li o vydání tohoto souhlasu důvodné pochybnosti, je možné deklarovat existenci takové komunikace - jsou-li naplněny její zákonem stanovené znaky a je-li dostatečným způsobem zjištěna nezbytná komunikační potřeba – pouze v případě, že je vlastníkovu za takové omezení vlastnického práva poskytnuta odpovídající náhrada (čl. 11 odst. 4 Listiny).

Silniční správní úřad je toho názoru, že u komunikace, o jejímž charakteru se vede spor, nedošlo ke zjištění nutné a nenahraditelné komunikační potřeby, proto se vůbec nejedná o komunikaci v režimu zákona o pozemních komunikacích. Předmětná komunikace je tedy v dispozici svého vlastníka; fakticky již tedy není možné hovořit o dopravní cestě určené k užití vozidly a chodci, neboť o dalším užití této komunikace (včetně jejího event. zrušení) rozhoduje její vlastník sám. V této souvislosti silniční správní úřad konstatuje, že původní „pevná překážka“ v podobě dřevěné závory, která se dala snadno nadzvednout nebo posunout, je v současné době nahrazena napevno nainstalovanou uzamykatelnou bránou a brankou a **žadatelé již zhruba dva měsíce používají** bez jakýchkoliv stavebních úprav **přístup a příjezd ke svým nemovitostem**, který byl silničním správním úřadem zjištěn a konstatován již při provedeném místním šetření dne 03.02.2014, a to po veřejně přístupné účelové komunikaci ul. Lomená a pozemku parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v katastrálním území Ráj.

Silniční správní úřad v dané věci postupoval objektivně při zachování všech zásad správního řízení. Všechny jemu dostupné důkazy posoudil jednotlivě a i ve vzájemných souvislostech a **rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí**. Při posuzování dané věci dospěl silniční správní úřad mimo jiné k závěru, že dožádání se přístupu a příjezdu k nemovitostem ve vlastnictví žadatelů je v rovině občanskoprávní.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat ve lhůtě do patnácti dnů ode dne jeho oznámení, a to k Odboru dopravy Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, podáním učiněným u Magistrátu města Karviné, Odbor rozvoje (ustanovení § 81 odst. 1, § 83 odst. 1, § 86 odst. 1 správního řádu). Odvolání musí splňovat náležitosti stanovené v § 82 správního řádu. Podané odvolání nemá odkladný účinek (§ 76 odst. 5 správního řádu). Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začne plynout následujícím dnem ode dne doručení písemnosti adresátovi (§ 40 odst. 1 písm. a) správního řádu).

Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a každý účastník řízení dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka. Pokud Vám nebude předmětná písemnost doručena poštovním doručovatelem přímo do vlastních rukou, ale ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu bude uložena u provozovatele poštovních služeb, potom se za den doručení považuje desátý den od tohoto uložení.

Pokud adresát odmítne převzetí písemnosti nebo neposkytne potřebnou součinnost nezbytnou k řádnému doručení, ačkoliv byl řádně poučen o právních důsledcích svého odmítnutí, pak se písemnost pokládá za doručenou dnem, kdy k neúspěšnému pokusu o doručení došlo (ust. § 24 odst. 4 správního řádu).

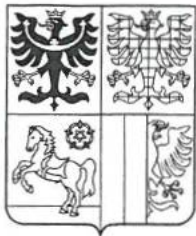

Ing. Lumír Marszalek
oprávněná úřední osoba
služební číslo 1763

Rozdělovník:

- [REDAKCE];
- JUDr. Tomáš Chlebič, Karola Šliwky 621/5, 733 01 Karviná-Fryštát.

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor dopravy
28. října 117, 702 18 Ostrava

Čj: MSK 8565/2016
Sp. zn.: DSH/29697/2015/Ros
0
Vyřizuje: Mgr. Jiří Rosa
Odbor: Odbor dopravy
Telefon: 595 622 587
Fax: 595 622 143
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 2016-01-18

STATUTÁRNÍ MĚSTO KARVINÁ		Vyřizuje: <i>Ma</i>
Magistrát města Karviné		Spis. zn.
Podatelna: 1		
Došlo: 20-01-2016		
Č. j. MK/008985/016		
Lísty: 3	Přílohy: 100	

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskosleského kraje v přenesené působnosti na základě ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a podle ust. § 40 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „silniční zákon“) na základě odvolání, které podali [redacted], nar. [redacted] a [redacted], nar. [redacted], oba bytem [redacted] (dále jen „odvolatelé“) přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Karviné, odboru rozvoje (dále jen „silniční správní úřad“) č. j. MMK/145067/2015 ze dne 23. 09. 2015, kterým ve věci návrhu na odstranění pevné překážky umístěné na účelové komunikaci na pozemku parc. č. [redacted] v katastrálním území Ráj, jehož spoluvlastníky jsou [redacted], nar. [redacted] a [redacted], nar. [redacted], oba bytem [redacted], silniční správní úřad nenařídil odstranění pevné překážky umístěné na pozemní komunikaci na pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. Ráj, a rozhodl takto:

Podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se napadené rozhodnutí č. j. MMK/145067/2015 ze dne 23. 09. 2015 **ruší** a věc **se vrací** silničnímu správnímu úřadu k novému projednání.

Odůvodnění

Dne 23. 01. 2014 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno podání, které odvolatelé nazvali Návrh na odstranění překážek. Uvádí zde, že někdy po 17. 01. 2014 byla na účelovou komunikaci na parcele číslo [redacted] v k. ú. Karviná-Ráj umístěno dopravní značení a umístěna pevná překážka v podobě zamykací brány. Odvolatelům je známo, že souhlas silničního správního úřadu k umístění dopravního značení ani pevné překážky na účelovou komunikaci nebyl vydán. Silniční správní úřad žádají, aby ve smyslu § 29 odst. 3 silničního zákona bylo úřadem nařízeno odstranění této překážky a aby silniční správní úřad konstatoval existenci účelové komunikace ve smyslu § 7 odst. 1 silničního zákona na parcele č. [redacted]. Zároveň žádají o nařízení předběžného opatření ve smyslu § 61 správního řádu uložením povinnosti umožnit vjezd na zmíněnou účelovou komunikaci za účelem spojení parcely č. [redacted] s místní komunikací. V domě na této parcele mají rovněž trvalé bydliště dvě osoby vysokého věku, které vyžadují každodenní péči odvolatelů. Doprava na lékařské vyšetření je umístěním pevné překážky znemožněno. Silniční správní úřad provedl dne 03. 02. 2014 místní šetření, v jehož průběhu

Zavedli jsme systém environmentálního řízení a auditu

tel.: 595 622 222
fax: 595 622 126
ID DS: 8x6bxsd

IČ: 70890692
DIČ: CZ70890692
Úřední hodiny Po a St 9.00–17.00; Út, Čt 9.00–14.30; Pá 9.00–13.00

Bankovní spojení: Česká spořitelna, a. s. – centrála Praha
č. účtu: 1650676349/0800

www.msk.cz

pořídil fotodokumentaci. Usnesením č. j. MMK/014436/2014 ze dne 03. 02. 2013 silniční správní úřad návrh na odstranění překážek odložil. Usnesení bylo odvolatelům dne 06. 02. 2014 doručeno do vlastních rukou. Dne 07. 02. 2014 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno odvolání proti vydanému usnesení. Rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy (dále jen „odvolací správní orgán“), č.j. MSK 47717/2014, sp. zn. DSH/5127/2014/Ros ze dne 04. 04. 2014 bylo usnesení zrušeno a věc byla vrácena silničnímu správnímu úřadu k projednání. Dopisem č. j. MMK/054709/2014 ze dne 17. 04. 2014 silniční správní úřad nařídil ústní jednání na den 30. 04. 2014. Dopisem č. j. MMK/071718/2014 ze dne 21. 05. 2014 silniční správní úřad oznámil účastníkům řízení, že jsou oprávněni seznámit se s doplněním spisu a vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí a určil jim k tomu lhůtu do 12. 06. 2014. Dne 13. 06. 2014 vydal silniční správní úřad rozhodnutí č.j. MMK/080925/2014, kterým odstranění pevné překážky nenařídil. Odvolatelé si písemnost vyzvedli na poštovním úřadu dne 20. 06. 2014 (██████████) resp. dne 24. 06. 2014 (██████████). Odvolání proti vydanému rozhodnutí bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno dne 01. 07. 2014. Rozhodnutím odvolacího správního orgánu bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla silničnímu správnímu úřadu vrácena k novému projednání. Dopisem č. j. MMK/141232/2014 ze dne 30. 09. 2014 silniční správní úřad oznámil účastníkům řízení, že bylo zrušeno jeho rozhodnutí. Současně je upozornil na to, že nenastaly žádné nové skutečnosti, a proto nebude nové ústní jednání nařízeno. Dne 29. 10. 2014 vydal silniční správní úřad rozhodnutí č. j. MMK/152248/2014, kde ve výroku uvádí, že „nevyhovuje žádosti“. Odvolatelům bylo rozhodnutí doručeno ve dnech 07. 11. 2014 (██████████) a 11. 11. 2014 (██████████). Dne 21. 11. 2014 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno odvolání proti jeho rozhodnutí. Rozhodnutím odvolacího správního orgánu č. j. MSK/21682/2015 ze dne 11. 02. 2015 sp. zn. DSH/33029/2014/Ros bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla silničnímu správnímu úřadu vrácena k novému projednání. Dopisem č. j. MMK/037277/2015 ze dne 06. 03. 2015 silniční správní úřad oznámil účastníkům řízení, že nenastaly žádné nové skutečnosti, spis nebyl doplňován a účastníci řízení mají možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Rozhodnutím č. j. MMK/069278/2015 ze dne 05. 05. 2015 silniční správní úřad nenařídil odstranění pevné překážky umístěné na pozemní komunikaci na pozemku parc. č. ████████ v k. ú. Ráj. Dne 05. 06. 2015 Bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno odvolání proti jeho rozhodnutí. Rozhodnutím odvolacího správního orgánu č. j. MSK 100134/2015 ze dne 05. 08. 2015 DSH/16424/2015/Ros bylo rozhodnutí zrušeno a věc byla silničnímu správnímu úřadu vrácena k novému projednání. Dopisem č. j. MMK/125405/2015 ze dne 12. 08. 2015 silniční správní úřad oznámil účastníkům řízení, že bylo zrušeno jeho rozhodnutí. Současně je upozornil na to, že nenastaly žádné nové skutečnosti, a proto nebude nové ústní jednání nařízeno. Dne 23. 09. 2015 vydal silniční správní úřad rozhodnutí č. j. MMK/145067/2015, kterým nenařídil odstranění pevné překážky umístěné na pozemku parc. č. ████████ v k. ú. Ráj. Rozhodnutí bylo odvolatelům doručeno dne 09. 10. 2015. Dne 23. 10. 2015 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno odvolání proti jeho rozhodnutí.

Odvolatelé zde uvádějí, že vznik účelové komunikace probíhá zpravidla živelně, tedy dlouhodobým užíváním, a k jejímu vzniku není potřeby žádný akt orgánu státní správy ani zápis v katastru nemovitostí. Pro její vznik je však potřeba naplnit všechny její znaky. V projednávané věci silniční správní úřad vyslovuje pochybnosti nad tím, zda byl udělen souhlas vlastníka nemovitosti, na které se veřejná komunikace nachází. V rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As/2009 ze dne 22. 12. 2009 soud judikoval, že souhlas vlastníka se zřízením účelové komunikace nemusí být projevem výslovně, obvykle totiž půjde o souhlas vyjádřený konkludentně. Pokud vlastník v minulosti nevyslovil kvalifikovaný nesouhlas, jde o veřejně přístupnou komunikaci vzniklou ze zákona. Komunikace, jež byla jako veřejná cesta užívána od nepaměti z naléhavé komunikační potřeby, je veřejně přístupnou účelovou komunikací. Právní předchůdci odvolatelů a odvolatelé osobně tuto cestu používali k příjezdu k nemovitosti již desítky let, stejně jako poštovní služby, nájemce garáže a další vlastníci přilehlých nemovitostí. Že se jedná o účelovou pozemní komunikaci lze dovodit dále i z rozhodnutí o přípustnosti stavby dvojgaráže. Z rozhodnutí o přípustnosti stavby dvojgaráže rovněž vyplývá, že stávající místní cesta byla částečně

tvořena předmětným pozemkem. Silniční správní úřad argumentuje tím, že vlastníci poskytli konkludentní souhlas s užíváním cesty, ale nikoliv neomezenému okruhu osob, tj. že cesta nebyla věnována veřejnému užívání. Tento argument však nemůže obstát. Není rozhodující, zda cestu fakticky užívá neomezený okruh osob, ale to, zda vlastník cesty předem vyloučil její veřejné (obecné) užívání – např. závazkovým právním vztahem, legálním zbudováním uzamykatelné závory, kdy poskytne klíče toliko omezenému okruhu osob apod. Odvolatelé dále citují usnesení Ústavního soudu I. ÚS 353/98 ze dne 22. 11. 1999, kde soud uvádí, že *zájmem společnosti je v tomto případě umožnit vlastníkovu stavbu, vybudovanou na základě stavebního povolení, její další nerušené užívání*. Veřejné osvětlení je budováno obcí za účelem osvětlení veřejného prostranství, po kterém se pohybují občané. Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích v § 34 uvádí, že veřejná prostranství jsou mimo jiné i další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. Je-li tedy pozemek veřejným prostranstvím, nelze současně tvrdit, že slouží jen omezenému okruhu vlastníků. Jelikož se jedná o cestu, nezbytnou pro dopravní obsluhu či obhospodařování konkrétní nemovitosti odvolatelů, je splněn i poslední znak, a to nutná komunikační potřeba. K variantě přístupu a příjezdu přes parcely č. [REDAKCE] a [REDAKCE] odvolatelé uvádějí, že z parcely č. [REDAKCE] v úrovni pozemku odvolatelů (parcely č. [REDAKCE]) není možné odbočit, jelikož je v této úrovni obrubník, za kterým je cca 50 cm sráz. Vyžadovalo by to stavební úpravy na cizích pozemcích, které by se dotkly parcel č. [REDAKCE] a [REDAKCE]. Konstatování silničního správního úřadu, že je tento příjezd morovými vozidly již dva měsíce používán, nevyplývá z žádných provedených důkazů, neboť jediné co mohl silniční správní úřad shledat je to, že se na tomto pozemku nachází travnatý porost. Byl-li proveden jiný důkaz, tak došlo k porušení § 51 odst. 2 správního řádu, neboť odvolatelé nebyli o provádění důkazu vyrozuměni. Odvolatelé rovněž citují názor Veřejného ochránce práv na posuzování nutné komunikační potřeby. Vzhledem k tomu, že účelová komunikace na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Ráj vznikla již v minulosti (nejpozději dnem vydání rozhodnutí o přípustnosti stavby dvojgaráže) a tento její režim trvá, měl být pouze deklaratorně potvrzen. Dle odvolatelů jsou splněny všechny zákonem požadované podmínky, přičemž absenci některých silniční správní úřad nerozporoval a ani u zbylých nekonstatoval jejich neexistenci, nýbrž pouze uvádí, že na ně nemohl bez pochybností odpovědět souhlasně. Sám silniční správní úřad ve výroku uvádí, že nenařizuje odstranění pevné překážky umístěné na pozemní komunikaci na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Ráj, kdy tímto výrokem konstatoval, že se na předmětném pozemku pozemní komunikace nachází. V závěru odvolání navrhuje odvolatelé, aby silniční správní úřad své rozhodnutí změnil a nařídil odstranění pevné překážky ze zmíněné účelové komunikace.

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací správní orgán“) přezkoumal napadené rozhodnutí po skutkové i právní stránce a na jeho základě dospěl k těmto závěrům.

Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává **soulad** napadeného **rozhodnutí a řízení**, které vydání rozhodnutí předcházelo, **s právními předpisy**. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, se nepřihlíží. Podle ust. § 141 odst. 9 správního řádu ve sporném řízení odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání.

Odvolatelé namítají, že konstatování silničního správního úřadu, že je tento příjezd morovými vozidly již dva měsíce používán, nevyplývá z žádných provedených důkazů, neboť jediné co mohl silniční správní úřad shledat je to, že se na tomto pozemku nachází travnatý porost. Byl-li proveden jiný důkaz, tak došlo k porušení § 51 odst. 2 správního řádu, neboť odvolatelé nebyli o provádění důkazu vyrozuměni.

Podle ust. § 4 odst. 3 a 4 správního řádu správní orgán s dostatečným předstihem uvědomí dotčené osoby o úkonu, který učiní, je-li potřebné k hájení jejich práv a neohrozí-li to účel úkonu. Správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy. Podle ust. § 51 odst. 2 správního řádu musí být účastníci včas vyrozuměni o provádění důkazů mimo ústní jednání, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Tuto **povinnost** nemá správní orgán vůči účastníkovi, který se vzdal práva účasti při dokazování.

Podle ust. § 51 odst. 1 správního řádu lze k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které **nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy**. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.

Silniční správní úřad v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že žadatelé již zhruba dva měsíce používají bez jakýchkoliv stavebních úprav přístup a příjezd ke svým nemovitostem z ulice Lomená a dále přes pozemky parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v k. ú. Ráj. Odvolatelé však namítají, že to silniční správní úřad ničím nedokládá.

Ve spisové dokumentaci jsou založeny fotografie, které mají tuto okolnost prokazovat. Je zde dále připojen snímek pozemkové mapy, který určuje místo a směr pořízení fotografií. Na snímku pozemkové mapy je uvedeno datum 02. 11. 2015.

Silniční správní úřad tím dodatečně (po podaném odvolání) prokazuje své tvrzení, že *žadatelé již zhruba dva měsíce používají bez jakýchkoliv stavebních úprav přístup a příjezd z ul. Lomená přes pozemky parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v k. ú. Ráj.*

Takový postup je nepřijatelný a rozpor s ust. § 4 a § 51 je zcela zřejmý.

Silniční správní úřad v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že *v případě souhlasu vlastníka své pochybnosti opírá mimo jiné i o doklad předaný žadateli, ze kterého je zřejmé, že již v roce 1973 předchozí vlastníci dali svůj souhlas s užíváním pozemku za účelem příjezdu ke garážím. Přitom by mělo platit, že v případě pochybností o existenci souhlasu je třeba rozhodnout ve prospěch vlastníka.*

Odvolací správní orgán již ve svém předchozím rozhodnutí uvedl, že se jedná o pouhé **nedoložené tvrzení**, o kterém se hovoří v rozhodnutí MěNV Karviná č. j. ÚPA 1311/73-Pb ze dne 14. 02. 1973 o přípustnosti stavby dvojgaráže na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Ráj. Je zde uvedeno, že příjezdní cesta k této novostavbě má částečně vést po pozemku, který je spoluvlastnictvím [REDAKCE], bytem [REDAKCE]. Spoluvlastník je se stavebním záměrem obeznámen a písemně souhlasí s provedením příjezdu ke stavbě garáží.

Přestože silniční správní úřad v odůvodnění rozhodnutí několikrát uvádí, že je vázán právním názorem odvolacího správního orgánu, trvá na svém závěru, že byl tento souhlas udělen. Podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění rozhodnutí uvedou mimo jiné **úvahy**, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí. **Odvolací správní orgán by proto očekával, že silniční správní úřad posoudí, o jaký druh souhlasu se jednalo, pokud bychom akceptovali tvrzení ve shora uvedeném rozhodnutí. V situaci, kdy silniční správní úřad posuzuje odvolateli namítaný konkludentní souhlas s veřejným (obecným) užíváním předmětné cesty, jde o otázku zásadní.**

Ve svém předchozím rozhodnutí odvolací správní orgán uvedl, že zájem města na vybudování veřejného osvětlení je zcela pochopitelný. Veřejné osvětlení slouží primárně k osvětlení veřejného prostranství, po kterém se pohybují jeho občané. Osvětlení má zabránit zranění občanů či vzniku jiných škod. Ze stejného důvodu lze

nepochybně umístit část veřejného osvětlení na soukromý pozemek, který slouží jako příjezd a přístup k několika domům. Jedná se o zcela legitimní rozhodnutí samosprávy, které je pro vedené správní řízení zcela irelevantní. Odvolatelé nyní argumentují tím, že zákon č. 128/2000 Sb., o obcích v § 34 uvádí, že veřejná prostranství jsou mimo jiné i další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.

Dle názoru odvolacího správního orgánu je zásadní právě to, že nějaký prostor **slouží obecnému užívání**. Tato skutečnost je **rozhodující** pro jeho zařazení do veřejného prostranství. Dle odvolacího správního orgánu **předmětná „krátká cesta mezi několika domy“ nikdy nesloužila a neslouží ani nyní obecnému užívání.**

Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 2 As 44/2011 ze dne 16. 05. 2011 uvádí, že existence komunikace je vždy spjata se zásahem do vlastnického práva vlastníků dotčených nemovitostí. Pokud má tedy silniční správní úřad existenci či neexistenci účelové pozemní komunikace deklarovat, musí mj. zohlednit nutnost omezení vlastnických práv. Tato deklarace totiž sama o sobě představuje správním úřadem aprobované omezení vlastnického práva. V souladu se **zásadou proporcionality** musí být míra a rozsah omezení přiměřené ve vztahu k cíli, který omezení sleduje, a ve vztahu k prostředkům, jimiž je omezení dosahováno. Aby mohlo dojít k deklaraci existence veřejné přístupové účelové pozemní komunikace, musí být dostatečným způsobem zjištěn veřejný zájem na obecném užívání takové komunikace. Nejvyšší správní soud dále uvádí, že **obecné užívání** lze podřadit pod pojem **veřejné užívání**, právní teorií definovaný jako „užívání všeobecně přístupných materiálních statků, které odpovídají jejich účelovému určení, **předem neomezeným okruhem uživatelů**“. Obecné užívání účelové pozemní komunikace spočívá v možnosti každého tuto komunikaci bezplatně užívat a to způsobem obvyklým a k účelům, ke kterým je tato komunikace určena (v mezích předpisů o provozu na pozemních komunikacích). Dále uvádí, že „předmětem zkoumání v každém konkrétním případě bude, zda byl skutečně souhlas vlastníka udělen. Přitom by mělo platit, že v případě pochybností o existenci souhlasu je třeba rozhodnout ve prospěch vlastníka“. Pokud jde o pozemní komunikaci na soukromém pozemku, vychází odvolací správní orgán ze skutečnosti, že se do prokázání opaku nejedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, tedy z **presumpce existence „soukromé cesty“**. Dle názoru odvolacího správního orgánu je tento přístup zcela v souladu s tímto rozhodnutím.

Odvolatelé ve svém odvolání citují usnesení Ústavního soudu I. ÚS 353/98 ze dne 22. 11. 1999, kde soud uvádí, že *zájmem společnosti je v tomto případě umožnit vlastníkově stavby, vybudované na základě stavebního povolení, její další nerušené užívání.*

Odvolací správní orgán s tímto závěrem Ústavního soudu o právu vlastníka řádně povolené stavby na přístupu k této stavbě nehodlá polemizovat, neboť sám ve svých rozhodnutích opakovaně uvádí, že za **veřejný zájem** v obecném slova smyslu lze považovat rovněž prosazení práva každého vlastníka na přístup k jeho nemovitostem. Veřejný zájem v tomto smyslu výslovně upravuje ust. § 170 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Toto právo může být realizováno na základě dohody (věcné břemeno či jiná smlouva) či konkludentního jednání. V případě sporu je prosazení tohoto zájmu dosaženo soudním rozhodnutím v občanskoprávním řízení nebo postupem podle zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění). Naproti tomu **veřejné užívání** pozemní komunikace (obecné užívání) je veřejným statkem, který vzniká ze zákona. V prvním případě se jedná o právo jednotlivce či několika jednotlivců, ve druhém případě jde o právo všech. Odvolací správní orgán je toho názoru, že nezbytná komunikační potřeba omezeného okruhu osob nemůže být důvodem pro naprosto zásadní omezení vlastnického práva, ke kterému by došlo v případě existence veřejnoprávního oprávnění užívat pozemní komunikaci obecným způsobem. **Vlastnické právo nelze omezovat prostřednictvím institutu veřejné**

přístupné účelové komunikace, pokud ve skutečnosti nelze potřebu obecného (veřejného) užívání prokázat. K prosazení individuálních zájmů vlastníka (vlastníků) nemovitostí a osob, které svá užívací práva od jejich vlastnických práv odvozují, dotýkajících se zájmů jiného vlastníka nemovitostí, jsou určeny jiné právní prostředky. Zásada proporcionality by nepochybně nebyla zachována, pokud by v zájmu jedné nebo několika osob mělo ze zákona vzniknout právo všech (kohokoliv) neomezeně užívat soukromý pozemek určitého vlastníka k dopravním účelům.

Po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěl odvolací správní orgán k závěru, že rozhodnutí silničního správního úřadu č. j. MMK/145067/2015 ze dne 23. 09. 2015 bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Proto podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil silničnímu správnímu úřadu k novému projednání, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat.

Ing. Libor Částka
vedoucí oddělení silničního hospodářství
odboru dopravy

Rozdělovník

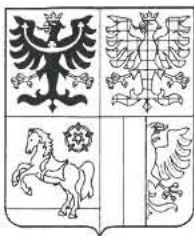
1. Účastníci řízení:

JUDr. Tomáš Chlebík, advokát, Karola Šliwky 621/5, 733 01 Karviná-Fryštát

2. Na vědomí:

Magistrát města Karviné, odbor rozvoje, Fryštátská 72/1, 733 24 Karviná-Fryštát

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor dopravy a chytrého regionu
28. října 117, 702 18 Ostrava

Čj: MSK 167510/2017
Sp. zn.: DSH/35300/2017/Ros
280.9 V10
Vyřizuje: Mgr. Jiří Rosa
Telefon: 595 622 587
Fax: 595 622 143
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 2017-12-13

STATUTÁRNÍ MĚSTO KARVINA Magistrát města Karviné 2 Odbor rozvoje		Vyřizuje MA
Došlo: 15-12-2017	Spis. zn.	
Čj: MMK/167510/2017	Sk. zn./lh.	
listy: 4 / Přílohy: 1 kl.		

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskosleského kraje v přenesené působnosti na základě ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a podle ust. § 40 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „silniční zákon“) na základě odvolání MUDr. ██████████, nar. ██████████, a Mgr. ██████████, nar. ██████████, kterou zastupuje Bc. ██████████ bytem ██████████, oba bytem ██████████ (dále jen „odvolatelé“) přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Karviné, odboru rozvoje (dále jen „silniční správní úřad“), čj. MMK/126295/2017 ze dne 28. 08. 2017, kterým silniční správní úřad podle ust. § 29 silničního zákona nenařizuje odstranění tzv. pevné překážky v podobě oplocení zahrady a zpevněných ploch okolo rodinného domu čp. ██████████, které je umístěno v hranici pozemku parc. č. ██████████ v k. ú. Stonava, obec Stonava, jehož realizací došlo k určitému zúžení pozemní komunikace vedoucí zejména na pozemku parc. č. ██████████ a ██████████, dříve i zčásti na pozemku parc. č. ██████████ v k. ú. Stonava, obec Stonava, která slouží pro příjezd a přístup k nemovitostem ve vlastnictví odvolatelů, a rozhodl takto:

Podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se napadené rozhodnutí silničního správního úřadu čj. MMK/126295/2017 ze dne 28. 08. 2017 **ruší a věc se vrací** k novému projednání správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

Odůvodnění

Městskému úřadu Stonava, tehdejšímu silničnímu správnímu úřadu byla dne 18. 09. 2013 doručena žádost odvolatelů o vydání rozhodnutí podle § 142 odst. 1 správního řádu ve věci účelové komunikace vedené souběžně s pozemkem parc. č. ██████████ a ██████████ k domu č. p. ██████████ postaveném na pozemku parc. č. ██████████ v k. ú. Stonava, obec Stonava. Odvolatelé v žádosti uvádějí, že k přístupu k jejich domu využívají účelovou komunikaci na pozemku parc. č. ██████████ a po kraji pozemku parc. č. ██████████, který je ve společném jmění manželů ██████████ a ██████████. Na komunikaci, která zde existuje více než 40 let, položila obec Stonava před 15 lety asfaltový povrch. Od konce loňského roku manželé ██████████ činí kroky k omezení průjezdnosti této účelové komunikace a staví na ní plot. V současné době oplocení zúžilo původně 3,5 m širokou asfaltovou komunikaci na 2 m, čímž se stala neprůjezdná pro nákladní automobil a vznikl problém s dopravou paliva na zimní období. Ve stavbě oplocení vlastníci pozemku parc. č. ██████████ pokračují směrem do účelové komunikace, která bude v místě napojení na silnici III. třídy zabírat již cca 2,5 m, což povede k neprůjezdnosti komunikace. Předchozí vlastník pozemku parc. č. ██████████ neměl k užívání námítky a souhlasili rovněž současní vlastníci až do závěru minulého roku. Sami užívají pozemek parc. č. ██████████, jehož spoluvlastníkem jsou

Zavedli jsme systém environmentálního řízení a auditu

odvolatelé. Dopisem čj. OÚSt/siln. 1209/2013-Pol ze dne 02. 10. 2013 Městský úřad Stonava sdělil odvolatelům, že v současné době nelze postupovat podle § 142 odst. 1 správního řádu, protože u Magistrátu města Karviné bude řešena problematika přístupu odvolatelů k jejich rodinnému domu. Pokud trvají na žádosti, je nutné, aby uvedli, že je vydání deklaratorního rozhodnutí nezbytné pro uplatnění práv v jiném správním řízení. Jde o prokázání právního zájmu na vydání takového rozhodnutí. Další výzvy k doplnění žádosti následovaly ve dnech 30. 10. 2013 a 15. 11. 2013. K výzvě ze dne 30. 10. 2013 odvolatelé sdělili, že svůj právní zájem osvědčili již ve své žádosti ze dne 17. 09. 2013. Dne 16. 12. 2013 vydal Městský úřad Stonava usnesení čj. OÚSt/siln. 1209/2013-Pol, kterým správní řízení podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavil. Usnesení bylo odvolatelům doručeno dne 17. 12. 2013 do vlastních rukou. Dne 02. 01. 2014 bylo Městskému úřadu Stonava doručeno odvolání proti usnesení o zastavení řízení. Rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy, čj. MSK 34976/2014 sp. zn. DSH/5094/2014/Ros ze dne 07. 03. 2014 bylo napadené usnesení zrušeno a věc byla vrácena silničnímu správnímu úřadu k projednání. Městský úřad Stonava oznámil dopisem ze dne 20. 03. 2014, že je podjatý ve věci. Krajský úřad Moravskoslezského kraje dopisem č. j. MSK 70532 ze dne 22. 05. 2014 vrátil spis Městskému úřadu Stonava se závěrem, že jeho podjatost neshledal. Městský úřad Stonava dopisem ze dne 16. 06. 2014 nařídil ústní jednání spojené s místním šetřením na den 30. 06. 2014. Vyjádření účastníků řízení jsou zachycena v protokolu z tohoto jednání. Městský úřad Stonava pořídil fotografie zhotoveného oplocení a vyžádal si vyjádření obecného stavebního úřadu ke stavbě oplocení. Vyžádal si rovněž stanovisko obce Stonava ke komunikaci na předmětných parcelách. Dne 07. 07. 2014 bylo Městskému úřadu Stonava doručeno písemné doplnění k místnímu šetření ze dne 30. 06. 2014, které vypracovali odvolatelé. Dne 24. 07. 2014 Městský úřad Stonava vydal rozhodnutí čj. OÚSt siln. 1209/2013-Pol., ve kterém deklaroval, že na pozemcích parc. č. [redacted] a parc. č. [redacted] v k. ú. Stonava neexistuje veřejně přístupná účelová komunikace. Rozhodnutí bylo odvolatelům doručeno dne 25. 07. 2014. Dne 08. 08. 2014 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno odvolání proti jeho rozhodnutí. Rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy čj. MSK 144600/2014 ze dne 03. 11. 2014 sp. zn. DSH/ 25300/2014/Ros bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena silničnímu správnímu úřadu k novému projednání. Dopisem čj. OÚSt/siln. 1209/2013-Pol ze dne 28. 11. 2014 Městský úřad Stonava oznámil, že zahájil řízení o odstranění pevné překážky podle § 29 odst. 3 silničního zákona, a účastníkům řízení stanovil lhůtu k vyjádření. Dne 01. 12. 2014 byla Městskému úřadu Stonava doručena žádost odvolatelů o vydání předběžného opatření ve věci řízení o určení právního vztahu podle ust. § 142 odst. 1 správního řádu k účelové komunikaci na pozemku parc. č. [redacted] a části pozemku parc. č. [redacted] vše v k. ú. Stonava. Odvolatelé uvedli, že rozhodnutí silničního správního úřadu ze dne 24. 07. 2014 ve věci určení právního vztahu bylo rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy, čj. MSK 144600/2014 ze dne 03. 11. 2014 sp. zn. DSH/25300/2014/Ro zrušeno a věc byla Městskému úřadu Stonava vrácena k dalšímu řízení. Průtahy v řízení vedou k tomu, že manželé [redacted] a [redacted] pokračují dál v budování oplocení na pozemku parc. č. [redacted] takovým způsobem, aby odvolatelům zcela znemožnili jízdu po účelové komunikaci k jejich domu. Proto požádali o vydání předběžného opatření, kterým bude manželům [redacted] uložena povinnost zdržet se další výstavby oplocení a zpevněných ploch na pozemku parc. č. [redacted] v části, která byla užívána pro příjezd k domu odvolatelů, a odstranit překážky, které vznikly na této části pozemku. Dne 09. 12. 2014 vydal Městský úřad Stonava rozhodnutí, kterým návrh odvolatelů na vydání předběžného opatření zamítl. Dopisem ze dne 02. 01. 2015 Městský úřad Stonava oznámil účastníkům řízení, že ukončil dokazování a mají možnost se vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí. Dne 26. 01. 2015 vydal Městský úřad Stonava rozhodnutí čj. OÚSt/siln. 1209/2013-Pol., kterým odstranění pevné překážky nenařídil. Rozhodnutí bylo odvolatelům doručeno dne 29. 01. 2015. Dne 09. 02. 2015 bylo Městskému úřadu Stonava doručeno odvolání proti jeho rozhodnutí. Rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy č. j. MSK 55557/2015 ze dne 28. 04. 2015 sp. zn. DSH/5939/2015/Ros bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla silničnímu správnímu úřadu vrácena k novému projednání. Městský úřad Stonava doplnil dokazování a dne 02. 06. 2015 o tom vyznamenal účastníky řízení. Současně jim stanovil lhůtu k seznámení se s podklady pro rozhodnutí a vyjádření. Dne 17. 06. 2015 vydal Městský úřad Stonava rozhodnutí čj. OÚSt/siln. 1209/2013-Pol., ve kterém uvedl, že odstranění pevné překážky z pozemní komunikace na pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. Stonava

se nenařizuje. Rozhodnutí bylo dne 19. 06. 2015 doručeno odvolatelům. Dne 03. 07. 2015 bylo Městskému úřadu Stonava doručeno odvolání proti jeho rozhodnutí. Rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy č. j. MSK 114585/2015 ze dne 14. 09. 2015 sp. zn. DSH/20295/2015/Ros bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla Městskému úřadu Stonava vrácena k novému projednání. Městský úřad Stonava následně provedl výslechy navržených svědků. Dopisem čj. OÚSt/siln.1209/2013- Pol. Ze dne 08. 12. 2015 Městský úřad Stonava vyrozuměl účastníky řízení o skončení dokazování a možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Písemné doplnění spisu odvolateli bylo Městskému úřadu Stonava doručeno dne 09. 12. 2015. V něm odvolatelé navrhli výslech pana J. [REDAKCE]. Dne 28. 12. 2015 bylo Městskému úřadu Stonava doručeno vyjádření odvolatelů k podkladům rozhodnutí. V něm uvedli, že požadovali předvolání zástupce stavebního úřadu za účelem objasnění okolností vzniku předmětné komunikace. Setrvali rovněž na svém požadavku na výslech J. [REDAKCE]. Dne 11. 01. 2016 vydal Městský úřad Stonava rozhodnutí čj. OÚSt/siln.1209/2013-Pol., kterým opětovně nenařídil odstranění pevné překážky z předmětné komunikace. Rozhodnutí bylo odvolatelům doručeno dne 12. 01. 2016. Dne 26. 01. 2016 bylo Městskému úřadu Stonava doručeno odvolání proti jeho rozhodnutí. Rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy čj. MSK 47022/2016 ze dne 06. 04. 2016 sp. zn. DSH/5174/2016/Ros bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla Městskému úřadu Stonava vrácena k novému projednání. Městský úřad Stonava následně dne 04. 05. 2016 provedl výslechy navržených svědků. Dne 11. 05. 2016 bylo Městskému úřadu Stonava doručeno písemné doplnění odvolatelů k řízení o odstranění pevné překážky po výslechu svědků. Dne 07. 06. 2016 vydal Městský úřad Stonava rozhodnutí, kterým odstranění pevné překážky - oplocení na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Stonava, nenařídil. Rozhodnutí bylo doručováno dne 07. 06. 2016, ale adresát nebyl zastížen v místě bydliště. Proto byla písemnost uložena na poštovním úřadu, kde si ji odvolatel dne 17. 06. 2016 vyzvedl. Dne 29. 06. 2016 bylo Městskému úřadu Stonava doručeno odvolání proti jeho rozhodnutí. Rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy čj. MSK 112432/2016 ze dne 31. 08. 2016 sp. zn. DSH/23274/2016/Ros bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla Městskému úřadu Stonava vrácena k novému projednání. Dne 19. 09. 2016 bylo Městskému úřadu Stonava doručeno vyjádření odvolatelů, ve kterém navrhli, aby si silniční správní úřad vyžádal vyjádření manželů [REDAKCE] ke stavu pozemku parc. č. [REDAKCE] v okamžiku uzavření smlouvy s panem [REDAKCE]. Dále žádali o opětovný výslech pana [REDAKCE] k objasnění přístupu na parcelu č. [REDAKCE]. Požádali rovněž o výslech paní [REDAKCE], která měla být přítomna při ujednání dohody o dělení pozemku paní [REDAKCE]. V rámci nahlédnutí do spisu odvolatelé požádali silniční správní úřad, aby zajistil vyjádření obce Stonava, za jakým účelem přijala bezúplatný podíl na pozemku parc. č. [REDAKCE] a vybudovali zpevněnou asfaltovou komunikaci a veřejné osvětlení. Dopisem ze dne 14. 11. 2016 Městský úřad Stonava oznámil skončení dokazování a upozornil účastníky řízení, že mají možnost seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Dne 02. 12. 2016 vydal Městský úřad Stonava úřad rozhodnutí, ve kterém uvedl, že oplocení na komunikaci na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Stonava tvoří pevnou překážku ve smyslu ust. § 29 odst. 1 silničního zákona, a proto jeho odstranění nenařizuje. Na základě podaného odvolání Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu rozhodnutím čj. MSK 30418/2017 ze dne 01. 03. 2017 sp. zn. DSH/2298/2017/Ros napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Městskému úřadu Stonava k novému projednání. Usnesením čj. MSK 58352/2017 ze dne 03. 05. 2017 Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu pověřil dalším řízením v této věci silniční správní úřad. Silniční správní úřad dopisem čj. MMK/096897/2017 ze dne 22. 06. 2017 oznámil zahájení řízení, účastníky uvědomil, že se mohou seznámit s podklady rozhodnutí a současně nařídil ústní jednání na den 19. 07. 2017. Protokol o jeho průběhu čj. MMK/110145/2017 je součástí spisu. Silniční správní úřad v závěru ústního jednání určil účastníkům řízení lhůtu do 07. 08. 2017 pro předložení důkazů a uplatnění dalších návrhů. Dne 19. 07. 2017 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno vyjádření manželů [REDAKCE] a dne 07. 08. 2017 vyjádření odvolatelů. Dne 29. 08. 2017 vydal silniční správní úřad rozhodnutí, kterým nenařídil odstranění tzv. pevné překážky v podobě oplocení zahrady a zpevněných ploch okolo rodinného domu čp. [REDAKCE], které je umístěno v hranici pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Stonava, obec Stonava, jehož realizací došlo k určitému zúžení pozemní komunikace vedoucí zejména na pozemku parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE], dříve i zčásti na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Stonava, obec Stonava, která slouží pro příjezd a přístup k nemovitostem ve vlastnictví

odvolatelů. Rozhodnutí bylo odvolatelům doručeno dne 13. 09. 2017. Dne 18. 09. 2017 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno odvolání proti jeho rozhodnutí.

Odvolatelé v něm uvádějí, že silniční správní úřad nesprávně posoudil naplnění definičních znaků veřejně přístupné účelové komunikace, a to pokud jde o souhlas vlastníka s obecným užíváním a nezbytnou komunikační potřebu. Výrok rozhodnutí není správný. Silniční správní úřad konstatuje ve výroku, že došlo k určitému zúžení pozemní komunikace vedoucí zejména na pozemku parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE], dříve i zčásti na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Stonava, obec Stonava, která slouží pro příjezd a přístup k nemovitostem ve vlastnictví odvolatelů. Z odvolateli předložených důkazů i z místního šetření by musel zjistit, že pozemní komunikace je zúžena na 1,8 m a tudíž pro nákladní vozidla neprůjezdná, a že tedy oplocení je překážkou na této účelové komunikaci. Odvolatelé zdůrazňují, že souhlas vlastníka lze v souladu s judikaturou dát i konkludentně. V posuzovaném případě tato komunikace třetími osobami užívána byla a žádná aktivní jednání předchozích vlastníků k zabránění užívání těmito osobami zde nebyla. Nynější nesouhlas manželů [REDAKCE] nemůže mít vliv na konkludentní souhlas předchozích vlastníků. Odvolatelé tvrdí, že tato účelová komunikace je zde od nepaměti, tj. více než 40 let. K závěru o existenci této účelové komunikace před rokem 1989 dospěl i Obec Stonava v rozhodnutí ze dne 02. 12. 2016. Silniční správní úřad dle odvolatelů vůbec neposoudil reálnost alternativní cesty, její případnou kvalitu, nutnost úprav pozemků a její nákladovost, ač tak učinit měl. Ve „shrnutí“ je uvedeno, že „je zde požadováno, aby silniční správní úřad nařídil odstranění oplocení (aniž by k tomu měl jakékoliv zákonné zmocnění), které bylo realizováno na základě povolení příslušného stavebního úřadu...“ Toto konstatování odvolatelé zcela nechápou, neboť silniční správní úřad podle silničního zákona toto oprávnění má. Manželé [REDAKCE] při koupi pozemku byli seznámeni se stavem pozemku a věděli, že na části jejich pozemku se nachází účelová komunikace s asfaltovým povrchem. V závěru odvolatelé navrhuje zrušení rozhodnutí a vrácení věci silničnímu správnímu úřadu k novému projednání

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu (dále jen „odvolací správní orgán“) nejprve zjišťoval, zda jsou splněny podmínky řádně podaného odvolání, pokud jde o jeho přípustnost a včasnost. Z předložených dokladů vyplývá, že je odvolání přípustné a bylo podáno včas.

Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává **soulad napadeného rozhodnutí a řízení**, které vydání rozhodnutí předcházelo, **s právními předpisy**. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

Podle ust. § 67 odst. 1 správního řádu rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva a povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách. Je proto nezbytné, aby bylo rozhodnutí **dostatečně jasné, určité a srozumitelné**. Z hlediska přesvědčivosti rozhodnutí je pak zásadní a nejdůležitější jeho výroková část, resp. formulace výroku (výroků) rozhodnutí. Podle ust. § 68 odst. 2 správního řádu se ve výrokové části uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1, lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání.

Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 6 Ans 2/2007 ze dne 15.11.2007 uvádí, že posouzení otázky, zda se jedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, náleží dle ust. § 7 odst. 2 silničního zákona prvotně silničnímu správnímu úřadu. Silniční správní úřad se touto otázkou musí zabývat v případě, vyvstanou-li o charakteru účelové komunikace pochybnosti. Silniční správní úřad je oprávněn i povinen posoudit si tuto otázku jako **otázku předběžnou, vyvstane-li v průběhu jiného správního řízení, k němuž je příslušný**.

Při posuzování předběžné otázky postupuje silniční správní orgán stejným způsobem jako v řízení o určení právního vztahu podle ust. § 142 odst. 1 správního řádu.

Podle ust. § 142 odst. 1 správního řádu správní orgán v mezích své věcné a místní příslušnosti rozhodne na žádost každého, kdo prokáže, že je to nezbytné pro uplatnění jeho práv, **zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zanikl a kdy se tak stalo.** Pro dokazování v řízení o určení právního vztahu platí ustanovení § 141 odst. 4 obdobně (§ 142 odst. 3 správního řádu). Podle ust. § 141 odst. 4 správního řádu ve sporném řízení **vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy.** Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků. Podle ust. § 52 správního řádu jsou účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení.

Odvolací správní orgán konstatuje, že silniční správní úřad tento postup nedodržel a provedenými důkazy vlastně nijak neprokázal, kdy sporná komunikace vznikla, za jakých podmínek k tomu došlo a k jakému účelu vlastně sloužila.

Odvolatelé namítají, že výrok rozhodnutí není správný. Silniční správní úřad konstatuje ve výroku, že došlo k určitému zúžení pozemní komunikace vedoucí zejména na pozemku parc. č. ■■■■■ a ■■■■■, dříve i zčásti na pozemku parc. č. ■■■■■ v k. ú. Stonava, obec Stonava, která slouží pro příjezd a přístup k nemovitostem ve vlastnictví odvolatelů. Z odvolateli předložených důkazů i z místního šetření by musel zjistit, že pozemní komunikace je zúžena na 1,8 m a tudíž pro nákladní vozidla neprůjezdná, a že tedy oplocení je překážkou na této účelové komunikaci.

Odvolací správní orgán je nucen této námitce odvolatelů přisvědčit, i když jej k tomu vedou jiné důvody.

Podle ust. § 29 odst. 1 silničního zákona mohou být na vozovkách, dopravních ostrůvcích a krajnicích dálnice, silnice a místní komunikace umístěny pouze dopravní značky a zařízení kromě zábradlí, zrcadel a hlásek; ostatní předměty tvoří pevnou překážku. Podle ust. § 29 odst. 3 silničního zákona **pevné překážky**, na jejichž umístění nebylo vydáno povolení, jsou jejich vlastníci **povinni odstranit** na svůj náklad **ve lhůtě stanovené** silničním správním úřadem. Z dikce tohoto ustanovení vyplývá, že silniční správní úřad z moci úřední posuzuje, zda se na pozemní komunikaci nachází pevná překážka ve smyslu tohoto ustanovení. Shledá-li její existenci, pak musí odstranění pevné překážky nařídít, neboť zde není prostor pro jakoukoliv správní úvahu. Silniční správní úřad však ve výroku napadeného rozhodnutí **nenaiřizuje odstranění tzv. pevné překážky v podobě oplocení zahrady a zpevněných ploch okolo rodinného domu čp. ■■■■■**. Takto formulovaný výrok rozhodnutí však nelze pro jeho nelogičnost a vzájemný rozpor akceptovat.

Odvolatelé dále namítají, že tato účelová komunikace je zde od nepaměti, tj. více než 40 let. K závěru o existenci této účelové komunikace před rokem 1989 dospěla i Obec Stonava v rozhodnutí ze dne 02. 12. 2016. Odvolatelé rovněž zdůrazňují, že souhlas vlastníka lze v souladu s judikaturou dát i konkludentně. V posuzovaném případě tato komunikace třetími osobami užívána byla a žádná aktivní jednání předchozích vlastníků k zabránění užívání těmito osobami zde nebyla. Nynější nesouhlas manželů ■■■■■ nemůže mít vliv na konkludentní souhlas předchozích vlastníků. Dle názoru odvolatelů silniční správní úřad nesprávně posoudil 2 definiční znaky veřejně přístupné účelové komunikace, tj. souhlas vlastníka s obecným užíváním a nezbytnou komunikační potřebu.

Odvolací správní orgán dospěl k závěru, že i tato námitka odvolatelů je důvodná. Silniční správní úřad v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že *vychází ze skutečnosti, že vznik veřejně přístupné účelové komunikace je podmíněn současným splněním čtyř znaků. První znak „existující dopravní cesta“ je bezpochyby naplněn. Silniční*

správní úřad nezpochybňuje ani naplnění druhého znaku-zákonného účelu dle ust. § 7 odst. 1 silničního zákona, protože komunikace slouží ke spojení RD čp. ■■■ a dalších nemovitostí odvolatelů se silnicí č. III/4687. K dalšímu znaku uvádí, že je toho názoru, že spisová dokumentace neobsahuje žádný dokument, který by bylo možno považovat za výslovný souhlas předchozího či nynějšího vlastníka pozemku parc. č. ■■■ s veřejným užíváním jeho části. Tyto dokumenty taktéž nedokládají skutečnou komunikační potřebu veřejnosti, ale právě naopak ukazují na individuální potřebu konkrétního vlastníka nemovitosti nebo určitého a v tomto případě velmi omezeného okruhu těchto vlastníků. Tato příjezdová cesta nesloužila ani v minulosti k uspokojování nezbytné komunikační potřeby veřejnosti. Silniční správní úřad je nucen přisvědčit tomu, že se v případě předmětné pozemní komunikace jedná od jejího vzniku o neveřejnou účelovou komunikaci sloužící zejména žadatelům pro přístup a příjezd k jejich nemovitostem.

Odvolací správní orgán konstatuje, že silniční správní úřad **nesprávně posoudil třetí a čtvrtý znak** veřejně přístupné účelové komunikace. Souhlas vlastníka pozemku či jeho právních předchůdců je nezbytné posuzovat rovněž podle toho, zda docházelo již při vzniku pozemní komunikace a dochází i nadále ke skutečnému užívání tohoto pozemku předem neomezeným množstvím právních subjektů, tedy veřejností. Skutečnost, že pozemní komunikaci užívá předem neomezený počet uživatelů, se pak váže k podmínce souhlasu vlastníka s veřejným užíváním jeho nemovitosti. K naplnění znaku nutné komunikační potřeby postačuje, aby předmětná pozemní komunikace spojovala byť jedinou nemovitost, bez možnosti použít jinou alternativní a srovnatelnou pozemní komunikaci.

„Neveřejná“ účelová komunikace je pak pozemní komunikací, která se nachází v uzavřeném prostoru nebo objektu, která slouží potřebě vlastníka nebo provozovatele uzavřeného prostoru nebo objektu dle ust. § 7 odst. 2 silničního zákona. V tomto správním řízení se nepochybně o takovou pozemní komunikaci nejedná.

Neméně důležitou součástí rozhodnutí je jeho odůvodnění, a proto je nezbytné věnovat mu stejnou pozornost jako samotnému výroku. Obsahem odůvodnění rozhodnutí je především rozbor a zhodnocení podkladů rozhodnutí ve smyslu ust. § 50 odst. 4 správního řádu. V odůvodnění rozhodnutí se uvedou důvody výroku nebo výroků, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení, a informace o tom, jak se správní orgán **vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí** (§ 63 odst. 3 správního řádu).

Dokazování představuje přesně stanovený postup, v jehož rámci by měl silniční správní úřad hodnotit veškeré důkazy a podklady rozhodnutí nejprve jednotlivě a následně pak v jejich vzájemné souvislosti. Při ústním jednání odvolatelé doložili písemné vyjádření, ve kterém navrhli opětovný výslech pana ■■■ a výslech paní ■■■. Silniční správní úřad v odůvodnění rozhodnutí k těmto návrhům uvádí že *v tomto vyjádření jsou například navrhovány opětovné výslechy svědků a výslech nového svědka, mimo jiné z důvodu zjištěných rozporů ve výpovědi jednoho z nich*. Silniční správní úřad je toho názoru, že je zcela přirozené, když jednotliví svědci s časovým odstupem popisují a hodnotí stejnou věc nebo událost odlišně. Bylo by naopak nestandardní (podezřelé), kdyby tady prvek subjektivnosti chyběl a všichni by vypovídali naprosto shodně. Takovéto vypořádání se z návrhem a námitkou účastníka řízení, nemůže odvolací správní orgán akceptovat.

Silniční správní úřad v odůvodnění rozhodnutí rovněž uvádí, že *přistoupil k posouzení předběžné otázky, zda se na předmětných pozemcích nachází účelová komunikace, což je pozemní komunikace (jedna ze čtyř kategorií dle ust. § 2 odst. 2 silničního zákona. Z výkladu tohoto ustanovení vyplývá, že typickým příkladem účelové komunikace jsou polní a lesní cesty, které nemají charakter stavby*.

Odvolací správní orgán je však toho názoru, že z ust. § 2 odst. 2 silničního zákona však nic takového nevyplývá.

Odvolací správní orgán je nucen konstatovat, že silniční správní úřad sice v odůvodnění rozhodnutí určitým způsobem „cituje“ účastníky řízení a vypočítává jednotlivé důkazy a podklady rozhodnutí. Odvolací správní orgán však postrádá jejich skutečné vyhodnocení a to jak jednotlivě, tak ve vzájemném vztahu. Rozhodnutí silničního správního úřadu nemá tedy potřebné náležitosti ve smyslu ust. § 68 správního řádu.

Odvolací správní orgán po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že rozhodnutí silničního správního úřad čj. MMK/126295/2017 ze dne 28. 08. 2017 bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Proto podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Poučení

Podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu se proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat.

Ing. Libor Částka
vedoucí oddělení silničního hospodářství
odboru dopravy a chytrého regionu

Rozdělovník

1. Účastníci řízení:

MUDr. [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Obec Stonava, 735 34 Stonava

2. Na vědomí:

Obecní úřad Stonava, silniční správní úřad, 735 34 Stonava 730

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor dopravy
28. října 117, 702 18 Ostrava

Čj: MSK 57205/2016
Sp. zn.: DSH/7053/2016/Ros
280.9 V10
Vyřizuje: Mgr. Jiří Rosa
Odbor: Odbor dopravy
Telefon: 595 622 587
Fax: 595 622 143
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 2016-04-27

STATUTÁRNÍ MĚSTO KARVINA Magistrát města Karviné podatelna		Vyřizuje <i>[Signature]</i>
Došlo: 29-04-2016	Spis. zn.	
Č. j. MMK/007926/2016	zn./lv.	
Listy: 5 / Přílohy: 10		

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskosleského kraje v přenesené působnosti na základě ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, podle ust. § 40 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „silniční zákon“) a podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) na základě odvolání Ing. [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] (dále jen „odvolatel“) přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Karviné, odboru rozvoje, (dále jen „silniční správní úřad“), č. j. MMK/007926/2016 ze dne 18. 01. 2016, kterým silniční správní úřad rozhodl, že na pozemku parc. č. [redacted] a [redacted] v katastrálním území Karviná-město se nenachází veřejně přístupná účelová komunikace, a rozhodl takto:

Podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se napadené rozhodnutí silničního správního úřadu č. j. MMK/007926/2016 ze dne 18. 01. 2016 **ruší a věc se vrací** k novému projednání správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

Odůvodnění

Dne 21. 04. 2015 byla silničnímu správnímu úřadu doručena odvolatelova žádost, aby silniční správní úřad rozhodnutí, zda se v případě předmětné komunikace jedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, či nikoliv. Dne 12. 05. 2015 provedl silniční správní úřad místní šetření, v jehož průběhu pořídil fotodokumentaci. Silniční správní úřad dopisem č. j. MMK/071493/2015 ze dne 13. 05. 2015 oznámil zahájení správního řízení a nařídil ústní jednání na den 10. 06. 2015. Účastníkům řízení sdělil, že jsou oprávněni nejpozději na tomto ústním jednání navrhnout důkazy, činit jiné návrhy, vyjádřit své stanovisko a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a že po uplynutí této lhůty bude ve věci rozhodnuto. Dne 03. 06. 2015 provedl silniční správní úřad další místní šetření, v jehož průběhu opětovně pořídil fotodokumentaci. Dne 10. 06. 2015 proběhlo ústní jednání, v jehož průběhu se k žádosti vyjádřili ostatní účastníci řízení. Protokol z ústního jednání je založen ve spisu. Dne 11. 06. 2015 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno doplnění žádosti, ve kterém odvolatel požaduje odstranění pevné překážky umístěné na pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. Karviná-město. Ta má spočívat v nabagrování ornice a svršku cesty, které zamezilo přístupu k rodinnému domu. Dne 19. 06. 2015 provedl silniční správní úřad další místní šetření a pořídil další fotodokumentaci. Dne 30. 06. 2015 vydal silniční správní úřad usnesení č. j. MMK/103316/2015, kterým účastníkům řízení stanovil lhůtu k seznámení s podklady

Zavádí nové systémy environmentálního řízení a auditu

tel: 595 622 222
fax: 595 622 126
ID: zsc - ředitelství

IČ: 70890692
DIČ: CZ20890692
Úředa hodiny Po - Pa 9.00-17.00; Út, Čt 9.00-14.30; Pá 9.00-13.00

Bankovní spojení: Česká spořitelna, a. s. - centrála Praha
č. účtu: 1650676349/0800

www.msk.cz

pro rozhodnutí, navržení důkazů a k vyjádření. Dne 20. 07. 2015 vydal silniční správní úřad rozhodnutí č. j. MMK/112522/2015, kterým rozhodl, že se na předmětném pozemku nachází účelová komunikace, která není přístupna veřejně, ale v rozsahu a způsobem, který stanoví vlastník (spoluvlastníci) pozemku, a současně nenařídil odstranění pevné překážky. Rozhodnutí bylo odvolateli doručováno dne 21. 07. 2015, ale v místě bydliště nebyl zastížen. Zásilku uloženou na poštovním úřadu si odvolatel vyzvedl dne 27. 07. 2015. Dne 07. 08. 2015 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno odvolání proti jeho rozhodnutí. Rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy č. j. MSK 143532/2015 ze dne 18. 11. 2015 sp. zn. DSH/25060/2015/Ros bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena silničnímu právnímu úřadu k novému projednání. Dopisem č. j. MMK/191435/2015 ze dne 17. 12. 2015 silniční správní úřad oznámil účastníkům řízení, že pokračuje v řízení a dne 06. 01. 2016 proběhne místní šetření za účelem ujištění, zda je překážka dosud na části pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Karviná-město umístěna. Protokol z místního šetření včetně fotografií a snímku katastrální mapy s vyznačením nově vybudovaného příjezdu k rodinnému domu č. p. [REDAKCE] je součástí spisu. Dne 18. 01. 2016 vydal silniční správní úřad rozhodnutí, kterým deklaroval, že se na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Karviná-město nenachází veřejně přístupná účelová komunikace. Odvolatel si rozhodnutí vyzvedl na poštovním úřadu dne 22. 01. 2016. Dne 08. 02. 2016 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno odvolání proti jeho rozhodnutí.

Odvolatel zde uvádí, že s rozhodnutím nesouhlasí. V rozhodnutí se uvádí, že z vyjádření jednotlivých účastníků řízení je zřejmé, že ke zpevnování cesty na části pozemku parc. č. [REDAKCE] docházelo od roku 1962 postupným navážením škváry a strusky, a to při tolerování těchto úprav ze strany vlastníků uvedeného pozemku, resp. za neprojevení nesouhlasu s používáním této cesty a jejím zpevnováním. *Oficiální nesouhlas s používáním předmětné cesty byl ze strany rodiny [REDAKCE] vysloven až v roce 2013 v rámci řízení o dělení pozemků parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] na příslušném stavebním úřadu.* Tím se potvrzuje, že od roku 1962 až do roku 2013, tedy více jak 50 let ze strany vlastníků pozemku parc. č. [REDAKCE] rodiny [REDAKCE] nebyl projeven nesouhlas s používáním této cesty rodinou odvolatele a ostatními osobami a se zpevnováním této cesty. Pokud vlastníci pozemku v minulosti, kdy pozemek začal sloužit jako účelová komunikace, s tímto nevyslovili kvalifikovaný nesouhlas a strpěli a souhlasili s užíváním pozemku jako komunikace, tak nerušené užívání komunikace po několik desetiletí lze považovat za konkludentní souhlas s veřejným užíváním cesty. V rozhodnutí se rovněž zdůrazňuje, že musí být část pozemku jednoznačně identifikovatelná, což může zajistit pouze geometrický plán, který odvolatel po celou dobu řízení nepředložil. V průběhu řízení to však nebylo po odvolateli požadováno a až v novém rozhodnutí je to uváděno jako závažná chyba při prokazování existence pozemní komunikace. Odvolatel nesouhlasí ani se závěrem, že *v současné době není zcela pravdivé tvrzení odvolatele, že cestu na pozemku parc. č. [REDAKCE] kromě něho užívá pro přístup a příjezd i rodina (matka, sestra, švagr) kteří bydlí v RD čp. [REDAKCE].* I v současné době tuto komunikaci využívá matka odvolatele, která má vchod ze zadní strany rodinného domu, kde jsou nejméně od 80. let stará vrátka a vrata. Jiný chodník a příjezd ke své části domu matka nemá. Odvolatel žádá, aby se jeho matka [REDAKCE] mohla k věci vyjádřit. Celé řízení se vede o příjezdovou cestu k pozemkům odvolatele, nikoliv k rodinnému domu. Odvolatel nesouhlasí s tvrzením, že původní příjezdová cesta *nezajišťovala a ani v současné době nezajišťuje příjezd k pozemkům, které žadatel měl nebo má v úmyslu dělit.* Příjezdová cesta k pozemkům odvolatele vždy byla na pozemku parc. č. [REDAKCE] a to k vratům, která jsou zde od 80. let, a přes tyto vrata dále k pozemku parc. č. [REDAKCE]. Takto to funguje nejméně po dobu 35 let. V závěru odvolatel žádá o zrušení rozhodnutí a převzetí věci nebo pověření jiného správního orgánu k projednání a rozhodnutí.

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací správní orgán“) nejprve zjišťoval, zda jsou splněny podmínky řádně podaného odvolání, pokud jde o jeho přípustnost a včasnost. Z předložených dokladů vyplývá, že je odvolání přípustné, a bylo podáno včas. Poté přezkoumal napadené rozhodnutí po skutkové i právní stránce a na jeho základě dospěl k těmto závěrům.

Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává **soulad** napadeného **rozhodnutí a řízení**, které vydání rozhodnutí předcházelo, **s právními předpisy**. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, se nepřihlíží.

Odvolatel nesouhlasí s tvrzením, že původní příjezdová cesta *nezajišťovala a ani v současné době nezajišťuje příjezd k pozemkům, které žadatel měl nebo má v úmyslu dělit*. Příjezdová cesta k pozemkům odvolatele vždy byla na pozemku parc. č. [REDAKCE] a to k vratům, která jsou zde od 80. let, a přes tyto vrata dále k pozemku parc. č. [REDAKCE]. Takto to funguje nejméně po dobu 35 let.

Ve svém „shrnutí“ silniční správní úřad uvádí, že *místním šetřením bylo prokázáno, že posunutím oplotení zahrady došlo ke zřízení nového příjezdu k rodinnému domu č. p. [REDAKCE], a to převážně po pozemku parc. č. [REDAKCE]*. Silniční správní úřad dospěl k závěru, že *původní příjezdová cesta, vedená po blíže nespecifikovaných částech pozemků parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] není jedinou možnou přístupovou cestou k předmětnému rodinnému domu, ale existuje zde zcela reálná alternativa vybudování vlastní příjezdové cesty po pozemcích ve vlastnictví Ing. [REDAKCE]*.

Odvolací správní orgán je nucen přisvědčit námitce odvolatele, že předmětem řízení bylo odstranění pevné překážky z odvolatelem tvrzené veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku parc. č. [REDAKCE], která zajišťuje přístup k pozemkům parc. č. [REDAKCE] a parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Karviná-město, které vlastní odvolatel, a nejedná se o nový přístup k předmětnému rodinnému domu. Z fotografií založených ve spisu je zřejmé, že cesta na pozemku parc. č. [REDAKCE] (případně parc. č. [REDAKCE]) zůstala zachována. Nejedná se tedy o původní příjezdovou cestu, jak uvádí silniční správní úřad, ale o cestu stávající.

Silniční správní úřad vedl řízení o odstranění pevné překážky umístěné na pozemní komunikaci na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Karviná-město. Ve svém předchozím rozhodnutí č. j. MMK/012522/2015 ze dne 20. 07. 2015 dospěl k závěru, že odstranění **pevné překážky** nenařizuje. Současně však dospěl k závěru, že se nejedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci. Ve svém rozhodnutí v rámci odvolacího řízení jej odvolací správní orgán upozornil, že se proto nemůže o pevnou překážku jednat, a proto nelze tento termín použít ve výroku rozhodnutí. Upozornil jej rovněž, že v tomto posuzovaném případě je silniční správní orgán povinen postupovat podle ust. § 142 odst. 2 správního řádu a otázku existence řešit jako otázku předběžnou. Řešení předběžné otázky, zda se na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Karviná-město nachází veřejně přístupná účelová komunikace, měl silniční správní úřad uvést až v odůvodnění rozhodnutí, protože toto správní řízení není řízením o určení právního vztahu.

Podstatné pochybení odvolací správní orgán shledal v tom, že formulace výroku rozhodnutí byla zavádějící. Výrok rozhodnutí bylo možno vyložit tak, že silniční správní úřad deklaruje existenci účelové komunikace v uzavřeném prostoru či objektu. Svědčila o tom námitka odvolatele, které je odvolací správní orgán nucen přisvědčit. Silniční správní úřad, který vede řízení z moci úřední, určuje okruh účastníků řízení dle ust. § 27 odst. 1 písm. b) správního řádu.

Odvolací správní orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil silničnímu správnímu úřadu k novému projednání. Předmět řízení se však tímto rozhodnutím nijak nezměnil. Ve výroku nového rozhodnutí však silniční správní úřad otázku existence „pevné překážky“ zcela pominul a řízení zahájené z moci úřední, ve kterém měl pokračovat, žádným způsobem stanoveným správním řádem neukončil. Silniční správní úřad se v odůvodnění rozhodnutí omezil na pouhé konstatování, že *podstatným zjištěním na místním šetření je to, že na přístupové cestě (původní i nově zbudované) k rodinnému domu č. p. [REDAKCE] se nenachází žádná pevná překážka. Proto se již ve výroku tohoto rozhodnutí nezabývá požadavkem na odstranění pevné překážky a s ohledem na tuto skutečnost odpadá*

potřeba řešení předběžné otázky, ke které se vztahovala většina důvodů, pro které odvolací orgán zrušil původní rozhodnutí silničního správního úřadu.

Ke skutečnosti, že se silniční správní úřad zabývá „jinou pevnou překážkou“ se odvolací správní orgán vyjádřil již výše.

Rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva nebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má nebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách (§ 67 odst. 1 správního řádu). Z hlediska přesvědčivosti rozhodnutí je pak zásadní a nejdůležitější jeho výroková část, resp. formulace výroku (výroků) rozhodnutí. Při hodnocení skutkového stavu posuzuje správní orgán jednotlivé důkazy jak samostatně, tak v jejich vzájemné souvislosti. Na základě správního uvážení je posuzuje z hlediska jejich pravdivosti a vypovídacích schopností. Neméně důležitou součástí rozhodnutí je jeho odůvodnění, a proto je nezbytné věnovat mu stejnou pozornost jako samotnému výroku. Obsahem odůvodnění rozhodnutí je především rozbor a zhodnocení podkladů rozhodnutí ve smyslu ust. § 50 odst. 4 správního řádu. V odůvodnění rozhodnutí se uvedou důvody výroku nebo výroků, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (§ 63 odst. 3 správního řádu). Jen **jasné a srozumitelné rozhodnutí, ve kterém je výroková část rozhodnutí v souladu s odůvodněním rozhodnutí**, může účastník řízení určitým způsobem akceptovat, přestože s ním nemusí souhlasit.

Podle ust. § 29 odst. 1 silničního zákona mohou být na vozovkách, dopravních ostrůvcích a krajnicích dálnice, silnice a místní komunikace umístěny pouze dopravní značky a zařízení kromě zábradlí, zrcadel a hlásek; ostatní předměty tvoří pevnou překážku. Podle ust. § 29 odst. 2 silničního zákona lze pevnou překážku umístit na pozemní komunikace pouze na základě povolení silničního správního úřadu. Pevné překážky, na jejichž umístění nebylo vydáno povolení, jsou jejich vlastníci **povinni odstranit** na svůj náklad **ve lhůtě stanovené silničním správním úřadem (§ 29 odst. 4 silničního zákona)**.

Odvolatel zaslal věcně a místně příslušnému silničnímu správnímu úřadu podnět k zahájení řízení z moci úřední, jehož „výsledkem“ mělo být rozhodnutí, kterým by silniční správní úřad nařídil odstranění pevné překážky z pozemní komunikace, která má dle jeho názoru charakter veřejně přístupné účelové komunikace. Tímto definoval předmět správního řízení, který byl silniční správní úřad povinen respektovat. Silniční správní úřad měl proto prověřit, zda tvrzení odvolatele odpovídá skutečnosti, a proto je povinen odstranění pevné překážky z veřejně přístupné účelové komunikace **nařídít**. Pokud by však dospěl k závěru opačnému, rozhodne, že odstranění konkrétní překážky **nenarídí** a v odůvodnění rozhodnutí uvede, proč tak nelze učinit. V tomto případě zřejmě nelze použít odborný termín „pevná překážka“ a bude vhodné překážku jen slovně popsat.

Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 6 Ans 2/2007 ze dne 15. 11. 2007 uvádí, že užívání veřejně přístupné účelové komunikace může být za určitých podmínek omezeno, ale nemůže se tak dít svémocně, ale jedině rozhodnutím silničního správního úřadu na návrh vlastníka účelové komunikace, pokud je to nezbytné k ochraně jeho oprávněných zájmů. Pokud ovšem vlastník oprávnění ostatních uživatelů komunikace nerespektuje a svémocným přehrazením komunikace jejímu užívání brání, jeví se být účinnou cestou k nápravě právě využití ustanovení § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích, tedy vydání rozhodnutí, jímž silniční správní úřad nařídí odstranění pevných překážek z této komunikace. Přestože tedy zákon o pozemních komunikacích definuje pevné překážky v ust. § 29 odst. 1 pouze ve vztahu k dálnicím, silnicím a místním komunikacím, má tato úprava podle názoru Nejvyššího správního soudu širší platnost a lze proto v mezích ust. § 29 odst. 3 cit. zákona naříditi odstranění rovněž takových překážek, které byly neoprávněně umístěny **na veřejně přístupné účelové komunikaci**. Posouzení otázky, zda se jedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, náleží dle ust. § 7 odst. 2 silničního zákona prvotně silničnímu správnímu úřadu. Silniční správní úřad se touto otázkou musí

zabývat v případě, vyvstanou-li o charakteru účelové komunikace pochybnosti. Silniční správní úřad je oprávněn i povinen posoudit si tuto otázku jako otázku předběžnou, vyvstane-li v průběhu jiného správního řízení, k němuž je příslušný.

Pokud hodlá silniční správní úřad deklarovat, že se na určité nemovitosti nachází veřejně přístupná účelová komunikace, **je povinen prokázat**, že pozemek **byl využíván neuzavřeným okruhem osob a vlastník nemovitosti dal v době vzniku komunikace souhlas** k tomu, aby byl jeho pozemek (jeho část) veřejností takto užíván. Není přitom rozhodující, zda se jednalo o souhlas výslovný nebo konkludentní (tzv. tichý) souhlas, který spočíval v tom, že vlastník nemovitosti tomuto veřejnému užívání aktivním způsobem nebránil. V obou případech se musí jednat o souhlas kvalifikovaný, ze kterého jednoznačně vyplývá „darování“ pozemku veřejnosti k obecnému užívání.

Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 2 As 44/2011 ze dne 16. 05. 2011 uvádí, že „existence komunikace je vždy spjata se zásahem do vlastnického práva vlastníků dotčených nemovitostí. Pokud má tedy silniční správní úřad existenci či neexistenci účelové pozemní komunikace deklarovat, musí mj. zohlednit nutnost omezení vlastnických práv. Tato deklarace totiž sama o sobě představuje správním úřadem aprobované omezení vlastnického práva. V souladu se zásadou proporcionality musí být míra a rozsah omezení přiměřené ve vztahu k cíli, který omezení sleduje, a ve vztahu k prostředkům, jimiž je omezení dosahováno. Aby mohlo dojít k deklaraci existence veřejně přístupné účelové pozemní komunikace, musí být dostatečným způsobem zjištěn veřejný zájem na obecném užívání takové komunikace“. Nejvyšší správní soud dále uvádí, že „**obecné užívání** lze podřadit pod pojem **veřejné užívání**, právní teorií definovaný jako užívání všeobecně přístupných materiálních statků, které odpovídají jejich **účelovému určení, předem neomezeným okruhem uživatelů**. Obecné užívání účelové pozemní komunikace spočívá v možnosti každého tuto komunikaci bezplatně užívat a to způsobem obvyklým a k účelům, ke kterým je tato komunikace určena (v mezích předpisů o provozu na pozemních komunikacích)“. Dále uvádí, že „předmětem zkoumání v každém konkrétním případě bude, zda byl skutečně souhlas vlastníka udělen. Přitom by mělo platit, že v případě pochybností o existenci souhlasu je třeba rozhodnout ve prospěch vlastníka“.

Ze shora uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu vyplývá, že k deklaraci veřejně přístupné účelové komunikace musí být dostatečným způsobem zjištěn **veřejný zájem na obecném užívání**, nikoli veřejný zájem na „soukromém“ užívání. Posuzuje se tedy užívání určité komunikace veřejností, tedy předem neomezeným okruhem uživatelů, nikoli individuální užívání konkrétním vlastníkem nemovitosti nebo určitým okruhem těchto vlastníků. Odvolací správní orgán důsledně odlišuje dva pojmy. Za **veřejný zájem** v obecném slova smyslu lze považovat rovněž prosazení práva každého vlastníka na přístup k jeho nemovitostem. Veřejný zájem v tomto smyslu výslovně upravuje ust. § 170 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Toto právo může být realizováno na základě dohody (věcné břemeno či jiná smlouva) či konkludentního jednání. V případě sporu je prosazení tohoto zájmu dosaženo soudním rozhodnutím v občanskoprávním řízení nebo postupem podle zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění). Naproti tomu **veřejné užívání** pozemní komunikace (obecné užívání) je veřejným statkem, který vzniká ze zákona. V prvním případě se jedná o právo jednotlivce či několika jednotlivců, ve druhém případě jde o právo všech. Odvolací správní orgán je toho názoru, že nezbytná komunikační potřeba omezeného okruhu osob nemůže být důvodem pro naprosto zásadní omezení vlastnického práva, ke kterému by došlo v případě existence veřejnoprávního oprávnění užívat pozemní komunikaci obecným způsobem. **Vlastnické právo nelze omezovat prostřednictvím institutu veřejně přístupné účelové komunikace, pokud ve skutečnosti nelze existenci obecného (veřejného) užívání prokázat**. K prosazení individuálních zájmů vlastníka (vlastníků) nemovitostí a osob, které svá užívací práva od jejich vlastnických práv odvozují, dotýkajících se zájmů jiného vlastníka nemovitostí, jsou určeny jiné právní prostředky. Zásada proporcionality by nepochybně nebyla zachována, pokud by v zájmu jedné nebo několika

osob mělo ze zákona vzniknout právo všech (kohokoliv) neomezeně užívat soukromý pozemek určitého vlastníka k dopravním účelům.

Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 1 As 76/2009 ze dne 22. 12. 2009 uvádí, že „*konkludentní souhlas s veřejným užíváním účelové komunikace nelze bez dalšího vyvodit z toho, že vlastník pozemku nebo jeho právní předchůdce účelovou komunikaci neoplotili nebo neoznačili jako soukromý pozemek se zákazem vjezdu*“. Dle názoru odvolacího správního orgánu nelze občasnému užití soukromé cesty třetími osobami zabránit. Technické řešení, které zcela zamezí neoprávněnému užívání tohoto pozemku, bývá většinou technicky složité a finančně náročné. Vyskytnou se samozřejmě situace, kdy je vlastník pozemku nucen k těmto opatřením přistoupit. Stává se tak v případě, kdy k neoprávněnému užívání jeho pozemku již dochází nebo má vlastník pozemku důvodné obavy, že by k tomu mohlo dojít. Pokud však taková situace nenastala, nemá vlastník pozemku **žádný důvod předem vylučovat veřejné (obecné) užívání** své soukromé cesty, neboť žádné veřejné užívání jeho pozemku neexistuje a vlastník ani nepředpokládá, že by bez jeho vědomí takové užívání vzniklo. Vlastníka soukromé cesty nelze žádným způsobem „nutit“ k budování uzamykatelné závory nebo k jiným technickým opatřením v situaci, kdy jeho nemovitost s jeho souhlasem užívají pouze „jeho sousedé“ (či jiný okruh uživatelů).

Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí č. j. 2 As 44/2011 ze dne 16. 05. 2011 uvádí, že k omezení vlastnického práva bez projevené vůle vlastníka lze veřejnoprávními prostředky přistoupit pouze ve veřejném zájmu, na základě zákona a za náhradu. Zákon o pozemních komunikacích výslovně nepočítá s poskytnutím náhrady za omezení vlastnického práva v důsledku zřízení veřejně přístupné účelové pozemní komunikace. V takovém případě je možné vlastnické právo bez dalšího omezit výhradně **se souhlasem vlastníka** nemovitosti, na které se komunikace nachází. V tomto rozsudku dále Nejvyšší správní soud uvádí, že **předmětem zkoumání** v každém konkrétním případě bude, **zda byl skutečně souhlas vlastníka udělen**. Přitom by mělo platit, že **v případě pochybností** o existenci souhlasu je třeba rozhodnout **ve prospěch vlastníka**. Pokud jde o pozemní komunikaci na soukromém pozemku, vychází odvolací správní orgán ze skutečnosti, že se do prokázání opaku nejedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, tedy z „presumpce existence soukromé cesty“. Dle názoru odvolacího správního orgánu je tento přístup zcela v souladu s uvedeným rozhodnutím.

Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 As 44/2011 ze dne 16. 05. 2011 uvádí, že je zapotřebí rozlišovat základní modelové situace vzniku (existence) účelových pozemních komunikací, které naplňují znaky vymezené v ust. § 7 odst. 1 věta první zákona o pozemních komunikacích. Za prvé je to situace, kdy účelová pozemní komunikace byla zřízena vlastníkem pozemku, případně vlastník pozemku s jejím zřízením **prokazatelně souhlasil**. Ve druhém případě účelová pozemní komunikace vznikla a existuje bez toho, aby s tím vlastník pozemku vyslovil souhlas. Nejvyšší správní soud k tomu podotýká, že souhlas předchozího vlastníka pozemku se zřízením účelové komunikace v zásadě přechází na vlastníka pozdějšího; jeho souhlasu tedy není třeba (viz. Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 02. 2006, č. j. 22 Cdo 1173/2005). V obecné rovině se k tomuto závěru, který „*jistě platí tam, kde dochází k převodu vlastnického práva mezi soukromými subjekty a kde nový vlastník pozemek přejímá do svého vlastnictví s vědomím, že vlastnické právo je již takto omezeno*“, přiklonil i Ústavní soud v nálezu ze dne 9. 1. 2008, sp. zn. II. ÚS 268/06. Předmětem zkoumání v každém konkrétním případě nicméně bude, zda byl skutečně souhlas vlastníka udělen (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2009 č. j. 1 As 76/2009). Nejvyšší správní soud dále uvádí, že je nutné rozlišovat situace, které budou představovat **výjimku** z tohoto pravidla (viz naposled uvedený nálezn Ústavního soudu, kde se jednalo o **nabytí vlastnického práva od veřejnoprávní korporace** v restituci). Přitom by mělo platit, že v případě pochybností o existenci souhlasu je třeba rozhodnout ve prospěch vlastníka.

Silniční správní úřad v odůvodnění rozhodnutí konstatuje, že dne 15. 06. 2015 pan [REDAKCE] doložil dvě listiny. První listinou je smlouva o pronájmu půdy k zemědělským účelům ze dne 14. 03. 1994, kterou uzavřel

vlastník pozemku [REDAKCE] a nájemci [REDAKCE] a [REDAKCE]. Druhou listinou je zápis o fyzickém předání pozemků ze dne 19. 02. 1994 mezi Státním statkem Karviná a panem [REDAKCE]. Tyto listiny, které mají zásadní význam pro posouzení předběžné otázky, však silniční správní úřad shledal bezvýznamnými.

V tomto správním řízení silniční správní úřad rozhoduje z moci úřední o odstranění pevné překážky a v tomto smyslu má být koncipován výrok rozhodnutí. Otázku vzniku či zániku určitého právního vztahu posuzuje silniční správní úřad jako otázku předběžnou. Závěry silničního správního úřadu pak mají své místo až v odůvodnění rozhodnutí.

Odvolací správní orgán po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že rozhodnutí silničního správního úřadu č.j. MMK/007926/2016 ze dne 18. 01. 2016 bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Proto podle ust. § 94 odst. 3 a ust. § 97 odst. 3 správního řádu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu prvního stupně, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu se proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat.

Ing. Libor Částka
vedoucí oddělení silničního hospodářství
odboru dopravy

Rozdělovník

1. Účastníci řízení:

Ing. [REDAKCE]

Ing. [REDAKCE]

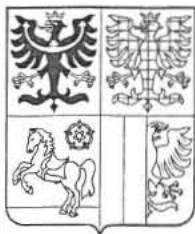
[REDAKCE]

[REDAKCE]

[REDAKCE]

2. Na vědomí:

Magistrát města Karviné, odbor rozvoje, Karola Sliwky 50/8a, 733 24 Karviná-Fryštát

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor dopravy a chytrého regionu
28. října 117, 702 18 Ostrava

Čj: MSK 70465/2017
Sp. zn.: DSH/8949/2017/Ros
280.9 V10
Vyřizuje: Mgr. Jiří Rosa
Telefon: 595 622 587
Fax: 595 622 143
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 2017-05-31

STATUTÁRNÍ MĚSTO KARVINA Magistrát města Karvina podatelna		Vyřizuje MA
Došlo: - 1 - 06 - 2017		Spis. zn.
Č. j. MMK/087149/KAR		Spis. zn./list.
Listy: 2 / Přílohy: 1 sv		

K. Václavík

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskosleského kraje v přenesené působnosti na základě ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, podle ust. § 40 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „silniční zákon“) a podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) na základě odvolání Ing. [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted] (dále jen „odvolatel“) přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Karviné, odboru rozvoje, (dále jen „silniční správní úřad“), č. j. MMK/005818/2017 ze dne 11. 01. 2017, kterým silniční správní úřad rozhodl, že nenařizuje odstranění překážky v podobě zoraného pole na komunikaci na části pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. Karviná-město a současně deklaroval, že se na části předmětného pozemku nachází komunikace, která zajišťovala přístup k pozemkům parc. č. [redacted] a parc. č. [redacted] v k. ú. Karviná-město, která však nebyla a není ani nyní veřejně přístupnou účelovou komunikací, a rozhodl takto:

Podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se napadené rozhodnutí silničního správního úřadu čj. MMK/005818/2017 ze dne 11. 01. 2017 **ruší a věc se vrací** k novému projednání správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

Odůvodnění

Dne 21. 04. 2015 byla silničnímu správnímu úřadu doručena odvolatelova žádost, aby silniční správní úřad rozhodnutí, zda se v případě předmětné komunikace jedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, či nikoliv. Dne 12. 05. 2015 provedl silniční správní úřad místní šetření, v jehož průběhu pořídil fotodokumentaci. Silniční správní úřad dopisem čj. MMK/071493/2015 ze dne 13. 05. 2015 oznámil zahájení správního řízení a nařídil ústní jednání na den 10. 06. 2015. Účastníkům řízení sdělil, že jsou oprávněni nejpozději na tomto ústním jednání navrhnout důkazy, činit jiné návrhy, vyjádřit své stanovisko a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a po uplynutí této lhůty bude ve věci rozhodnuto. Dne 03. 06. 2015 provedl silniční správní úřad další místní šetření, v jehož průběhu opětovně pořídil fotodokumentaci. Dne 10. 06. 2015 proběhlo ústní jednání, v jehož průběhu se k žádosti vyjádřili ostatní účastníci řízení. Protokol z ústního jednání je založen ve spisu. Dne 11. 06. 2015 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno doplnění žádosti, ve kterém odvolatel požaduje odstranění pevné překážky umístěné na pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. Karviná-město. Ta má spočívat v nabagrování ornice a svršku cesty, které zamezilo přístupu k rodinnému domu. Dne 19. 06. 2015 provedl silniční správní úřad další místní šetření a pořídil další fotodokumentaci. Dne 30. 06. 2015 vydal silniční správní úřad usnesení čj. MMK/103316/2015, kterým účastníkům řízení stanovil lhůtu k seznámení s podklady pro

Zavedli jsme systém environmentálního řízení a auditu

Tel.: 595 622 222
Fax: 595 622 126
ID DS: 8x6bxsd

IČ: 70890692
DIČ: CZ70890692
Úřední hodiny Po a St 8.00–17.00; Út a Čt 8.00–14.30; Pá 8.00–13.00

Bankovní spojení: Česká spořitelna, a. s. – centrála Praha
Č. účtu: 1650676349/0800

www.msk.cz

rozhodnutí, navržení důkazů a k vyjádření. Dne 20. 07. 2015 vydal silniční správní úřad rozhodnutí čj. MMK/112522/2015, kterým rozhodl, že se na předmětném pozemku nachází účelová komunikace, která není přístupná veřejně, ale v rozsahu a způsobem, který stanoví vlastníci (spoluvlastníci) pozemku, a současně nenařídil odstranění pevné překážky. Rozhodnutí bylo odvolateli doručováno dne 21. 07. 2015, ale v místě bydliště nebyl zastížen. Zásilku uloženou na poštovním úřadu si odvolatel vyzvedl dne 27. 07. 2015. Dne 07. 08. 2015 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno odvolání proti jeho rozhodnutí. Rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy č. j. MSK 143532/2015 ze dne 18. 11. 2015 sp. zn. DSH/25060/2015/Ros bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena silničnímu správnímu úřadu k novému projednání. Dopisem čj. MMK/191435/2015 ze dne 17. 12. 2015 silniční správní úřad oznámil účastníkům řízení, že pokračuje v řízení a dne 06. 01. 2016 proběhne místní šetření za účelem ujištění, zda je překážka dosud na části pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Karviná-město umístěna. Protokol z místního šetření včetně fotografií a snímku katastrální mapy s vyznačením nově vybudovaného příjezdu k rodinnému domu čp. [REDAKCE] je součástí spisu. Dne 18. 01. 2016 vydal silniční správní úřad rozhodnutí, kterým deklaroval, že se na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Karviná-město nenachází veřejně přístupná účelová komunikace. Odvolatel si rozhodnutí vyzvedl na poštovním úřadu dne 22. 01. 2016. Dne 08. 02. 2016 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno odvolání proti jeho rozhodnutí. Rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy čj. MSK 57205/2016 ze dne 27. 04. 2016 sp. zn. DSH/7053/2016/Ros bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena silničnímu správnímu úřadu k novému projednání. Silniční správní úřad dopisem ze dne 11. 05. 2016 oznámil účastníkům řízení, že byl doplněn spis a určil jim lhůtu k seznámení se s podklady rozhodnutí do 09. 06. 2016. Dne 09. 06. 2016 doplnil odvolatel spis svým podáním, které označil jako „Doplnění žádosti ze dne 21. 04. 2015 a žádost o odstranění pevné překážky dle ust. § 29 odst. 3 silničního zákona. Uvedl zde, že předmětná cesta je obecně užívána od nepaměti z naléhavé komunikační potřeby a tím byl dán konkludentní souhlas s užíváním v režimu veřejně přístupné účelové komunikace. Jako důkaz této skutečnosti měla sloužit svědecká výpověď jeho matky. Dopisem čj. MMK/104962/2016 ze dne 29. 06. 2016 uvědomil účastníky řízení, že se mohou seznámit s podklady rozhodnutí a nařídil ústní jednání na den 13. 07. 2016. Protokol ze dne 13. 07. 2016 čj. MMK/115040/2016 je založen ve spisu. Ústního jednání se zúčastnili [REDAKCE] a odvolatel. Dne 27. 07. 2016 silniční správní úřad vydal rozhodnutí čj. MMK/118037/2016, kterým odstranění nabagrované vrstvy ornice a svršku cesty umístěné na komunikaci na části pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Karviná-město nenařídil. Rozhodnutí bylo odvolateli doručováno dne 28. 07. 2016, ale v době doručování nebyl přítomen v místě bydliště. Zásilku, která byla uložena na poštovním úřadu, si vyzvedl dne 29. 07. 2016. Dne 29. 07. 2016 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno odvolání proti jeho rozhodnutí. Rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy čj. MSK 145904/2016 ze dne 10. 11. 2016 sp. zn. DSH/26874/2016/Ros bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena silničnímu správnímu úřadu k novému projednání. Dne 16. 12. 2016 silniční správní úřad provedl místní šetření a dne 19. 12. 2016 vyslechl navrhovaného svědka, paní [REDAKCE]. Dne 11. 01. 2017 silniční správní úřad vydal rozhodnutí čj. MMK/005818. Rozhodnutí bylo odvolateli doručováno dne 13. 01. 2017, ale nebyl zastížen v místě bydliště. Zásilku, která byla uložena na poštovním úřadu, si odvolatel vyzvedl dne 23. 01. 2017. Dne 06. 02. 2017 bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno odvolání proti jeho rozhodnutí.

Odvolatel ve svém odvolání pouze uvádí, že se odvolává proti rozhodnutí Magistrátu města Karviné ze dne 09. 01. 2017 pod čj. MMK/005818/2017, spis. zn. MMK/063375/2015. V doplnění odvolání, které bylo silničnímu správnímu úřadu na jeho výzvu doručeno dne 27. 02. 2017, odvolatel uvádí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí, poněvadž je stále přesvědčen, že je komunikace, o kterou se vede spor, veřejně přístupnou účelovou komunikací.

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací správní orgán“) nejprve zjišťoval, zda jsou splněny podmínky řádně podaného odvolání, pokud jde o jeho přípustnost a včasnost. Z předložených dokladů vyplývá, že je odvolání přípustné, a bylo podáno včas. Poté přezkoumal napadené rozhodnutí po skutkové i právní stránce a na jeho základě dospěl k těmto závěrům.

Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává **soulad** napadeného **rozhodnutí a řízení**, které vydání rozhodnutí předcházelo, **s právními předpisy**. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, se nepřihlíží.

Ve svém předchozím rozhodnutí čj. MMK/112522/2015 ze dne 20. 07. 2015 silniční správní úřad konstatoval, že *místním šetřením dne 06. 01. 2016 bylo zjištěno, že na přístupové cestě k rodinnému domu čp. [REDAKCE], na částech pozemků parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Karviná-město, se nenachází žádná pevná překážka, která by přístup a příjezd jakkoli omezovala či znemožňovala. Byly pořízeny celkem 4 snímky, které tvoří přílohu protokolu o místním šetření. Silniční správní úřad se pak v odůvodnění rozhodnutí omezil na pouhé konstatování, že podstatným zjištěním na místním šetření je to, že na přístupové cestě (původní i nově zbudované) k rodinnému domu č. p. [REDAKCE] se nenachází žádná pevná překážka. Proto se již ve výroku tohoto rozhodnutí nezabývá požadavkem na odstranění pevné překážky a s ohledem na tuto skutečnost odpadá potřeba řešení předběžné otázky, ke které se vztahovala většina důvodů, pro které odvolací orgán zrušil původní rozhodnutí silničního správního úřadu.*

Odvolací správní orgán ve svém předchozím rozhodnutí, kterým toto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil silničnímu správnímu úřadu k novému projednání, upozornil silniční správní úřad na to, že otázku existence „pevné překážky“ zcela pominul a **řízení zahájené z moci úřední, ve kterém měl pokračovat, žádným způsobem stanoveným správním řádem neukončil.**

Poučil jej rovněž, že **podle ust. § 66 odst. 2 správního řádu řízení vedené z moci úřední správní orgán usnesením zastaví, jestliže zjistí, že u některého správního orgánu již před zahájením tohoto řízení bylo zahájeno řízení v téže věci, nebo jestliže v řízení, ve kterém nemohou pokračovat právní nástupci, odpadl jeho důvod, zejména jestliže účastník zemřel nebo zanikl, anebo zanikla věc nebo právo, jehož se řízení týká. Toto usnesení se pouze poznamená do spisu.** Z dikce tohoto ustanovení vyplývá, že je tak správní orgán povinen učinit a toto procesní rozhodnutí není otázkou jeho úvahy. Pokud silniční správní úřad při místním šetření dne 06. 01. 2016 zjistil, že se na předmětné pozemní komunikaci žádná překážka nenachází, není dost dobře možné v řízení z moci úřední pokračovat a následně dne 27. 07. 2016 vydat rozhodnutí, kterým nenařizuje odstranění překážky, která již neexistuje.

Silniční správní úřad doplnil dokazování výsledkem [REDAKCE], bytem [REDAKCE]. Ta do protokolu o výsledku svědka čj. MMK/198084/2016 ze dne 19. 12. 2016 mimo jiné uvedla, že *v roce 2015 cestu [REDAKCE] zabagroval, a když ji zprůjezdnil, tak ji v listopadu tohoto roku rozoral.*

Přestože silniční správní úřad měl ke dni 11. 01. 2017, tedy ke dni vydání rozhodnutí, doložen tento skutečný „stav v terénu“, vydal ve věci meritorní rozhodnutí. To navíc trpí vadami, které vylučují jeho vykonatelnost. **Rozorané pole nepochybně nepředstavuje překážku, kterou lze „fyzicky“ odstranit. Odstranění překážky pak „nenařizuje“ z cesty, která fyzicky neexistuje.**

Přesto ve svém „shrnutí“ v odůvodnění rozhodnutí silniční správní úřad **opětovně uvádí, že z výše uvedeného je možno dovodit, že první dva znaky „EXISTUJÍCÍ DOPRAVNÍ CESTA“ a „ZÁKONNÝ ÚČEL“ jsou naplněny.**

Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 6 Ans 2/2007 ze dne 15.11.2007 uvádí, že posouzení otázky, zda se jedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, náleží dle ust. § 7 odst. 2 silničního zákona prvotně silničnímu správnímu úřadu. Silniční správní úřad se touto otázkou musí zabývat v případě, vyvstanou-li o charakteru účelové komunikace pochybnosti. Silniční správní úřad je oprávněn i povinen posoudit si tuto otázku rovněž **jako otázku předběžnou, vyvstane-li v průběhu jiného správního řízení, k němuž je příslušný.**

Podle ust. § 67 odst. 1 správního řádu rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva a povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách. Je proto nezbytné, aby bylo rozhodnutí dostatečně jasné, určité a srozumitelné. Z hlediska přesvědčivosti rozhodnutí je pak zásadní a nejdůležitější jeho výroková část, resp. formulace výroku (výroků) rozhodnutí. **Podle ust. § 68 odst. 2 správního řádu se ve výrokové části uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní**

ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1, lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání. Odvolací správní orgán již ve svém předchozím rozhodnutí upozornil silniční správní úřad, že **vede řízení z moci úřední**, jehož výsledkem je rozhodnutí o (ne) nařízení odstranění pevné překážky z pozemní komunikace. Ve výroku rozhodnutí se v těchto případech řeší jen tato otázka, **nikoliv závěry, které se týkají posouzení předběžné otázky. Ty mají své místo až v odůvodnění rozhodnutí. Při posuzování předběžné otázky pak silniční správní úřad postupuje podle ust. § 142 odst. 1 správního řádu.**

Odvolací správní orgán po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že rozhodnutí silničního správního úřadu č.j. MMK/005818/2017 ze dne 11. 01. 2017 bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Proto podle ust. § 94 odst. 3 a ust. § 97 odst. 3 správního řádu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu prvního stupně, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu se proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat.

Mgr. Jiří Rosa
právník oddělení silničního hospodářství
odbor dopravy a chytrého regionu

Rozdělovník

1. Účastníci řízení:

Ing. [redacted]

Ing. [redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

2. Na vědomí:

Magistrát města Karviné, odbor rozvoje, Karola Sliwky 50/8a, 733 24 Karviná-Fryštát

